

جایی چوارہم

بہ شیک لہ پیامہ کافی نوور

پیامی

ہماران

بہ دیووزہ مان

سہ عیدی نووری

دایناوہ

فاروق رہ سوول یہ حیا

کردوویہ بہ کوردی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ .

پیامی
بیماران

به شیک له په پامه کانی نوور

په پامی بیماران

به دیووزره مان
سه عیدی نوورسی

دایناره

فارووق په سوول په حیا

کردوویه به کردی

پشکى وەرگىر

پەراو زۆر دانراو و دادەنرى، بە ھەموو زمانەکان، دەر بارەى چارەسەرى
نەخۆشى و گىرو گرتەکانى "دەروون" و "کۆمەل" .. بەلام جىاوازى يەكى ئاشکرا
ھەيە لە نىوان دوو جۆر پەراودا:

جۆرنىکان: راستەوخۆ چارەسەرەکانى پشکەش دەکات، بى ئەوہى لە پشدا
بزانرى رادەى سەرکەوتنى لەم ھەنگاوەدا چەندەيە.

جۆرنىكى تر: دواى بە کارھىنان و تاقىکردنەو و دەرکەوتنى کارىگەرىيەکانى،
خاوەنەکەى - لە روانگەى دلسۆزى يەوہ - بلأوى دەکاتەوہ .. وەك ئەو پزىشکەى
کە ھىچ دەرمانىك بۆ نەخۆشەکانى ديارى ناکات ھەتا بە تەواوى دلنيا نەبىت
لەوہى دەرمانەکانى کارىگەرن.

مامۇستا نوورسى - خوا لىي خۆش بىت - كىبەکانى (پەيامەکانى) لە جۆرى
دووھەم دەداتە قەلەم. پەيتا پەيتا دووپاتى دەکاتەوہ كە ئەو پەيامانەى نووسىونى
برىتىن لە چارەسەرى مەعنەوى بۆ زام و برىنەکانى دل و دەروونى مرؤفەکان.
دەشلى: "ئەم دەرمانانە مەتەحمەيكن نەخۆشى يەکانى منى چارەسەر کرد، خۆ
نەخۆشى يەکانى تۆش لەوانەى من بەسۆتر نىن" ! وەك ئەلنى: "ھەرکەسى ھەيت
بە .. نە دەروونى تۆ لە ھى من سەرکەشترە و، نە شەيتانەكەشت لەوہى من ياخى
ترە. خۆ پەيامەکانى نوور ھەردوکیانى لەغاو کرد و زامەکانىشى بۆ سارپۆز کردم".
لە راستىدا مرؤفى ئەم چەرخە بە ھىواى دەستکەوتنى ئاسوودەيى دەروون و
بەختيارىيى ژيان، ھەول و تەقلاى زۆرى داوہ، ئنجا دواى تاقىکردنەوہ و نەگەشەن

به تامانج، ماندوويه تي به تهواوی تهنگی پی هه لچنپوه. پهيامه کانی نوريش - که تيشکينکن له تيشکه کانی خوری دره خشانی قورئانی پيرۆز - دین و مه لحه می ساړنؤ کار بهو دروونه هه لقرچاوانه ده به خشن و، ده ستينکی ناسکی ميه ره بان به سر ټو دلّه ماندووبوانه دا دهينن و ټاره قی ناوچاوانيان ده سر نه وه.

ټمه به گشتی دره باره ی پړولی تا قیکراوه و کاریگه ری پهيامه کانی نور له بواری چاره سهری نه خؤشی و گيرو گرفته کانی "دروون" و "کۆمه ل".

پهيامی بيمارانش - که په کيکه له و پهيامانه - به تايه تي ټه رکی چاره سهر کردنی نه خؤش و دلدانه وه ی بيمارانی گرتووه ته ټه ستؤ. چونکه مامؤستا نورسی به شيکی زؤری ته مهنی به نه خؤشی بر دووه ته سهر، ههروه که چه ندين جاريش ژه هری دره خوار د راوه و، ټو دره مانانه ی له خؤيدا به کارهيناوه که له م پهيامه دا لييان دواوه. ټنجا دواي متمانه و قه ناعه تي تهواو به کاریگه ری چاره سهره کانی بلاوی کردوونه ته وه.

له لايه کی تريشه وه ټه گه ر سهرنج له پړی و شويني دلدانه وه ی بيماران و دره دارانی گروی مروفايه تي بدهين - که وه که مامؤستا نورسی ده ليت: "په که له ده ی به شه کانی ټاده ميزاد پينکده هينن" - له جيهانی کتيب و بلاو کراوه کاندا، ده بينن ټم لايه نه بايه خی شايانی پی نه دراوه، به لکو هه ر بايه خيکی ټه وتؤ به دی ناکه ين گه ر به راوردی بکه ين له گه ل ټو بايه خه ی به له شساغان ده درئ! که چی مامؤستا نورسی ټم لايه نه ی پشتگوي نه خستووه و، ټو دلدانه وه ټوميد به خشانه ی خستووه ته برده ست بيماران که له سهرچاوه روونه که ی قورئان و ټيمان هه لقرولاون.

فاروق په سوول يه جيا

په یامی بیماران

بریتی یه له بیست و پینج دهرمان

نم په یامه: مەرهم و دلدانهوه و عه یادهت و ره چه ته یه کی
مه عنه وی یه بۆ نه خو شه کان و، له روانگی نه و ته یه وه نووسراوه
که ده لیت: "سوپاس بۆ خوا له سمر چاکوونه وهت و، خوا
نازاره کانت بکات به که فارهت".

ناگاداری و پۆزش

نم دهرمان و ره چه ته مه عنه وی یه له هموو نووسراوه کانی
تر به خیرایی و په له تر نووسیوه و^(۱) له بهر که میی کاتیش
پیدا چرونه وه و بوختکردنیشی - وه ک دانانی - به په له بوو.
له بهر نه وه، ته نها چاوینکم پیدا خشانده و، وه ره شنووسه که ی
نالۆز دهرچوو. به پیوستیشمان نه زانی ساغکردنه وه و
پیدا چرونه وه ی نوپی تیدا بکهین، چونکه نه و وتانه ی که به
شپوه یه کی "سروشتی" بۆ "دل" دین نابیت به قسه ی رازاوه و
هونه ر و ورده کاری ده ستکاری بکرین. بۆیه تکا له خوینه ران
به گشتی و له بیماران به تایه تی ده که م که دلگران و بیزار نه بن
له ورسته گرانه ی ده یانبینن و له و دهسته واژانه ی له گه لیاندا
رانه اتوون. هیواداریشم له پاشمله دوعای خیرم بۆ بکه ن.

سه عیدی نوورسی

(۱) به لێ، لیمه شایه تی ده دهین که نم په یامه له ماوه ی چوار سه عات و نیودا دانراوه. (پروشدی،
ره لفته، خه سه رو، سه عید) - دانهر

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ (البقرة: ۱۶۵)

﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعَمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿۷۹﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ﴾ (الشعراء: ۷۹-۸۰)

(لهم بیزیسکه‌ی‌دا بیست و پنج دهرمان به کورتی باس ده‌کەین، له‌و دهرمانانە‌ی که ده‌گونجی بینه دلدانه‌وه‌یه‌کی راسته‌قینه و مهره‌میکی سوودبه‌خش و ساریژکار بۆ‌خواه‌ن به‌لا و موسیبه‌ت و نه‌خۆش و دهرده‌داران، که یه‌ک له‌ ده‌ی به‌شه‌کانی گرو‌ی ناده‌میزاد پینکده‌هیتن).

دهرمانی یه‌که‌م

ته‌ی نه‌خۆشی داماو!

ئارام بگره و دلته‌نگ مه‌به. نه‌خۆشی‌یه‌که‌ت هه‌ر گیز به‌ دهرده‌مه‌زانه‌! به‌لکو له‌ راستیدا جۆره‌ دهرمانیکی تایبه‌تی‌یه. چونکه ده‌سمایه‌ی ته‌مه‌ن به‌ره‌و نه‌مان دهرپوات، جا‌ته‌گه‌ر ته‌م ده‌سمایه‌یه نه‌خریته‌کار و به‌ره‌م نه‌به‌خشیته‌ت، خۆیشی تیا‌ده‌چیت و دهرپوات. به‌ تایبه‌تی‌یه‌گه‌ر ته‌مه‌نه‌ به‌ حه‌وانه‌وه و بی‌ئاگایی له‌ مروف‌ه‌پرواته‌سه‌ر.

خۆ "نه‌خۆشی" ده‌بیته‌هۆی ده‌ستکه‌وتنی قازانجیکی زۆری ته‌و ده‌سمایه‌یه و نایه‌لیته‌ ته‌مه‌ن به‌ خۆپرایسی و خیرایی له‌ده‌سه‌ت دهربچیت. به‌لکو هه‌نگاوه‌کانی ته‌مه‌ن خاوه‌ده‌کاته‌وه و ماوه‌که‌شی دریشه‌پیی‌ده‌دات و

به رو بومی پی ده به خشیت، تنجا مائثا وایی ده کات. بویه هم راستی به ده ماوده می پی کراوه و تراوه:

"ژیانی پر له ده ردیسه ری چهنده دریژه و، ژیانی خویشی و راپواردنیش چهنده کورت و که غایه نه!"

دهرمانی دووهم

تهی نه خویشی نارام لاپراوا!

کالای نارام به بهرت بیره و به شوکرانه کردن خوت پرازینه ره وه. ته وهش برانه که هم نه خویشی بهت ده توانیت هم مو خوله کینکی ژیانته بکات به سعایتیک عیبادهت و پرستش. چونکه پرستش دوو جوړه:

یه کهم: پرستشی ئیجایی و راسته و خو، که له نوپژ و پارانه وه و جوړه کانی تری وه که و اندا ده رده که ویت.

دووهم: تهو پرستشه سه لیبی به یه که مرؤف له ده می ناخویشی و کاتی به لادا به دلپکی به کول و پر له خشو و عوه په ناده باته بهر به دیهینه ری میهره بانی خوئی و، به ههست کردنی به "لاوازی" و "دهسته و سانی" ی خوئی له ناخی دلوه لیئی ده پارپته وه. بهم جوړه، خاوینترین پرستشی مه عنه وی ده رده برپت به رامبه ر خوائی خوئی، له بهر دوو رو بونی تهو پرستشه له هه موو جوړپکی ریا و خو ده ر خستنه وه.

به لئی، چه ندین "رپواپه تی صه حیح" هه ن پرونی ده که نه وه که تهو ته مه نه ی له گه ل به لا و نه خو شیدا تپهه لکیشه، به مهر جی ناشکوری و سکاالا نه کردن و نومید نه برین له میهره بانی و به زه بی خوا، به پرستش ده ژمیرریت^(۱).

(۱) قال رسول الله ﷺ: "إذا ابتلى الله العبد المسلم ببلاء في جسده، قال الله عز وجل: اكتب له صالح عمله، فإن شفاه غسله وطهره، وإن قبضه غفر له ورحمه". حديث حسن، رواه أحمد.

تەننەت لە چەند رېوايەتتىكى صەحیح و "كەشف" ى راستى پياوچاكانەوہ دەركەوتووہ كە ھەر خولە كىكى ژيانى ھەندى لە نەخۇشە ئارامگرە شوكرانە بژىرە كان بە سەعاتىكى تەواوى "خواپەستى" دادەنریت!

كەواتە ھەر گىز وەرس مەبە و ناشكورى لە دەست نەخۇشى يەك دەرمەپرە كە بەھۆيەوہ خولە كىكى پەر ئازار و ستەمى ژيانت بە ھەزار خولەك بۆ بنووسریت، بەلكو بە دل و زمان شوكرى خواى گەورە بكە.

دەرمانى سىھەم

ئەى ئەو نەخۇشەى تواناى نەخۇشىى نى يە!

باش يزانە كە ھاتنە دنياى مرؤف بۆ رابواردن نى يە..

باشترىن بەلگەش ئەويە كە ھەر كەسىك دىت، دەروات و.. ھەموو لاوى يەك، پىرى لە دوايە و.. ھەموانىش لە لىژايى بەرەو نەمان و جودايى، خل دەبنەوہ!

لە كاتىكدا كە مرؤف لە ھەموو پروويە كەوہ پىكوپىكتىن و بەرزترىن زىندەوہ رانە، تەننەت پادشاى ھەموويانە، كەچى بە دەستى خۇى قورسترىن جۇرى بەلا و ناخۇشى بەسەر خۇيدا دەھىنىت كاتى بىر لە چىژ و لەزەتە كانى ژيانى رابوردووى و، ترس و لەرزى رۆژانى داھاتووى دەكاتەوہ. بەو جۇرە، لەسەر لوتكەى پلەى مروفايەتى يەوہ خۇى دەخاتە خوارەوہ بۆ چەند پلەيە كى لە ھى ئازەل نزمزا!

(صحيح الجامع الصغير وزيادته ٢٥٦) الأذواء ٥٥٣. واتە: ھەركات خواى گەورە بەندەپەكى خۇى بە بەلايەك لە جەستەيدا گىرۆدە بكات، دەفەرموى: كەدەوہ باشە كانى لەسەر تۆمار دەكەم. جا ئەگەر شىفاى پىن بەخشىت ئەوا لە گوناھە كانى پاكى كەدووەتەوہ و، ئەگەر بىشى باتەوہ بۆ لاى خۇى ئەوا لىى خۇش دەبىت و رەھمى پىن دەكات. (وەرگىز)

كەواتە مرۇف بۇ ئەمە نەھاتوۋەتە دىنيا كە ژيانىكى ئاسوۋدە و نەرمونىيانى تىدا بىاتەسەر، ژيانىكى وا كە لە ھەموو لايە كەوہ سرۋەى حوانوہوہ و خۆشگوزەرانىي بەسەردا ھەلبكات. بەلكو كاتى ھاتوۋەتە ئەم دىنايە، دەسمايەيە كى پى دراوہ كە بتوانىت ژيانىكى نەپراوہى خۆشى ھەتاھەتايى پى دەستەبەر بكات. بۇ ئەم مەبەستەش چەندىن رپى بازارگانىي بۇ ئاسان كراوہ.

جا ئەگەر نەخۆشى نەبىت، ئەوا بەھۇى تەندروستى و خۆشحالىيەوہ مرۇف لە خوراي گەورە بى ئاگا دەبىت و، جىھان لە بەرچاويدا پرازوہ و بەتام دەردە كەوئىت و دلئى بە لايەوہ دەمىنىت. ديارە ئەو كاتەش تووشى نەخۆشىي: "لە ياد كردنى رۆژى دوايى" دەبىت و حەز بە يادى مردن و مانوہى ناو گۆر ناكات و، تەمەنە شىرىنە كەى - كە دەسمايەى ژيانەتى - بە خۆرپايى لەدەست دەدات. بەلام نەخۆشى لە خەوى بى ئاگايى چاوى پى دەكاتوہ و پى دەلئىت:

(تۆ مردنت لە رپدايە و ھەر گىز جلەوت بۇ شىل نە كراوہ، بەلكو ئەرك و فەرمانبەرىيەكت خراوہتە ئەستۆ. كەواتە لە خۆت بايى مەبە و يادى خواوہندى بەدېھنەرت بكَرەوہ. ئەوہش بزائە كە تۆ بەرەو دەرگاي گۆرە كەت ھەنگاو دەنئىت. كەواتە ھەر لە ئىستاوہ خۆتى بۇ ئامادە بكە)!
لەم پروانگەيەوہ، نەخۆشى رۆلى مامۇستايە كى دلسۆز و رابەرىكى لىھاتوو دەبىنىت..

كەواتە سكالاي لەدەست مەكە! بەلكو پىويستە بەرەو سىبەرى حەويئەرى شوكرانە كردن ھەنگاو بنئىت.
خۆ ئەگەر نەخۆشى تەنگى پى ھەلچىنىت، ئەوا ھانا بۇ خوراي گەورە بەرەو، و تواناي ئارام و خۆرپاگرىي لى داوا بكە!

دەرمانى چوارەم

ئەي نەخۇشى سكالاکەرا

بزانە كە تۆ مافى سكالانت نى يە! بەلكو پىيوستە شو كرانه بۇير بيت و
ئارام بگريت. چونكە خۆت و بوون و ئەندامە كانت هيچيان هي خۆت نين،
ئەو و تا بۇ خۆت دروستت نە كر دوون و لە هيچ كارگە و كۆمپانيايە كيش
نە تكريون. كەواتە مولكى يە كيكي ترن و، ئەويش بەيى ويستى خۆى لە
مولكى خۆيدا رەفتار ڈە كات. هەروەك لە غوونەيە كى "وتەى بيست و
شەشم" دا و تراوہ:

خاوەن كارگەيە كى دەولەمەند دەيەويت نمونە و مۆدېلى تازەى چەند
جۆرە بەرگيگ بختە پيش چاوى خەلكى و، لەم رى يەوہ ليھاتوويى خۆى و
پيشكەوتنى كارگە كەى دەر بخت. بۆ ئەم مەبەستە پياويكى ھەزار دە گرېت
بە كرى و ئەو بەرگانەى دە كاتە بەر، تاكو بينەرانى پيشانگا كەى سەيرى
بكەن و ليھاتوويى و زانست و ھونەرى و ەستاي خاوەن كارگە كەيان بۆ
دەربكەويت. ليژەدا خاوەن كارگە كە داوا لەو پياوہ كرىگر تەيە دە كات كە
بەو بەرگانەوہ بە ھەموو شيوہ كانى و ەستان و دانيشتن خۆى پيشانى
ئامادە بووان و بينەران بدات. پاشان تاويگ بەرگيكي دريژ و تاويگ
بەرگيكي كورتى دە كرده بەر و، تاويكى تر لە بەرگە كەى بەرى دەپرى و
تاويكى تر كورتى دە كردهوہ... ەتد. بەم شيوہيە و بۆ ئەو مەبەستەى باسما
كرد، ھەموو جۆرە كانى مۆدېلى تازەى يىن لەبەر دە كات..

جا ئايا ئەو كرىكارە ھەزارە مافى ئەوہى ھەيە بليت:

(تۆ بەم ھەلسان و دانيشتن و گۆرپىن و كورتكر دنەوہ و دريژ كرنەى

بەرگە كەى بەرم ئازارى من دەدەيت)؟

یان بلیت:

(به کور تکر دنه وه و دريژ کردنى شه و بهر گه ی بهرم، جوانى په كهى ناهیلیت و منیشی پیوه ناشیرین دهرده خهیت. تو بهم په فتارهت بئ ویزدانى و سته م له گهل دهنونیت)؟

به هه مان جور، به ديهينه ر و خواى په روه رد گاريش - والله المثل الأعلى - كه بهر گى جهسته ی له بهر کردوويت و، شه و پز شاکه ی به چند هه ستيكى تيشكدار و پرووناكى وهك ژيرى و چاو و گوئى ... هتد، رازاندووه ته وه .. شه و خوايه، ده يه وئى نه خشه په ننگينه كانى ناوه جوانه كانى خوى به هه موو شيويه كه له پيشانگای بوونه وهردا دهر بخات ..

هه روه كه به هوى برسيتى يه وه له ناوى "الرزاق"ى خوا تیده گه يت و "په رز زاقيهت"ى شهوت بو دهرده كه ویت .. به هه مان جور له رینگای "نه خو شى" يه وه ناوى "الشافى"ى شهوت بو دهرده كه ویت و لئى تیده گه يت.

جاله بهر شه وى هه ندئى له ناوه جوانه كانى خواى گه وره به هوى به لا و ناخوشى و گيرو گرفته كانه وه دهرده كه ون، شه و شه و به لا و ناخوشى يانه پرووناكى جوانى كاره كانى خوايان تیدايه، كه تيشكى دانست و بريسكه ی به زه يى شه ويان لئى دهرده وشيته وه.

شه گه ر په رده له به رده م چاوه كانتدا لابدريت و بو ديوى پشته وه ی نه خو شى په كهت پر و انيت - شه و نه خو شى يه ی كه بيزارى کردوويت - ده بينيت كه چه ندین و اتای په ننگين و دانستى جوان، له وانه ی كه دلست پييان ده كريت وه، له پشت په رده ی نه خو شى يه كه ته وه خو يان هه شار داوه و، هانت دهرده كه بيان شكنيت و په رده له پرويان هه ليماليت!

دەرمانى پىنچەم

ئەي ئەو كەسەي بەدەست نەخۆشى يەوۈ گىرى خواردوۈه!
 مەن بەش بەھالى خۇم و لە پى تاقىكر دنەوۈى تايبەتتىي خۇمەوۈ لەم
 رۇژگارەدا، دلتىايى تەواوم بۇ پەيدا بوۈە كە نەخۆشى بۇ ھەندى كەس
 چاكە و بەخششى خواي گەورەيە كە بە مېھرەبانىي خۇي بۇيان دەنپىرت^(۱)
 لە ماوۈى ئەم ھەشت نۇ سالتەدا چەند لاۈىكى نەخۇش ھاتن بۇ لام بۇ
 ئەوۈى دوغايان بۇ بكەم - ھەرچەندەش مەن شايستەي ئەوۈ نىم - مەنىش بۇم
 دەر كەوت كە ئەوانەيان ئازارىان زۇرتەرە، يادى رۇژى دوايان زىاتەرە و بى
 ئاگايى لاۈىيان تىدانىيە و، تارادەيە كىش لە ژىر كۆلى قورسى نەخۇشىدا
 خۇيان لە رابواردن و ھەز و ئارەزوۈى ئاژەلانە دەپارىزن.
 مەنىش يادەم دەخستتەوۈە كە: ھەتا زىاتەر ئارامگر بن لە بەردەم ئازارى
 نەخۇشىدا، ئەو نەخۆشىيە كەيان بە دىبارىي مېھرەبانىي خواي گەورە
 دادەنپىرت.

ھەرۈھاپىم دەوتن:

(كاكى خۇم)

مەن دۇى ئەم ئازارەي تۇنىم. ھەر لەبەر ئەوۈشە كە بەزەيىم بە تۇدا
 نايەتەوۈە و بۇت ناپارپىمەوۈە! بەلام ئەوۈندەت پى دەلىم: ھەول بەدە بە
 شىۈەيە كى جوان و پەنگىن كالاي ئارامگرتن بە بەرت بپىرت و لە بەردەم

(۱) عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: "مَنْ يرد الله به خيراً يُصعب منه". رواه البخاري ومالك. واته: خواي گەورە نيازى خىرى بە ھەر كەسنىك بىت دووچارى گىروگرفتى دەكات. (وەرگىز)

ئازارى نەخۇشىدا خۆت رابگرىت ھەتا چاڭ دەبىتەۋە. چۈنكى بەدبېھنەرى مېھرەبان، ھەر كاتنى ويستى لەسەرى يېت و دوای ئەۋەى نەخۇشى يەكەت ئەۋ كار و ئەركەى پىنى سېپىرراۋە لە تۇدا بە ئەنجامى گەياندا، چاكت دەكاتەۋە و شىفات پى دەبەخشىت).

ھەرۋەھا دەم وت:

(ھەندى كەس لە ھاۋتەمەنانى تۇ، تەنھا لەبەر رابواردنىكى بچوۋكى ساتىكى ئەم دىنبايە، چوارچىۋەى خانە و لانەى ژيانى ھەتاھەتايان دەپروۋخىنن. ئەۋانە لەبەر رۇچوۋنيان لە بى ئاگايدا و بەھۋى "بەلاى تەندروستى يەۋە" وازيان لە نوپۇ و يادى مردن و رۇژى دوایى ھىناۋە، تەنانەت ھەر يادى خواش ناكەنەۋە! بەلام تۇ لە روانگەى نەخۇشى يەكەتەۋە، چاوت لەو گۆرپەيە كە خانوۋى تايبەتتى خۆتە و ھەر دەبى پىرۇتە ناۋى. ھەرۋەھا جىگا كانى تىرى دوای گۆرپىش دەبىنىت. ئىت تۇ بەپى داخۋازى ئەم بىنن و چاۋپىكەۋتە كارە كانت جى بەجى دە كەيت. كەۋاتە ئەم نەخۇشى يە بۇ تۇ تەندروستى يە و، تەندروستىش بۇ ھەندى كەس نەخۇشى يە)!

دەرمانى شەشەم

ئەى ئەۋ نەخۇشەى كە لە تاۋ ئازارى نەخۇشى سكالادا كات! داۋات لى دە كەم يادىكى رۇژانى رابوردوۋى تەمەن و ژىانت بكەيتەۋە. چ ئەۋ رۇژە بەتام و چىژانەى كە بە خۇشى بەسەرت بردوۋن و، چ ئەۋ رۇژانەى تەمەنىشت كە بە ئازار و ئەشكەنجەۋە بەسەرچوۋن!

بى گومان كە يادى ئەۋ رۇژانە دەكەيتەۋە يە كسەر دەلىپى: "ئۇخەى" ..

يان دەلىپى: "ئاخ بە داخەۋە!"

سەرنج بدە لەو ەى كە: ئىستا رۇژانى ئەشكەنجە و مەينەتت ھاتو ە ياد يە كسەر تامىكى نەينت چەشت و لە خۇشيدا شو كرى خوات كرد و لەبەر رزگار بوونت لەو بەلا و ناخۇشى يانەى رابوردوو، وتت: "شوكر و ستايش بۇ خواى گەرە". چونكە نەمان و لاچوونى ھەر ئازارنىك خۇشى و تامىكى شيرين و تايەتى لە دەروونى مرۇقدا بەجى دەھىلئيت. ئەو ە تا كە يادىان دە كەيتەو ەو شيرينى يە لە دل و دەروونت سەردە كات و ئنجا تۇش لەسەر زمانت بە شيوەى شوكر و ستايش دەرى دەپرئت!

بەلام ئەو كاتە خۇشانەى كە لە ژيانندا بەسەرچوون و بە ياد كرنەو ەيان خەم و خەفەت سەرت تيدە كات و دەئيت: "ناخ و داخ بۇ ئەو رۇژگارانە"، ئىستا دواى بەسەرچوونيان ئازارنىكى پەنھانى تايەتى و بەردەواميان لە دەرووندا بەجى ھىشتوو ە، بە ياد كرنەو ەشيان ئەو ئازارانە تازە دەبنەو ە و بەخوڤ فرمىسكى داخ و ەسەرەتيان بە دوا ە ەلدەرپرئيت!

جا مادەم خۇشى و لەزەتى ناپەو ەى ماو ەى تەنيا يەك رۇژ - ەندئ جار - ماو ەى سالىكى رەبەق ئازار دەرخواردى مرۇف دەدات و، ئازارى نەخۇشى يە كى كورت و كەم خايەنئش لەزەتنكى پەنھان لە دلئ ئەودا بەجى دەھىلئيت، بەھۆى ئەو پادا شتە خوايەى كە لەو رىيەو ە دەستى دە كەوئت، وپراى چىژ و لەزەتى مەعنەويى رزگار بوونئشى لەو ئازارانە..

ئەو ە ھەر ئىستا سەرنج لەو نەخۇشى يە كەم خايەنەى خۇت بدە كە ئازارت دەدات و، بىر لەو پادا شتە نەپراو ە خوايەش بكەرەو ە كە لە دووتوئى نەخۇشى يە كەتدایە و، لە شوكرانە بۇئيرىيى خواو ەند دەرمەچۆ و، دەست لە سكالآ كرن ەلئگرە و، دلئ خۇت بدەرەو ە و، بلئ:

"ھىچ ناخۇشى يەك تا سەر نايئت!"

دهرمانی شه شهم^(۱)

ئهی برای نه خوښی سهر لئی شیواو به هوی یاد کردنه وهی چیژ و
 لهزه ته کانی ژبانی راپوردووی دنیا!
 نه گهر هم دنیا به "همیشه یی" بوایه ..
 نه گهر "مردن" له سهر رینگامان به تهواوی لایبرایه ..
 نه گهر ره شه بای نهمان و مردن له هه لکردن بکه و تایه ..
 نه گهر ناینده مان وهرزی سهر ما و سوئله ی زستانی لئی بپرایه ..
 نه و کاته منیش ده هاتمه ریزی تووه و تیر بو حالی تو ده گریام!
 به لام ماده م دنیا گوئی خوی له هاوار و ناله مان کهر ده کات و، دست به
 پرومانه وه ده نیټ و، دهرمان ده کات و، پیمان ده لیت: "خوتان بپنجه وه و
 پرؤن" ا! نهوا ده بی پیش نه وهی دهرمان بکات نیمه وازی لئی بهینین و عیشقی
 له دلمان دهر بکهین و ده ستمان له داوینی بهر بدهین. باشترین هه لیش بو
 نه وهی که به دل و دهر وون دهستی لئی هه لبرگین - پیش نه وهی نه وه دهرمان
 بکات - کاتی نه خوښی به! چونکه نه خوښی مروف له خه و هه لده سینیت و
 بیداری ده کاته وه!

به لئی، که "نه خوښی" هم و اتا ورد و قووله مان ده خاته وه یاد، به گوئی
 دلماندا ده چرینیت و پیمان ده لیت:

(ئهی ئاده میزادا! جهسته ی توله پؤلا و ناسن نی یه، به لکوله چه ند
 ماده ده یه کی جیا جیا پیکه اتووه که زور به ناسانی هه لوه شانوه و له تپرون و

(۱) له بهر نه وهی هم "بریسکه" یه به شیوه یه کی "سروشتی" هاته دلعه وه، نهوا له پله ی شه شهمدا
 دوو دهرمان نووسرا .. نجا له بهر نه وهش ده ست له شیوه "سروشتی" یه که ی نه دهین، چؤن هات
 به دلدا هه ر و هاش نووسیمان و، نهمانویرا ده ستکاری بکهین، نه بادا "نهینتی" یه کی تیدا بیټ.

تیکشکاتی به سهردا دیت. که واته له خۆت بایی مه به و فریای خۆت بکه وه و خاوه نی خۆت بناسه و بزانه چ ئهر کینکت پئی سپیرراوه. ههروه ها تیبگه و بزانه حکمهت و ئامانجی دروستیون و هاتنه دنیات چی به؟!

ئعجا مادهم خۆشی و چیژ و له زهتی دنیا - به تایهت ئه گهر ناره وایت - ههتا سهر نی به و کۆتایی پئی دیت، ته نانهت ئازار و گونا هباریش له دلی مرۆفدا به جی ده هیلتیت، ئه و به بیانوی نه خۆشی به که ته وه بۆ له ده ست چوونی ئه و چیژ و له زه تانه مه گری، به لکو بیر له ناوه روک و واتا و پاداشتی دوا رۆژی ئه و په رستشه مه غنه وی به بکه ره وه که له دوو توئی نه خۆشی به که تدا به و، هه ول بده ئه م چیژ و له زه ته خا وینهت ده ستگیر بییت.

دهرمانی جهوتهم

ئهی ئه و نه خۆشه ی که نیعمه تی ته ندروستی له ده ست داوه!
 "نه خۆشی" تامی نیعمه تی ته ندروستی له ناو نابات. به لکو به پینچه وانه وه، نه خۆشی له زه تی ته ندروستیت پتر پئی ده چیژتیت و بایه خدار و شیرینتری ده کات له لات. چونکه هه رشتیک ئه گهر له سه ر حالی خۆی بمینیتسه وه و گۆرانی به سهردا نه یهت، ئه و اتام و له زه ته که ی له ده ست ده دات. ته نانهت زانا یان و حه ق ره وان به یه ک ده نگ و توویانه:

"هه موو شتیک به هۆی دژه که یه وه ده ناسریت!"

بۆ نمونه:

ئه گهر "تاریکی" نه بوایه "رووناکی" نه ده ناسرا و هیچ تام و چیژنکی

نه ده بوو..

ئه گهر "سه رما" نه بوایه "گرما" نه ده زانرا و جهزی پئی نه ده کرا..

ئه گهر "برسیتی" نه بوایه "تام" و له زهت" له خوار دندا نه ده بوو..

ته گهر "گهرمی" ی گهده نه بوايه "له زه تی ئاو خوار دنه وه" مان نه ده چه شت ..

ته گهر "تیش و نازار" نه بوونایه نرخ و تامی "له ش ساغی" مان نه ده زانی ..
ته گهر "نه خوڅشی" نه بوايه، بایه خمان به "ته ندروستی" نه ده دا و بی تام ده بوو له لامان.

خوای گهوره ش، بو ئه وه ی له شو کرانه بژیړی دهر نه چین، ویستوویه تی تیمان بگه یه نیټ که چه ندین جوړ چاکه ی به سهر دا رزان دووین و، تامی چنده ها جوړی نیعمه تی به رزیشی پنی چه شتووین .. بو ئه م مه به سته ش، گهلئ کژته ندام و نامیری زوری پنی به خشوین که به هو یانه وه هه ست بهو نیعمه ته جوړ او جوړانه بکه ین. له بهر ئه وه، پیویسته زام و نازار و نه خوڅشی په یدا بین و بیته کایه وه، کومت وه که ئه وه ی که خوا وه ند، به لوتفی خو ی، نیعمه تی ته ندروستی پنی به خشوین و پیویستمان پنی ده بیټ!

نیستا دوا ی ئه م روونکر دنه وه یه .. ئه م پر سیاره ت ئاراسته ده که م و ده ئیم:
گهر ئه و نه خوڅشی یه نه بوايه که نیستا له سهرت، یان ده ست، یان چاوت، یان له گه ده تدایه، ئایا هه ست بهو نیعمه تی ته ندروستی یه ده کرد که سایه ی به سهر ئه و نه ندامه تد ا راکیشابوو؟ ئایا له زه تی ئه و نیعمه ته ت ده چه شت که له و ته ندروستی یه دا هه بوو؟ پاشان ئایا شو کرانه ت له سهر پیشککش ده کرد؟ یان له بری شو کرانه، له یادت ده کرد؟ یا خود به هو ی بی ناگایه وه ئه و نیعمه تی ته ندروستی یه ت له رنی خراپه کاری و نه فامیدا به کار ده هینا؟!

دهرمانی هه شتم

ئهی ئه و نه خوڅشی که هه میسه له یادی دوا روژیدایه!
کاریگه ری نه خوڅشی یه که ت وه که هی سابوون وایه؛ چلکی خه تا کاری و گونا هباریت ده شواته وه و پاک ی ده کاته وه!

چونکه چه سپاوه که نه‌خۆشی لابه‌ر (کفارة) ی گونا‌ه و بئ فەرمانیی خوايه. ئەوه تا فەر مووده‌یه کی سه‌حیح ده‌فەر موئ:

"ما من مسلم یصبیه أذى إلاّ حات الله عنه خطایاه کما تحتات ورق الشجر"^(۱).

چونکه "گونا‌هباری" نه‌خۆشی هه‌میشه‌یه له ژيانی هه‌تاهه‌تایی پۆژی دواییدا، هه‌روه‌ک له‌م ژيانه‌ی دنیا‌شدا چه‌ن‌دین نه‌خۆشی له‌ دل و گیان و وێژدانی مرۆفدا دروست ده‌کات.

جا ئە‌گه‌ر له‌م نه‌خۆشی‌یه‌دا ئارام بگریت و سکا‌لا نه‌که‌یت، ئە‌وا به‌م نه‌خۆشی‌یه‌ که‌م خایه‌ن و بچوو‌که خۆت له‌ چه‌ن‌دین نه‌خۆشیی زۆر و هه‌تاهه‌تایی ده‌رباز ده‌که‌یت.

به‌لام ئە‌گه‌ر گوئ نه‌ده‌یته‌ گونا‌هه‌ کانت و، پۆژی دوا‌یی به‌ جارئ له‌ یاد بکه‌یت و له‌ په‌روه‌ر دگاری خۆت بئ ئاگا‌یت، ئە‌وا به‌ دلنیا‌یه‌وه ده‌لیم که‌: تووشی نه‌خۆشی‌یه‌کی هینده‌ قورس و گران ده‌بیت که‌ یه‌ک ملیۆن جار له‌م نه‌خۆشی‌یه‌ کاتی‌یا‌نه‌ گه‌وره‌تر و به‌سو و ئازار‌تره‌. که‌واته‌ هه‌ر له‌ ئیستاوه فریای خۆت بکه‌وه و له‌ ده‌سه‌ت ئە‌و نه‌خۆشی‌یه‌ هه‌لئێ و تا ده‌توانیت لئێ دووره‌ په‌رئێ به‌.

سه‌ختی و ئازاری زۆر و به‌سو‌ی ئە‌و نه‌خۆشی‌یه‌ی باس‌مان کرد له‌وه‌دایه‌ که‌ دل و ده‌روون و گیانت له‌م دنیا‌یه‌دا په‌یوه‌ندی‌یان به‌ سه‌رانسه‌ری بوونه‌وه‌رانی دنیا‌وه‌ هه‌یه‌. خۆ ئە‌گه‌ر له‌سه‌ر ئە‌م شیوه‌یه‌ بمینیته‌وه و فریای خۆت نه‌که‌ویت و پۆژی دوا‌یی بئخه‌یته‌ لاوه‌، ئە‌وا هه‌میشه‌ ئە‌و په‌یوه‌ندی‌یا‌نه‌ت

(۱) رواه البخاری و مسلم. واته: هه‌ر موسلمانێک هه‌ر ئازارێکی تووش ببیت ئە‌وا خوا‌ی گه‌وره‌ به‌و ئازاره‌ گونا‌هه‌کانی لئێ هه‌له‌سه‌وه‌رینیت وه‌ک ئە‌وه‌ی دره‌خت گه‌لا‌کانی لئێ ئە‌وه‌رئنه‌ خواره‌وه‌. (وه‌رگێز)

به شمشیرې پرنده ی نهمان و جودایی لهت لهت ده بن و دهیان زام و برینی نازار به خش و قوول له ناخندا دروست ده کهن. به تایبته که تو - له بهر بې ئاگایته له پرژوی دوا یی - وه که له ناودانیکې هه میسه یی (اعدام ابلدی) ده پروانته "مردن" و بهم بې په سامناک دپته پینش چاوت! وه که بلینی ئه و برین و نازاران هی که له ناخندا دروست ده بن، ده تکه ن به جهسته یه کی نه خو ش ی هینده گه و ره که به ئه اندازه ی هه موو دنیا بییت. دیاره ئه و کاته ش به دوا ی چاره سهری راسته قینه دا ده گه رییت بؤ زامه کانی ئه و جهسته معنه و ی به نه خو ش ی گیان و دل و ده روونت که چه ندین برینی زوریان تیدا په یدا بووه و نارامی له لاهه لگر توویت. خو بې گومان هیچ چاره یه کیشته بؤ ئه م مه به سته ده ست ناکه ویت جگه له چاره سهری ئیمان و پروای راسته قینه و مهرانمی سا ریژ کاری بیرو باوه پ.

کورت ترین ریگاش بؤ گیشن بن به و چاره سهره، ئه و هیه که له ده روازه ی "هه زاری" و "ده سته و سانی" ی ناو سروشتی مرؤ ف هوه پروانته نه خو ش ی به که ت. ده رگای ئه و دوانه ش ته نها بهم نه خو ش ی به ئاسایانه ده کریته وه که په رده ی بې ئاگایی لاده دن و، مرؤ ف ده گه یه ننه پله ی ناسینی توانست و میهره بانی فراوانی خواوه ندی شکومه ند.

به لئ، ئه و که سه ی خوا نه ناسیت، به ئه اندازه ی دنیا و هه رچی تیدا یه خه فته و به لا و ناخو ش ی له سهر ته و قی سهری کو ده بیته وه. به لام مرؤ فیک که په روه ر دگاری خو ی بناسیت، به هو ی هیزی ئیمان ه که یه وه ئه م دنیا یه ی پر ده بیته له پروناکی و دلخو ش یی معنه و ی. هه ر که سه ش به گویره ی پله ی ئیمان ه که ی له ناخی خو یدا هه ست به مه ده کات.

به لئ، نه خو ش ی به ماددی و جوزئی به کان له ژیر ته و ژمی لیژمه ی بارانی ئه و شادمانی به معنه و ی و چیژ و له زه ته ی ئیماندا، ده توپنه وه.

ده‌رمانی نۆهم

ئەي نەخۆشی باوە‌پردار بە پەرورەدگاری بە‌دیهێنەر
 زۆر بە‌ی ئازار و ترس و بیمه‌کانی (نەخۆشی) دە‌گەرێتە‌وه بۆ ئە‌وه‌ی که
 هەندئ جار دە‌بی‌ت بە‌هۆی "مردن" و "لە‌ناو‌چوون"
 جا لە‌بەر ئە‌وه‌ی پروانینی بێ‌ ئا‌گایانه "مردن" بە‌ سامناک و ترسینەر پیشان
 دە‌دات، ئە‌وا لە‌م پرۆ‌وه‌وه (نەخۆشی) هەندئ نی‌گه‌رانی و مە‌ترسی دە‌خاته
 بە‌رده‌می مرۆ‌ف!

لە‌بەر ئە‌وه:

یە‌که‌م: باش بزانه و ئیمانی دامه‌زراوت هە‌بی‌ت بە‌وه‌ی که:
 "ما‌وه‌ی ژیان (ئە‌جەل) ئە‌ندازه‌ی خۆی هه‌یه و، هیچ ئالو‌گۆ‌ر و زیاد و
 که‌می‌یه‌کی تیندا نای‌ت". ئە‌وه‌تا هەندئ جار پرۆ‌وی داوه‌ که نە‌خۆش
 گە‌یشتو‌وه‌ته گیانه‌لا و سه‌ره‌مه‌رگ، که‌چی له‌ جارێ‌ن باش‌تریش چاک
 بو‌وه‌ته‌وه. بە‌لام ئە‌و لە‌ش سا‌غانه‌ی که بۆی دە‌گریان، ئە‌وان مردن و کۆ‌چی
 مالتا‌وا‌ییان له‌ دنیا کرد!

دو‌وه‌م: مردن - له‌ راستیدا - سامناک نی‌یه، وه‌ک ئە‌وه‌ی به‌ پرۆ‌ا‌له‌ت دیته
 پێ‌ش چاو.

له‌ گە‌لی‌ی په‌یامدا به‌ چە‌ندین به‌‌لگه‌ی سه‌له‌ینەر و گومان‌پر
 چه‌سه‌پاندو‌ومانه و به‌ به‌ره‌که‌ت و لی‌شا‌وی قورئانی پسرۆ‌زیش پرۆ‌نمان
 کردو‌وه‌ته‌وه که: "مردن" بۆ مرۆ‌فی با‌وه‌‌پردار و ئە‌هلی ئیمان بریتی‌یه‌ له:
 ته‌وا‌بوونی فه‌رمانه‌بریتی ژیان و ئیش و ئازاره‌کانی..

کۆ‌تایی هه‌ینانه به‌ په‌رستش، که - له‌ راستیدا - فی‌رکاری و پاره‌ینان و
 مه‌شق کردنه له‌ گۆ‌ره‌پانی تاقی‌کردنه‌وه‌ی دنیا‌دا..

دەرگایه که بۆ رۆشتنه ژووره وه و به یهك شادبوونه وه له گه‌ل نه وه د و نۆ له سه‌دی دۆستان و خو‌شه‌ویستان، که پیشتر کۆچیان بۆ نه‌ودنیا کردوه .. هۆکارنکه بۆ چوونه ناو گۆره‌پانی نیشتمانی راسته‌قینه‌ی مرۆف و ژبانی به‌ختیاری هه‌میشه‌یی و هه‌تاهه‌تایی .. بانگه‌یشتیکه بۆ دهر بازبون له به‌ندیخانه‌ی دنیا به‌ره‌و باخ و گولزاره‌کانی به‌هه‌شتی به‌رین ..

هه‌ل و دهر فته‌تی پاداشت وه‌ر گرتنی نه‌و خزمه‌تگوزاری یانه‌یه که به‌جی هینراون، که پاداشتیکه له گه‌نجینه‌ی به‌خششی به‌دیهینه‌ری میهره‌بانه‌وه به‌بی ژماره و به‌وپه‌ری سه‌خواهت دهر ژیت و ده‌باریت .

جا ماده‌م "مردن" له‌ پرووی راستی‌یه‌وه بۆ ئیمانداران به‌و جۆره‌یه، نه‌وا ناییت به‌ شیوه‌یه‌کی سامناک سه‌یر بکریت، به‌لکو ده‌بی به‌ نیشانه‌ی میهره‌بانی و به‌ختیاری بزانیت . ته‌نانه‌ت هه‌ندی له‌ پیاوچاکان که سامیان له‌ مردن بووه، له‌ ترسی مردن نه‌بووه، به‌لکو ویستوو یانه‌ به‌هۆی درێژه‌دان به‌ ژبانی دنیا چاکه‌ی زیاتر پاشه‌ که‌وت بخه‌ن و پاداشتی زیاتریان ده‌ست بکه‌ویت .

به‌ئێ، "مردن" بۆ ئیمانداران دهر گای میهره‌بانی‌یه و .. بۆ سه‌ر لێ شیواوانیش بیرنکی تاریکی هه‌میشه‌یه‌!

دهرمانی ده‌هه‌م

ئه‌ی نه‌خۆشی بیزار که‌ بی هیچ هۆیه‌ك خۆت بیزار کردوه‌! دیاره‌ له‌ تاو ئازاری سه‌ختی نه‌خۆشی‌یه‌ که‌ت وانیگه‌ران و بیزار بوویت . به‌لام خۆ ته‌م "بیزاری" یه‌ش نه‌خۆشی‌یه‌ که‌ت پتر زیاد و دژوار ده‌کات!

ته گهر دته ویت نازاری نه خوښی په کت کهم بیټه وه، ټهوا هه تا ده توانیت واز له نیگهرانی و بیزارۍ بهینه و، بیر له سوو ده کانی نه خوښی و پاداشته کانی بکهره وه و، بزانه که مروځی نه خوښ ده بی بؤر زگار بوون و چاکبوونوه ههول بدات، نهک بیزارۍ دهر بیریت. په گ و ریشه ی بیزارۍ له دلی خوځتا دهر بهینه، ټهوا کاته په گ و ریشه ی نه خوښی په کت له گه لیدا بڼه پر ده بیټ.

به ټی، بیزار بوون و بیر کردنوه له نه خوښی، نه خوښی په کت ده کت به دوان و ماوه که شی دریزه پی ددهات. چونکه "نیگهرانی" ی ټه بنجی پاله په ستوی نه خوښی په ماددی په کت، نه خوښی په کی معنه وی و نهینیش له دل و دهر ووندا دروست ده کت و، هه تا ټه و نه خوښی په په نهانه بمینیت نه خوښی په ماددی په کت له ژیر سایه لیدا هر ده مینیته وه!

به لام ټه گهر به یاد کردنوه ی حیکه متی نه خوښی، خه فته و بیزاریت له دلی خوځت په واند و، به قه زای خوی گه وره پازی بوویت و، خوځت ته سلیمی قه دهری ټه و کرد، ټهوا به شیکي گرنگی نه خوښی په ماددی په کت ریشه کن ده بیټ و دهره ویته وه.

خو ټه گهر نه خوښی "ماددی" بیر کردنوه و خه فته له گه لدا بیټ، ټهوا ریژه ی په ک له ده ی، ده گاته ده له ده ی ټه و او ه تی، به لام به نه ماننی نیگهرانی و خه م و خه فته، نو له ده ی نه خوښی په کت دهر و ات و نازاره که ی کهم ده بیټه وه!

جا هه روهک بیزارۍ و نیگهرانی و خه فته نه خوښی یان پی زیاد ده بیټ، کاریکیش ده کهن مروځی نه خوښ دانستی خوی گه وره تاوانبار بکات و په خنه له میهره بانپی خوا بگریټ و سکالا بهرامبر به دپهینه ری میهره بانپی دهر بیریت! له بهر ټه وه، خوی گه وره - به پیچه وانه ی نامانجی ټه و نه خوښه -

زلله‌ی تمی و پوره‌وره کرده کردنی تی دهره‌وینیت، که هم‌مهش ده‌بیت به‌هوی زیاد بوونی نه‌خوشی‌یه‌که‌ی. چونکه هه‌روه‌ک شو کرانه‌بژیری نیعمه‌تی پنی زیاد ده‌بیت، سکالاش پوره به نه‌خوشی ده‌سینیت!

ئنجانه‌وه‌ش هه‌یه‌که بیزار بوون و دلته‌نگی خوی له‌خویدا نه‌خوشی‌یه‌کی سهر‌به‌خویه. چاره‌سهر کردنی‌شی‌ته‌ن‌ها به زانین و ناسینی حیکمه‌تی نه‌خوشی ده‌بیت. خو که‌ه‌و دانسته‌شت زانی، ه‌وا زانینه‌که‌ت بکه به مەر‌ه‌میکی ساپژوکاری زامه‌کانت و، خوت قوتار بکه و، له‌بری وتی: "ئاخ و ئوف"، بلتی: "الحمد لله علی کل حال"!

دهرمانی یازدهه‌م

ه‌ی برای نه‌خوشی ئارام لی پراوا!

هه‌چ‌ه‌ند ئیستا نه‌خوشی‌یه‌که‌ت ئازارت دهر‌خوارد ده‌دات، به‌لام له هه‌مان کاتدا و له‌بهر نه‌مانی نه‌خوشی و ئازاری پیشوو، له‌زه‌تیکی معنه‌وی و په‌نهانت پنی ده‌چیژیت. وپرای ه‌و له‌زه‌ته ر‌وحی‌یه‌ش که له پاداشتی نه‌خوشی‌یه‌وه سهر‌چاوه ده‌گریت!

زه‌مانی پاش ه‌م‌پرو، ته‌نانه‌ت پاش ه‌م سه‌عاته، ه‌یچ نه‌خوشی‌یه‌کی تیدا نی‌یه. خو بئ گومان هه‌ر شتی‌ک که نه‌بیت ئازاری‌شی نی‌یه، خو ماده‌م ئازار نه‌بیت ه‌وا سکالاش نابیت. به‌لام له‌بهر ه‌وه‌ی به وه‌همیکی هه‌له‌بری لی ده‌که‌یته‌وه، ه‌وا ئازارت بۆ په‌یدا ده‌بیت.

ه‌وه‌تا له‌گه‌ل ته‌واو بوونی ماوه‌ی نه‌خوشی‌یی ماددی، ئازاره‌که‌شی ته‌واو بوو، به‌لام پاداشته‌که‌ی و، تام و چیژنی ته‌واو بوونی هه‌ر ده‌مینیت. که‌واته یاد کردنه‌وه‌ی نه‌خوشی و ئازاری ر‌ابوردووت، یان به‌کار بردن و ته‌واو کردنی هه‌رچی ه‌یز و وزه‌ی ئارام‌گرتنت هه‌یه له‌و یاد کردنه‌وه‌یه‌دا، به‌گیژی و

که لڅوئیی تهنانهت بهو په پری شیتی داده نریت، له کاتیکدا که پیوښته شادمانی و خو شحالی بو ټو پادا شته در بریت که نه خو شیی رابوردووت بوی پاشه کهوت کردوویت!

ټمه سه بارهت به "رابوردوو".

خو "ټاینده" ش هیشتا نه هاتووه. جا ټایا کاریکي دوور له ژیری نی په که هر له ټیستاوه بیر له شتیك بکه ټمه وه که هیشتا له دایک نه بووه؟ یان خهم بو نه خو شیی په ک بخویت که هیشتا نه هاتووه؟! یا خود بو ټازاریک که هیشتا پرووی نه داوه؟!

ټم جوړه بیر کردنه وان ده گه رڼه وه بو ټه وهی که مروف به زور له خو کردن ټازاری خو ی زیاد ده کات و له پاشاندا ټم کاره پال به مروقه وه ده نیت که هیچ ټارامیکي له لا نه مینیت، به شیوه په ک که سنی جوړ "نه بوون" له سنی پله ی جوړه کانی "بوون" دا دابنیت. جا ټایا ټمه شیتی نی په؟!

پاشان ماده م نه خو شیی په کانی پیش ټم ماوه ټه مایه ی شادمانی و خو شحالی بن، ټنجا ماوه ی ټاینده ش هیشتا نه هاتووه و له پله ی "نه بوون" دایه، ټه و دپاره نه خو شیی ټیدا نی په و پاشان ټازاریشی نی په!

جا تو ش - ټه ی برای به ریزم - ټه و هیزی خوړاگری و ټارامه ی که خوای گه و ره به میهره بانیی خو ی پیی به خشیت، به راست و چه پدا بلاوی مه که ره وه، به ټکو هم مویان پیکه وه له به رامهر ټه و ټازاره دا رابگره که له م سه عاته ی ټیستا دا هه سته پی ده که ټت و، بلنی: "یا صبور!"

ټیز دان به خو ټدا بگره و، پادا شتی ټم ټارامگر ټنه شت لای خوای گه و ره پاشه کهوت بکه.

دهرمانی دوازدههم

ئەي ئەو نهخۆشەي که خواپەرستی و زیکر و ویرده کانی بههوی
نهخۆشی یهوه لهدهست دهرچوه!

ئەي ئەو کهسهي بهداخهوهیه بۆ ئەو لهدهستچونه!

بزانه که له "واتا"ی فهرموودهیه کی^(۱) پیرۆزی پینغه مبهردا ﷺ هاتوه، که:
(باوهرداری خاوهن تهقواله کاتی "نهخۆشی" دا پاداشتی ئەو
پهرستشانهی بۆ دهنوسریت که پیشتر بهجیی دههینان و، نهخۆشی ری له
پاداشتیان ناگریت).

جا ئە گهر نهخۆش به گویرهی توانا فرزه کانی جیی بهجیی بکات، ئەوا ئەو
ئەندازه بهجیی سونهت و ویرده کانیشی بۆ ده گریتهوه. تهنا ته له کاتی
تهوژمی نهخۆشیدا گهلی به باشی جییان ده گریتهوه، چونکه مروفی نهخۆش
لهو کاتانه دا به ئارایشی "ئارامگرتن" و "پشت به خوا بهستن" خۆی
دهرازینیتهوه و، به گویرهی توانا فرزه کانی بهجیی دههینیت.

جگه لهوهش، مروف له کاتی نهخۆشیدا ههست به "لاوازی" و
"دهستهوسانی"ی خۆی ده کات و، به زمانی گوفتار و زمانی حالی لاوازی و
بێ دهستهلاتی په کهی له دهر گانهی خوادا ده لالیتهوه. خوای گهورهش بۆ ئەوه
"لاوازی" و "دهستهوسانی"ی بێ سنووری له سروشتی مروفدا داناوه تا کو
ههمیشه هانا بۆ دهر گانهی خوای گهوره بیات و لیبی پاپارینهوه. چونکه

(۱) عن أبي موسى أن النبي ﷺ قال: "إذا مرض العبد أو سافر، كتب الله تعالى له من الأجر
مثل ما كان يعمل صحيحاً مقيماً". أخرجه أحمد والبخاري. واته: گهر بهندهبهك نهخۆش
كهوت بان رۆشت بۆ سهفهر، ئەوا خوای گهوره به ئەندازهی پاداشتی ئەو كردهوه باشانهی بۆ
دهنوسیت كه ئەو بهندهبهی له كاتی لهش ساغی و پیش سهفهره كهیدا ئەنجامی دها. (وهه گپه)

حیکمته تی به ديهینانی مرؤف و مایه ی سهره کیی بایه خ پیدانی تنها دوعا و پارانه ویه، وه که له ناوه رۆکی ئەم ئایه ته پیرۆزه وه دهرده کهوئی که ده فرمویی:

﴿قُلْ مَا يَعْزُبُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ﴾^(۱) (الفرقان: ۷۷).

جاله بهر ئەوه ی نهخۆشی هۆ کارینکه بۆ پارانه وه و نزای پاک و بینگهرده، ئەوا سکا لا کردن له دهست نهخۆشی کارینکی راست و پهوانی یه، به ئه کو ئه رکی سهرشانی مرؤف له کاتی نهخۆشیدا "شوکرانه بۆ پیری" ی خوای گه وره یه. چونکه نابین به چاکه و نه وه له نهخۆشی ئەو کانیاه و پاراهه ی دوعا و نزا پر بکریته وه که نهخۆشی ته قاندوو یه تیه وه!

دهرمانی سیازدههم

ئهی نهخۆشی دامای دهه به سکا لا!

نهخۆشی بۆ هه ندی کس ده بیست به گه بنجینه یه کی گه وره و دیاری یه کی به نرخی خوایی. هه موو نهخۆشیکیش بۆ یه هیه نهخۆشی یه که ی خۆی له و جزره نهخۆشی یانه بزمیریت. چونکه دانستی خوای گه وره خواستی وایه کاتی "مردن" دیاری نه کریت، تا کو مرؤف له نائومیدی په ها و له بنی ئاگایی په هاش دهر باز بیست و، له ناوه ندی ترس و ئومید (الخوف و الرجاء) دا یه یه تیه وه. بۆ ئەوه ی ژبانی هه ردوو دنیای پهاریزیت و، له کهنده لانی زه ره ره مند ی و په سوا ییدا بهر نه بیته وه..

واته "مردن" هه موو کاتی که ده توانیت مرؤف به سه ر بکات و هه چ شتی که پهی لئی نه گریت!

جاله گه ره له کاتی بی ئاگایی مرؤف دا دهستی خۆی وه شانده، ئەوا زیانیکی زۆر له هه ردوو دنیای ده دات. به لام "نهخۆشی" ئەو بی ئاگاییه ی مرؤف

(۱) واته: ئەگه ره بهر به ندایه تی و پارانه وه تان نه یه په ره ره دگه رم گویتان ناداتی. (وه ره گێر)

دهر و پښتېته وه و هميشه يادى پرژى دوايى له زهين و دل و دروونيدا تاماده ده کات. تهنانت هندی جار نه خوش له ماوهى بيست پرژى نه خوشيدا هينده سوود و قازانجى زورى دهست ده کهويت که نه توانيت به ناسانى له ماوهى بيست سالدا به دهستى بهينيت!

بؤ غرونه: دوو لاهه بوون - خواليان خوش بيت - يه کيکيان ناوى "صهبرى" و خه لکى گوندى "تيلاما" و، نهوى تريان ناوى "مستهفا" وه زيرزاده" و خه لکى گوندى "تيسلام کزى" (۱) بوو.

هر چنده له ناو قوتابى يه کاغدا تهنه اتم دوانه نه خوینده وار بوون، که چى هميشه له پلهى يه کهم و پولى پيشه وهى وهفا و راستى خزمه تى ئيماندا ده مېنين. حیکمه تى نه مه شم له کاتى خویدا نه ده زانى. به لام پاش کوچى دوايان بؤم دهر کهوت که هه ريه کهيان تووشى نه خوشى يه کى قورس و سهخت بوو بوون و، به رينمايى نازارى نه خوشى يه که يانه وه گه يشتېونه پله يه کى به رزى خواناسى و له خزمه تى کى به رزدا تیده کوشان که له پرژى دوايدا سووديان پى بگه يه نيت. به پينجه وانى نه و لاره بى ناگايانهى که تهنانت فرهزه کانيشيان به جى ناهين.

له خواى گه وړه ده پارپينه وه که نه و دوو ساله پر له نازار و نه خوشى يه دنيان بؤ بکات به مليونه ها سالى به خته وه رى له زيانى هميشه يى به هه شتى به ريندا.

تيستا تیده گم که هه رچى دوعاى شيفام بؤ کردون بووه به دوعا کردن ليان! به لام له دهر گانهى خواى گه وړه نومیده وارم که نزا و پارانه وه کام بؤ نه ندروستى دوا پرژيان گيرا بکات!

(۱) "تيلاما" هه وړه "تيسلام کزى" (واته گوندى تيسلام) دوو گوندى سر به پاريز گای تيسپارتن، ده که ونه دهسته چه يى رېنوارى پنى "تيسپارته - بارلا". (وهر گېب)

بەم جۆره و بەپێی قەناعەتی خۆم، پێم وایه که ئەم دوو لاوه توانییان قازانجێکی وایان دەست بکەوێت مەرف بە لای کەمەوه بە دە سالی تەقوا و هەول و کۆشش ئنجا دەستی بکەوێت^(۱).

خۆ ئەگەر ئەوان - وەك هەندی لاو - بە تەندروستی یه‌وه بنازینایه و لەو ڕێی یه‌وه خۆیان بەره‌و تەله و داوی هەرزەبی و بێ ئاگایی پال پێوه بنایه و، "مردن" یەش لە کاتی گەوزانیان لەناو قور و لیتە ی تاوان و تاریکی گوناھباریدا دەرفەتی لێ بهانینایه، ئەوا ناو گۆرەکانیان لانه و کونی مار و دوو پشک دەبوو، لە بریی ئەوه‌نی که ئیستا گەنجینه‌ی نوور و شادمانی یه.

جا مادەم نەخۆشی ئەم سووده زۆرانە ی لە دوو تویدایه، ئەوا نابێ سکاڵای لە دەست بکەیت، بە لکو دەبێ مەرفی نەخۆش لە ڕینی تەوه ککول و ئارامگرتن و شوکر و ستایشی خوای گەوره‌وه، هەردەم پشت بە میهرەبانی خوای گەوره بیه‌ستیت.

دەرمانی چوار دەهەم

ئە ی ئەو نەخۆشە ی که پەردە بەسەر چاوانیدا هاتووه!

ئەگەر هەست بکەیت و بزانی ت لە ژێر ئەو پەردە یه‌ی که بەسەر چاوی نابینایانی ئەهلی ئیماندا دادراو تەوه‌و رووناکێ یه‌کی لە پەردە بەدەر و چاویکی مەعنه‌ویی دوورین هه‌یه، ئەوا پڕ بە دەم دەلێت:

(۱) عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: "إن الرجل ليكون له عند الله المنزلة، فما يبلغها بعمل، فما يزال الله يبتليه بما يكره حتى يبلغه إياها". حديث حسن، أخرجه أبو يعلى في مسنده ۱۴۴۷/۴ وابن حبان في صحيحه ۶۹۳ والحاكم ۳۴۴/۱ وانظر: (الأحاديث الصحيحة ۱۵۹۹). واته: هندی جار مەرف پله‌ی بەرز ی لای خوای گەوره هه‌یه و، بە کردەوه‌ی باشی خۆیشی نەگەشتوو ته‌ ئەو پله‌یه، بە لکو خوای گەوره بەردەوام بەو شتانه گێرۆده‌ی دە کات که لەو مەرفه‌ی پێی ناخۆشه، که چی ئەو هەر ئارام دەگرت هه‌تا خوا دەبگه‌یه‌نێته ئەو پله‌یه. (وه‌رگێز)

"هه‌زار جار شوکر و سوپاس بۆ په‌روه‌ردگاری میهره‌بانم!"

وا بۆ پروونکردنه‌وه‌ی ئەو مەرهمه‌ ساپریژکاره، ئەم پرووداوه‌ی خواره‌وه ده‌گێرمه‌وه:

په‌وری كاك "سلیمان"ی خه‌لكی بارلا، كه‌ هاو‌پێ‌یه‌ك بوو هه‌شت سالی ره‌به‌ق و بێ ئەوه‌ی بێزاری ده‌ربه‌رپێت ریزی ته‌واوه‌تی لێ ده‌گرتم و خزمه‌تی بێگه‌ردی ده‌کردم، چاوه‌كاني كۆنر بوون و ترووسكاییان لێ به‌را!

ئنجاله‌به‌ر ئەوه‌ی ئەم ئافه‌ته‌ ئاییندار و خواناسه‌ له‌ شایسته‌یی خۆم زیاتر گومانی باشی به‌ من هه‌بوو، ئەوا رۆژنێکیان كه‌ له‌ مزگه‌وت هاتمه‌ ده‌ره‌وه به‌ره‌و پرووم هات و، وتی: "له‌به‌ر خوا دوعایه‌ك بۆ چاوه‌كانم بکه!"

منیش له‌ لایه‌نی خۆمه‌وه‌ سالحي و دینداری ئەو ئافه‌ته‌ په‌روژ و بێگه‌رده‌م کرد به‌ هاو‌پێ و تهاکاری پارانه‌وه‌ که‌م و، په‌ر به‌ دل له‌ خوای گه‌وره‌ لالامه‌وه‌ و، وتم:

(ئهی خوای په‌روه‌ردگار! له‌به‌ر خاتری ئایینداری خۆی په‌رده‌ی سه‌ر چاوه‌كاني لابه‌ه)!

هه‌ر رۆژی دوا‌ی ئەمه‌، په‌زیشکێکی په‌سه‌پۆری چاوه‌له‌ پارێزگای "بوردوور"ه‌وه‌ - كه‌ شوینێکی نزیکه‌ - هات و تیماری چاوه‌كاني کرد و چاك بوونه‌وه!

كه‌چی چل رۆژ دوا‌ی ئەمه‌ چاوه‌كاني جارنێکی تر تاريكاییان داهاته‌وه‌! منیش گه‌لێ دنگه‌ران بووم و زۆریش بۆی پارامه‌وه‌. ئومێده‌وارم نزا و پارانه‌وه‌ كانم بۆ دوا‌رۆژی گه‌را بووبن، چونكه‌ ته‌گه‌ر وانه‌بێ ئەوا من - به‌ هه‌له‌ و بێ ئەوه‌ی به‌ خۆم به‌زانم - دوعام لێ کردوه‌! چونكه‌ چل رۆژی تر ماوه‌ی ژيانێ مابوو، پاش ئەو چل رۆژه‌ به‌ره‌و خانه‌ی میهره‌بانی فراوانی خوای گه‌وره‌ كۆچی ما‌ئاوا‌یی کرد!

جا ئەو خوا لیخۆشبووه له بریی ئەوهی به چاوی به‌سۆزی پیری له‌و چل
 رۆژه‌دا سهیری باخچه خەم بزۆینه‌کانی "بارلا"ی بکر دابه‌و، چپۆی لسی
 وەر بگرتنایه‌و، بۆ هەر ده‌ جوان و سه‌وزه‌کانی ئەو پئی پروانیایه، ئیستا - له
 بریی ئەوه و بۆ هه‌زاران رۆژ - له‌ گۆره‌ که‌یدا سه‌یری باخچه‌ پازاوه‌ سه‌وز و
 دنگیره‌کانی به‌هه‌شتی به‌رین ده‌کات. چونکه‌ خاوه‌نی ئیمانیکی دامه‌زراوی
 توندوتۆڵ و خواناسی به‌کی خاوین و دره‌خشان بوو.

به‌لنی، ئە‌گه‌ر باوه‌رپ‌دار به‌ "ناینبایی" پرواته‌ ناو گۆره‌ که‌ی، ده‌توانیت - به
 پئی پله‌ی ئیمانی خۆی - له‌ پروانگه‌یه‌کی گه‌وره‌تر له‌ پروانی دانیشتووانی
 گۆرستان، سه‌یری جیهانی پروانکی به‌هه‌شت بکات و، به‌ وینه‌ی ئەوه‌ی که
 ئیمه‌ له‌م جیهانه‌دا هه‌ندئ شت ده‌بینین باوه‌رپ‌داره‌ کویره‌کان نایابینن، ئەو
 ناینبایانه‌ش - ئە‌گه‌ر ئەه‌لی ئیمان و خواپه‌رستی بن - له‌ گۆره‌کانی‌اندا - به
 هه‌مان پله‌ - شتانیک ده‌بینن که‌ خه‌لکی گۆرستان نایابینن. وه‌ک بلیی
 هه‌ریه‌ که‌یان دووربینیکیان له‌ لاینت که‌ به‌ چاوی خۆیان باخچه‌ و
 نیعمه‌ته‌کانی به‌هه‌شتی پئی بینن. ئەو دووربینانه‌ش به‌ وینه‌ی شریتی سینه‌ما
 دهمه‌ نه‌ ناوازه‌ و پازاوه‌کانی به‌هه‌شت له‌ به‌رچاوی ئەو ئیماندارانه‌دا
 ده‌رده‌خات که‌ له‌ ژبانی دنیا‌دا له‌ بینایی چاویان پئی به‌ش بوون.

ده‌سا ئە‌ی برای به‌رپ‌ژم! تۆش ده‌توانیت ئە‌م چاوه‌ نوورانی‌یه‌ت ده‌ست
 بکه‌ویت که‌ به‌ هۆبه‌وه‌ بتوانیت له‌ ژیر خا‌ک‌دا سه‌یری به‌هه‌شتی به‌رینی
 سه‌رووی ئاسمانه‌کانی پئی بکه‌یت. ئەوه‌ش ته‌نها به‌ ئارامگرتن و شوکرانه
 کردن ده‌بێ له‌سه‌ر ئەو په‌رده‌یه‌ی که‌ به‌سه‌ر چاوه‌ کانت‌دا دادراوه‌ته‌وه‌.

بیشزانه‌ ئەو پزیشکه‌ پسه‌پۆره‌ی که‌ ده‌توانیت ئەو په‌رده‌یه‌ له‌سه‌ر چاوت

لاهدات و به‌و چاوه‌ ئیمانی‌یه‌ بینیت: ته‌نها هه‌ر "قورئانی پ‌رۆز"ه‌!

جا تۆيش - ئەي نەخۆشى دەم بە نالە و ھاوارا - ئەگەر دەتەوئیت بەم کاروانە پاك و نورانییە بگه‌یتەوه، ئەوا ھاو دەم لە گەل ئارامی و خۆپراگریدا ھەرگیز لە شوکرانە بژیری خواوەند دەرمەچۆ. دەنا گەر - خوا نەخواستە - ھەر لەسەر سكالالا بەردەوام بیت، ئەو كۆمەلە لە ریزی کاروانە كەیاندا وەرت ناگرن. دیارە ئەو كاتەش پئی یە كی ھەلەتی تاریك دەگریته بەر و خۆت لە ھەلئدیری بئی ئاگاییمو بەردەدەیتە خوارو ھە!

بەلئ، ھەندئ نەخۆشی ھەن گەر مردنیان بە دوادا بیئت خواوەنە كەیان دەگەینەننە پلەي "شەھیدی مەعنەوی". واتە پلەي "ئەولیاكان" ی پئی دەبەخشرئت. وەك نەخۆشی یە كانی (زەیستانی^(۱))، سكیشە، مردن بە تاعوون، سووتان، خنكان لە ئاودا). جا ئەگەر كەسك بەھۆی ھەریك لەمانەو ھەمئ ئەوا دەگاتە پلەي شەھیدی مەعنەوی. بەم جۆرە، گەلئ نەخۆشی ھەيە كە ئەگەر مردنیان بە دوادا بیئت خواوەنە كەیان دەگەینەننە پلەي ویلايەت.

جا ھەر وەك "نەخۆشی" خۆشەویستی زیاد لە پیویستی دنیا و پەيوەندی توندوتۆلی مرؤف بە دنیاو ھەم دەكاتەو، رادەي تالی و ئازاری لئكدابران و جوداییش لە دلی ئەھلی دنیا سووك و كەم دەكات كاتئ كە دنیا بەجئ دەھیلن، تەنانەت ھەندئ جار ئەو لئكدابرانەیان لە لا خۆشەویست دەكات!

دەرمانی سازدەھەم

ئەي نەخۆشی سكالالا كار لە دەست بیزاری و بیئاقەتی!
 "نەخۆشی" گرنگترین پەيوەندی دەری ژبانی كۆمەلایەتی و مرؤفایەتی فیری نەخۆش دەكات، كە بریتی یە لە "رئزگرتن" و "خۆشەویستی"!

(۱) ئەم نەخۆشی بە ھەتا ماو ھی چل رۆژی زەیستانی، ئەو پلەي "شەھیدی مەعنەوی" یە بە خواوەنە كەي دەبەخشرئت. (دانەر)

چونكى نەخۇشى خاۋەنە كەي دەرباز دە كات لەۋەي كە لە خەلكى دوورەپەريز بېت و پېۋىستى بە كەس نەبېت و ھەر بە تەنھا بۇ خۇي بۇي! ۋەك ئاشكرايە ئەم رەفتار و خوۋە مرۇف دووچارى ھەستى نامۇبى دە كات و بەزەبى لە دلدا دەردەھىنېت، چونكى ھەروەك لەم ئايەتە پېرۇزە ۋە دەردە كەۋىت كە دەفەرمۇئ:

﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾ (العلق: ۶-۷) ..

ئەو دەروونەي كە ھاندەرى خراپكارىيە و، بەھۇي لەش ساغىيە ۋە كەوتوۋەتە داۋى ئەۋەي كە خۇي لە كەسانى دەوروبەرى بىي نياز بزائېت .. ئەو دەروونە، ھەست بە ھېچ رېزىك ناكات سەبارەت بە پەيوەندىي براپەتتى و، سۆز و بەزەبىشى بەرامبەر نەخۇش و خاۋەن بەلا و گىرۇدەبووان ناجوولېت، كە شاپانى ئەو سۆز و بەزەبىيەن.

بەلام مرۇقى نەخۇش، لە ژىر تەۋژمى نەخۇشىيە كەيدا رادەي "دەستەوسانى" و "ھەژارى" خۇي بۇ دەردە كەۋىت و، ھەز دە كات رېز لەو برا باۋەردارانەي بگىرېت كە لە كاتى نەخۇشىدا چاۋدېرىي دە كەن و ئەوانەش دېن بۇ سەردان و دلخۇشى دانەۋەي.

جگە لەۋەش - لە روانگەي خۇيەۋە - ھەست بە سۆز و بەزەبى مرۇفانە دە كات بەرامبەر ھەموو خاۋەن گىروگرفت و موسىبەتېك. بىي گومان ئەم سۆز و بەزەبىيەش گىرنگىرېن رەۋشتى ئىسلامەتتى و رەفتارى موسلمانانەيە. ئىتر بەزەبىيە بە حالپاندا دېتەۋە و، گەر بىشتوانېت يارمەتتىيان دەدات، ھېچ نەبىي لە دوعا و نزا و سەر لېدان و ھەۋال پىرسىنيان درېغى ناكات ..

بەم جۇرە سوننەتېكى گەۋرە بەجى دەھىنېت و پاداشتە كەشى دەستى خۇي دەخات.

دهرمانی حه فدههم

ئهی ئهو نه خوښه ی که سکا لای دهسته و سانیی خو ی ده کات سه بارهت به کرداری خیر و نه بجامدانی چاکه کاری!
تا ده توانیت شو کری خوا بکه!

من مژدهت ده ده منی که ئهو کلپله ی ده رگای خاوینترین جو ری
"چاکه" ت بو ده کاته وه خودی "نه خوښی" خو یه تی..
"نه خوښی" و پرای ئه وه ی که پاداشتیکی باش و نه پراوه به ره هم ده هیئت،
چ بو خاوه نه که ی و چ بو ئه وانهی چاودیری ده که ن، باشترین هو کاریشه
بو گرا برون ی دوعا و نزاکان!

به لئی، چاودیری کردنی نه خوښ پاداشتیکی زوری بو ئیمانداران تیدا یه.
هروه ها سه ر لیدانیان و هه وال پرسینیان - به مهر جی دلگران
نه کردنیان - سونه تیکی پیروزه و^(۱) له هه مان کاتدا ده بیته که فاره تی
گوناهی مرؤف.

له واتای فه رمووده یه کی پیرو زدا هاتو وه که: "با نه خوښ دوعاتان بو
بکات، چونکه دوعای گرا یه"^(۲). به تایه تی ئه گه ر نه خوښ خزمیکی نزیک ی
وهك دایك و باوك بیست، چونکه خزمهت کردنیان په رستشیکی گرنکه و
پاداشتیکی گه وره ی هه یه. دلدانه وه ی نه خوښ له حو کمی "سه ده قه" دایه و،
وهك خیریکی گه وره پاداشتی بو دیاری کراوه.

ئهو که سانه چه نده به خته وه رن که خزمه تی دایك و باو کیان ده که ن له
نه خوښی یاندا و، دل ه ناسکه کانی کاتی نه خوښی یان ده ده نه وه و، دلنه وایی و

(۱) عن جابر قال رسول الله ﷺ: "أفضل العيادة أجراً سرعة القيام من عند المريض". فیض
القدر ۱/ ۱۲۸۵ و جمع الفوائد ۱/ ۳۳۲.

(۲) "دعاء المريض مستجاب وذنبه مغفور". مسند الفردوس ۱/ ۲۸۰ جمع الفوائد ۱/ ۳۳۳.
وابن ماجه برقم ۱۴۴۱.

حواله و هیان پنی ده به خشن و، له و ری یه وه نزا ی بیگه ردی نه و دایک و باو کانه یان ده ستگیر ده بیټ!

به لټی، نه و راستی یه ی که شایانی پله و پړی کی زیاتره له ژبانی کومه لایه تیدا: "سوز و شهفه قه تی دایک و باوک" ه و، باشترین پاداشتی نه و شهفه قه ت و به زه یه ی دایک و باو کیش بؤ منداله کانیا ن نه وه یه که له ماوه ی نه خو شیی دایک و باو کدا منال و وه چه دل سوز و باشه کانیا ن چاودیری و دلنه و ایان بکن و به زه بیان به حالیا ندا بیټه وه.

هم دیمه نه، تابلو یه کی نه و تویه که وه فاداری و هه لو یستی باشی نه وه کان درده خات و، له هه مان کاتیشدا پایه به رزی مرؤف به راده یه ک پیشان ده دات که سه رنجی خو شه ویستی و سه رسو ورمانی هه موو بو ونه و هه ران - ته نانه ت فریشته کانیش - راده کی شیت و هه مرویان پیکه وه ده خاته ته کبیر و ته هلیله وه و ده لټین: "ما شاء الله.. بارک الله".

به لټی، نه و سوز و به زه یه ی که ده و رانده وری "نه خو ش" یان داوه، نازاری نه خو شی ده تو یټنه وه و، له بیری ده با ته وه و، ده یگور یت به تامی کی خو ش و شیرین.

گیر ابوونی نزا و پارانه وه ی نه خو ش مه سه له یه کی گرنګ و شایسته ی بایه خ پیدانه.

سی چل سال له خوا ده پارامه وه بؤ چا کبونه وه م له نازاریک که له پشتمدا بوو. پاشان تیگه یستم که خوی گه و ره له بهر دوعا کردن "نه خو شی" به مرؤف ده به خشیت! جا له بهر نه وه ی دوعا ناتوانیت خو ی لایبات نه و ا بهر هه مه که ی له روژی دوا ییدایه^(۱).

(۱) هه رچه نده هه ندی نه خو شی هویه بؤ دوعا کردن، که چی گه ر دوعا بیټ به هویه ک بؤ نه خو ش نه بوون نه واره کو نه وه وایه که دوعا بیټ به هؤ کاری نه بوونی خزی! خؤ دپاره نه مش ناگو نچی! (دانه ر)

ئىجا دوعا خۆى له خۆيدا جۆرىكه له جۆره كانى "په‌رستش". ئه‌وه‌تا نه‌خۆش كاتى هه‌ست به‌ ده‌سته‌وسانى خۆى ده‌كات، په‌نا ده‌باته‌ به‌ر ده‌رگانه‌ى خواى گه‌وره‌ و لى‌ى ده‌پارێته‌وه‌.

له‌ به‌ر ئه‌وه‌، گيرانه‌بوونى پراڤه‌تییى دوعا كاتم له‌ ماوه‌ى ئه‌و سى ساله‌دا بۆ چاكبوونه‌وه‌م له‌و نه‌خۆشى‌يه‌، واى لى‌ى نه‌كردم بىر له‌ ازه‌ينان بكمه‌وه‌ له‌ پارانه‌وه‌ كاتم، چونكه‌ نه‌خۆشى كاتى دوعا و پارانه‌وه‌يه‌.

چاكبوونه‌وه‌ش به‌رهمى دوعا نى‌يه‌، به‌لكو خواى دانا و ميه‌ره‌بان گه‌ر بيه‌ويت شيفا به‌خشیت، ئه‌واته‌نهما له‌ گه‌نجينه‌ى گه‌وره‌یى و چاكه‌ى خۆيه‌وه‌ ده‌بیه‌خشیت. خۆ گيرانه‌بوونى پارانه‌وه‌شمان به‌و شيوه‌يه‌ى كه‌ خۆمان ده‌مانه‌ويت ئه‌وه‌ ناگه‌يه‌نیت كه‌ دوعا كاڤمان گيرا نه‌بوون، چونكه‌ په‌روه‌ردگارى دانا له‌ ئيمه‌ باشتر ده‌زانیت و، ئيمه‌ له‌ چاو زانستى ئه‌ودا نه‌زانين. خواى گه‌وره‌ش ئه‌وشته‌ى باش و به‌كه‌لكه‌ بۆمانى ده‌نیریت و، هه‌ندى جارىش دوعا و نزا كاڤمان كه‌ بۆ ژيانى دنيا مان ده‌يانكه‌ين له‌ گه‌نجينه‌ى ميه‌ره‌بانى خۆيدا هه‌ليان ده‌گریت و پاشه‌كه‌وتيان ده‌كات، بۆ ئه‌وه‌ى له‌ ژيانى دوا پۆژماندا به‌ كه‌لكمان بىت و سوودى لى‌ى وه‌ر بگري‌ن. به‌م جۆره‌، دوعا و نزا كاڤمان له‌ ئه‌نجامدا هه‌ر گه‌را ده‌بن.

هه‌ر چۆنك بىت، ئه‌و دوعايه‌ى كه‌ به‌وپه‌رى خاوينى و دلسۆزى يه‌وه‌ بكریت و، له‌ سه‌ر چاوه‌ى نه‌خۆشى يه‌وه‌ هه‌لقولا بىت و، له‌ رڤى هه‌ست كردن به‌ "لاوازى" و "ده‌سته‌وسانى" و "هه‌ژارى" يه‌وه‌ هاتبیت، گه‌لى نزيكه‌ له‌ گه‌را بوونه‌وه‌.

(نه‌خۆشى)ش بناغه‌ و خولگه‌ى ئه‌م جۆره‌ نزا و پارانه‌وه‌ خاوينانه‌يه‌. جا پيوسته‌ نه‌خۆش و ئه‌و ئيماندارانه‌ش كه‌ چاو دىرى ده‌كه‌ن، سوود له‌م جۆره‌ دوعا و نزا يانه‌ وه‌ر بگري‌ن.

دهرمانی هه ژدههم

ئهی ئهو نه خۆشهی وازی له شوکرانه بژییری هیناوه و دوو چاری داوی
سکالا بروه!

دهر برینی سکالا ئه وه ده گهیه نیت که مافینکت هه بوو بیت و پیشیل
کراییت. که چی تو هیچ مافینکت نه فه و تا وه هتا سکالای بو بکهیت، به لکو
هینتا مافی زورت به سه ره وه به و شوکرانه شت له سه ر پیشککش نه کردوون!
ئه وه تا هینتا مافی خوای گهوره ت به جی نه هیناوه که چی به نار ه و ا سکالا
ده کهیت، وه ک ئه وه ی خۆت به خاوه ن حه ق بزانی ت!

له راستیدا مافی ئه وه ت نی به سه یری ئه وه له ش ساغانه بکهیت که پله یان
له تو به رز تره و ئنجا سکالا ده بر پیت، به لکو ده بی له گۆشهی
ته ندروستی به وه سه یری ئه وه نه خۆشه ده سته و سان و داماوانه بکهیت که پله یان
له تو زمه ره و، هه می شه به ده ست ئیش و ئازاره وه ده تلینه وه. که واته
شوکرانه به کی زورت له ته ستۆدایه.

جا ته گه ر ده ستینک شکاوه ئاوپرێک به لای ئه وه که سانه دا به ره وه که
هه ردوو ده ستیان بر او ته وه .. ته گه ر چاوپنکت بینایی نه ماوه، بو ئه وانه بر وانه
که هه ردوو چاویان له ده ست داوه! تا کو شوکرانه بژییری پیشککشی خوای
گه وه بکهیت.

به لئ، له گۆشهی نیعه ته وه هیچ که سینک مافی ئه وه ی نی به له خۆی
به ره و ژوورتر بر وانی ت، چونکه به م پوانین و په فتاره ی ئاگری سووتینه ری
سکالای پز گر ده گریت. به لام له کاتی به لا و موسیبه تدا پیوسته له خۆی
به ره و ژوورتر بر وانی ت و سه یرینکی ئه وانه بکات که گه رو گرفت و به لایان له و
زیاتره، تا کو شوکرانه ی خوا بکات و به و حاله ی خۆی رازی بیت.

ئەم نەپئىيەش لە ھەندى پەيامدا بە ئوونەيەك ڤوون كراوئەتەو، كە ئەمەي خوارەو ە ناوەرۆكە كەيەتي:

(كەسيك دەستي ھەزارىك دە گريئ و، بە پليكانەي منارەيە كدا سەري دەخات و، لە ھەموو پلەيە كدا ديارىيە كي پي دەبەخشيئ، ئنجالە لوتكە و كۆتايى منارە كەشدا گەورەترين ديارىي دەداتى و، بەمەش ديارىيە كاني كۆتايى پي دەھيئىئ ..

جالە كاتيكدە كە دەبوو ئەم ھەزارە سوپاسى بەخشەري ئەم ھەموو ديارىيە بەنرخانەي بگردايە، كەچى ھەموويان لە بيري خۆي دەباتەو، يان بە چاويكى كەم سەيريان دەكات و سوپاسيان لەسەر پيشكەش ناكات و، بۆ بەرەوژوورتر دەروانيئ و، بەدەم سكالائو دەليئ: خۆزگا ئەم منارەيە بەرزتر دەبوو تاكو بگەيشتمايەتە پلەي كەسانى ترا! يان دەلىئ: بۆچى ئەم منارەيە بە ئەندازەي ئەو چيا سەختە يان منارە كەي تەنيشتى بەرزتر نەبوو)؟

چ پي نەزائينيكە بۆ ئەو نيعمەتانە و، چەندە تاوان و ستەميكي گەورەيە لە ھەق و راستى، گەر ئەو ھەزارە سكالاي ئاواي لە زار دەر بچيئ؟

ھالى مرؤفيش بە ھەمان جۆرە، ئەو تەكاتي لە نەبوونەو پەيدا بوو، بە "بەرد" و "دار" و "ئاژەل" دروست نەبوو، بەلكو بە مرؤفيكى موسلمان بەديھاتوو، ماوہيە كي زۆريشى بە تەندروستى بەسەر بردوو، و، پلەيە كي بەرزى نيعمەتي خواي گەورەشي بەدەست ھيئاو. لە گەل ئەمەشدا دەبينيت ئەم مرؤفە سكالالە نەبووني تەندروستى دەكات كە لەبەر چەند ھۆكارىكي كەم خايەن تەندروستىي لە كيس چوو، يان بەھۆي ليك جيا نە كردنەوہي چاك و خراب ھەندى نيعمەتي لەدەست داو، يان ناتوانيئ بگاٹە ئاستى ئەو نيعمەتانە .. پاشان دەشليئ:

(ئاي بەدبەخت خۆم! من چيم كردوو تەبەم جۆرەم بەسەر بيئ)؟

بهم شیوه‌یه، بڼی نارامی خۆی دهرده‌پرئت. وهك بلیی په‌خنه له‌ خوايه‌تی
خوای گه‌وره بگرئت!

ئهم جۆره حالانه نه‌خۆشی‌یه کی مه‌عنه‌وی‌یه و، به‌لا و گرتیکی گه‌لی
گه‌وره‌تره له نه‌خۆشی و گرتنه ماددی‌یه که‌ی خۆی. چونکه ئهم سکا‌لایه
نه‌خۆشی‌یه که‌ی زیاتر ده‌کات و په‌ره‌ی پڼی ده‌سینیت و، وه‌کو ئه‌وه وایه
که‌سینکی ده‌ست شکاو زۆرانیازی بکات! به‌لام مروفي ژیر ده‌لئیت:

﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾

ئیتز بۆ خۆی نارام ده‌گرئت و کاره‌کانی ده‌داته ده‌ستی خوای گه‌وره،
هه‌تا نه‌خۆشی‌یه که‌ی کاری خۆی ته‌واو ده‌کات و به‌ پڼی خۆیه‌وه ده‌پروات!

ده‌رمانی نۆزده‌هه‌م

خوای گه‌وره که‌ ناوی: "الأسماء الحسنی" ی بۆ ناوه جوان و به‌رزه‌کانی
خۆی هه‌لپژاردوه، رایگه‌یاندوه که‌ ئه‌و ناوانه هه‌موویان جوانن..

له‌ لایه‌کی تریشه‌وه ژیان جوانترین ئاوینه‌ی خوايه‌یه. خۆ ئاوینه‌یه کیش
خاوه‌نه که‌ی جوان بیئت دیاره خۆیشی جوانه. هه‌ر ئاوینه‌یه کش لایه‌نه
جوانه‌کانی خاوه‌ندی خاوه‌نی "جوانی" ده‌ربخات و هه‌رشتیک له‌ لایه‌ن ئه‌و
خاوه‌نده جوانه‌وه به‌سه‌ر ئاوینه‌که‌دا بیئت ئه‌ویش جوان ده‌بیئت. که‌واته
هه‌رشتیک بیته‌ پڼی ئه‌و ژیانه، ئه‌ویش - له‌ راستیدا - هه‌ر جوانه و به‌ جوان
داده‌نرئت، چونکه نه‌خشه په‌نگینه‌کانی ناوه جوانه‌کانی خوای گه‌وره
ده‌رده‌خات!

جا ئه‌گه‌ر ژیان له‌سه‌ر په‌ك په‌وت و هه‌ر ته‌نها به‌ ته‌ندروستی و خۆشی
پرواته سه‌ر، ده‌بیئت به‌ ئاوینه‌یه کی که‌م نرخ و بڼی سوود. ته‌نانه‌ت له‌وانه‌یه
هه‌ندی جار مروف به‌هۆی ئه‌و جۆره ژیانه‌وه هه‌ست به‌ نه‌بوون و بیه‌هوده‌یی

بکات و نازار و دلتهنگی بچیژیت. تنجاله و کاته دا نرخى ژيانيش دیته خواره وه و، له زهت و خوښی ته مهنش ده بیټ به نازار و خهفه تینکی زور له گهرووی مرؤفدا. ئیتر یان ئه وه یه ئه و مرؤفه خوښی ده خاته ناو چلکاووی هه رزهیی و کرداری ناپه سه نده وه، یان په نا ده باته بهر مه لبه نده کانی خراپه کاری و به دره وشتی، گوا یا بو ئه وه ی ژیان و کاتی خوښی به زووی بیاته سر، کتومت وه کو ئه و به ندی یه ی که دوژمنایه تی ته مهنی به نرخى خوښی ده کات و به خیرایی ده یکوژیت، له پیناو ی ته او کردنی ماوه ی زیندانی یه که ی!

به لام ئه و ژیانیه ی که جموجوولی تیدایه و به ئالوگور ده چیته سر و چهند قوناغینکی جور او جور له خو ده گریټ، مرؤف هه ست ده کات نرخینکی هه یه و، بهر هه مینکی باش به ته مهن ده دات و، تامینکی خوښ به دهروونی مرؤف ده چیژیت. ته نانهت و له مرؤف ده کات که وپرای ئه و ئیش و نازار و دهردیسه ری یه جور او جورانه ی دینه ریی، نه یه ویت ژیانیه ی به فیرو بروت و، ئاواته خوازی ئه وه ده بیټ کاته کانی به شی کاره کانی بکه ن و، هیهچ ناخ و ئوف و ناله یه کی نامینیت و، هه رگیز نالیت: "کوا خور ئاوا بیوا یه"؟ یان: "ده بیټ که ی پوژ بیته وه"؟

به ئی، پر سیار له دهوله مهن دینکی ده ست به تال بکه له وانیه ی که هه موو کارینکیان به گویره ی دل بو ده ره خسیت، لیبی پر سه و بلن: چو نیت؟ چی ده که یټ؟ بی هیهچ گومانیک له وه لامدا جور ه گوفتارینکی پر له خه فته ت و نازاری لئ ده بیستیت، وهك: (ناخ به ده ست کاته وه که به سه ر ناچیت! ئایا نایه یټ به شیک له کاته که مان به سه ر به رین؟ با ماوه یه ک پینکه وه تاوله بکه ین!)! یاخود جور ه سکالا یه کی وای لئ ده بیستیت که هه موویان له ئومیدی

ژيانیکي دريځ خايه نه وه سهر چاوه ده گرن، وهك: (فلان كارم ناته واوه..
خوزگه ناوا و ناوام بكر دايه)!

به لام ته گهر پرسيار له هه ژاريكي گير وده ي موسييه تيان كرينكاريكي
چه وساوه بكهيت و، بلييت: حالت چونه؟ نهوا - گهر ژير بيت - له وه لامدا
ده ليت: (سوپاس بؤ خوا من باشم.. هميشه له كاردام و پاناوه ستم..
خوزگا زوو خور ناوا نه ده بوو تا كاره كاتم ته واوه ده كرد.. خو "كات" به
له سهر خو يي كوتايي پي ديت و ته مهنش له گه ليدا د پروات و وه ستاني ني يه.
ههر چهند من - له راستيدا - ماندووم، به لام هم ماندوو بوونهش هر
د پروات و هممو شتيك بهم چه شنه له روشتندايه).

ده بينيت بهم وتانه ي نرخ و گرنگيي ته من دهر ده خات له ناوه ندي ته و
داخ و خهفه تهيدا كه بؤ روشتن و له ده ستچووني ته مهن ي دهر ي ده پر يت.
كه وا ته به باشي تيده گات له وه ي كه نرخي ژيان به ماندوو بوون و هه لگر تني
هر كي قور سهويه، به لام حه سانه وه و تندرستي و له شساغي تامي ته من
تال ده كهن و شيوه جوانه كه شي له بهر چاوي خاوه نه كهيدا به راده بهك
ده گورن كه ناوا ته خوازي ته وه بيت به زووترين كات لهو ته مهنه رزگاري
بيت!

ده سا ته ي براي نه خو شم!

بزانه كه سهر چاوه ي هممو شهر و گيرو گرفت و ته نانه ت بناغي هممو
گوناهنيكيش: نه بوون (العدم)، وهك له په يامه كاني تر دا به چهنده ها به لگه ي
پته و چه سپاندمان. خو "نه بوون" يش شهر و خراپه يه كي ته واوه تي و
تاريكايه كي تابليتي نوو تهك و ليته.

جا ته و حاله تانه ي كه له دوخي وه ستاندا، واته ته و كاتانه ي كه ژيان
له سهر يهك رهوت و به بي هيچ گوران و جوو لانيك به سهر ده چيت، ته و

كاتانە، گەلىنى نزيكترن لە "نەبوون" و "بېھوودەيى" ەوہ. ئەم نزيك بوونەشەيتى والە مرؤف دەكات كە ەست بە تاريكىيى "نەبوون" بكات و دووچارى دلتنەنگى و بيزارى ببيت ..

بەلام جوجوول و ئالوگۆر "بوون"يان ەيە و كارپك دەكەن مرؤف ەست بە "بوون" بكات. خو ديارە "بوون"يش خيىر و فەرىكى ئاشكرا و لە بەرچاوە.

جا مادەم حەقىقەت بەم چۆرەيە، ئەوا بزائە نەخۆشى يەكەت ميوانىكە و بۆ لاي تۆرەوانە كراوہ، تاكو ئەو كار و ئەر كە زۆرانەي كە پىي سپىراوہ جيى بەجىيان بكات. چونكە "نەخۆشى" زيانە بەنرخە كەت پالفتە دەكات و، ەيز و پىزى دەداتى و، بە پلە بەرزە كاندا سەرى دەخات و، سەرجمى ئەندام و ئاميرە مرؤبيە كانت بۆ يارمەتيدانى ئەو ئەندامە بيمار و بەئازارەت دەخاتە گەر و، نەخشە رەنگينە كانى ناوہ جوانە كانى بەدبەينەرى دانا دەخاتە پروو. پشت بە خوا بەم نزيكانە ئەر كە كانى سەرشانى كۆتايى پى دەھينيت و بە پىي خۆيەوہ دەپرات و، بانگ لە "تەندروستى" دەكات و پىي دەلپت:

(ئىستا وەرەوہ لە جيى مندا بەردەوام بئىنەرەوہ و، سەرلەنوئى ئەرك و فەرمانبەرى يە كانت ئەنجام بەدە، چونكە ئەمە جيى تۆيە و، بۆ خۆت بە خۆشى و شادمانى تيايدا بۆي)!

دەرمانى بىستەم

ئەي ئەو نەخۆشەي بە دواي دەرماندا دەگەرپيت!

دەبى بزائيت كە نەخۆشى دوو بەشە:

بەشىكىيان نەخۆشىي راستەقىنەيە و، ئەوى تريان و ەم و ئەندپشەيە.

سه بارهت به جوړه راسته قينه كه يان، خواى گه وړه و دانا و شيفابه خش
دهرمانى بۆ هموو دهر ديك داناوه و له گه نجينه دهرمانخانه گه وړه كه پيدا
- كه گزى زهوى به - پاشه كه وتى كرددون.

جا ئهو دهرمانانه داخوازي بوونى نه خو شى په كانن. به كار هيټانيشيان بۆ
ئم مه به سته هر له بناغه دا كارى كى ره وايه و ئاينى ئيسلام فرمانى پى داوه.
به لام ده بى شيفا و كارى گه رى ئهو دهرمانانه تنها له خواى گه وړه به زانين،
چونكه خواى گه وړه هر وړه كه نه خو شى و دهردى به خشيوه هر ئه وپش
شيفا و چاكبو نه ووه ده به خشيت.

ده بى "نه خو شى" مى موسلمانيش گوږ ايه لى پزىشكه موسلمان و
ليها توه كان يى و، له رېنمايى و ئاموژ گارى يان دهر نه چىت. چونكه
زور بهى نه خو شى په كان له نه زانينى به كار هيټانى دهر مان و، گوږى نه دان به
ئاموژ گارى پزىشك و، ئيسراف و، گونا هو، پاريز نه كرده ووه په پيدا ده بن.

خو گومانى ئيدانى په كه پزىشكى دلسوز و ئايندار له باز نه په كى
مه شرووع و ره وادا ئاموژ گارى نه خو شه كانى ده كات و، به دئه نجامى
ئيسراف و خرايى به كار هيټانى دهرمانه كان ده خاته پش چاوى نه خو ش و،
دلى ده داته ووه و هيو او ئوميد به دل و دهر وونى ده به خشيت.

مروقى "نه خو شى" يش له لايه نى خو يه ووه پشت به م دل دانه ووه و
ئاموژ گارى يانه ده به ستن و، به ره به ره نه خو شى په كه ي به ره و لاوازي
ده پوات و، له برى سكالآ كردن و بى ئارامى و وه رسى، دلى ده گه شپته ووه.
باشترين چاره سه ريش بۆ جوړى "نه خو شى و همى" ئه و يه كه گوږى پى
نه دريت! چونكه نه خو شى و همى به گوږى پيدانى گه وړه ده يىت، كه چى به
پنجه وانه شه ووه گهر گوږى پى نه دريت، به چووك ده يته ووه و نامينيت.

ههروهك ته گهر كه سينك هیلانه زهرده والته بورووژینیت، نهوا
 زهرده والته كان بهرده بڼه گیانی و گهر بایه خیشیان پڼ نه دات نزیکی نابڼه وه..
 ههروهها گهر كه سينك له تاریکی شهودا و له ناستی په تیکي شوږه وه و بوو
 له نه ندیشه پیدا به خهستی پڼو چووینت، له وانیه نهو په ته له بهر چا ویدا گه وره
 بییت و به وینه ی شیت لپی هه لیبیت! به لام ته گهر گوڼی پڼ نه دات، نهوا بو ی
 دهرده كه ویت كه نهو شته ی شوږ بوو ته وه په ته و مار نی یه. ئیتر گالته به
 وه هم و شله ژانی زهینی خوی ده کات!

نهم نه خو شی یه وه همی یه ش هه ر به م جوړه یه، ته گهر درنژه بکیشیت
 ده بییت به نه خو شی یه راسته قینه.

وه هم و گو مان لای كه سانیه هه ست ناسك ده بن به نه خو شی یه کی
 سهخت و، به دهر دیکي گه وره ی ده زانن و، شتی بچووك گه وره ده كه ن و،
 وره یان دهر وو خیت. به تاییه ت ته گهر تووشی نیمچه پزیشکی دل رهق و
 دوور له به زه یی و بی ویزدان بن له وانیه ی كه وه همه كانی نه خو ش
 دهر ووژینن و له پیش چا ویدا گه وره ی ده كه ن، تاكو گیر فانی نهو نه خو شه
 گهر دهوله مهنه بییت - دابته کینن، یان ژیریشی پڼی ده دپړینن و به ته و او ی
 تهن دروستی له ده ست دهر ده كه ن!

دهرمانی بیست و یه كه م

نهی برای نه خو شم!

راسته نه خو شی یه كه ت نازاریکی ماددی هیه، به لام له هه مان كاتدا و
 به وری نهم نه خو شی یه ته وه چیژ و له زه تیکي معنه ویی هینده گرنگ دهر وره ی
 داویت كه هه موو ناسه واری نازاره ماددی یه كه ت ده شواته وه و له ناوی
 ده بات..

چونکه هر گیز نازاره که ت ناگاته ئاستی ئهو سۆز و بهزه ییهی که له منالی یهوه له بیرت چوو تهوه و ئیستا سهر له نوئی کانیه که ی له دل و دهروونی دایک و باوک و که سانتدا تهقیوه تهوه، ئه گهر دایک و باوک و که سانت مابن. ئه وه تا له م کاته دا ئهو ههست و سۆزی خۆ شه ویستی و بهزه ییه شیرینهی دایک و باوک ده که ویتسه وه یاد که له ده می منالیتدا ئاراستهت ده کران و ئیستا سهر له نوئی تازه بوونه تهوه و، خزمانت جار ئیکی تر هه مان بهزه یی و خۆ شه ویستی جارانت بۆ ده رده بپرن و کیشی نه خۆ شی یه که ت سۆزی خۆ شه ویستی ناو دل و دهروونی ئهوانی را کیشاوه و به ده ور و پشتدا دین و خه می تو یانه!

ئیت ده بی ئهو نازاره ماددی یه ی که پئوه ی ده تلپیتسه وه، به رامبه ر به و خزمه تگوزاری یه ی که ئاویتیه ی سۆز و بهزه ییه چ نرخیکی هه بی!

ئهو که سانه ی که تۆ پیشتر به شانازی یه وه تیده کۆشایت بۆ خزمه ت کر دنیان، و ئیستا به هۆی نه خۆ شی یه که ته وه ئه وان به و په ری بهزه یی و میهره بانیه وه خزمهت ده که ن و، تۆ له م کاته دا وه ک گه وره و فەرمانده یه کی ئه وانت لئ هاتوه و له فەرمانت ده ر ناچن! ههر به هۆی نه خۆ شی یه که ته وه یه که چه ن دین خۆ شه ویستی یاریده ده ر و هاوړنیه به سۆز و میهره بانیه نویت پیدا کردوه که له بهر ئهو سۆز و بهزه ییه ی خوای گه وره له مرؤفدا دایناوه نزیکیان ده خه یته وه له خۆت.

و پرای ئه مهش، تۆ به هۆی نه خۆ شی یه که ته وه پشوویه کی باشت ده ست که وتوو و ئیستا له کاروبار و نازاری فەرمانبه ریتی ژبان و گهرو گرفته کانیه دوور که وتوو یته وه.

جا دوای ئه وه ی که تامی ئه م هه موو له زه ته مه عنه وی یانه ت چه شت، که له م نه خۆ شی یه وه به ده ست هیناون، ئه و نا بئیت نازاره جوزئی و

بچوو که کهت سکالا له سهر زارت دهر بپریت، به لکو ده بی شو کرانه ی هم چیژ و له زه ته معنه وی یانه پیشککش بکیت.

دهرمانی بیست و دووهم

ته ی تهو نه خوښه ی که گیرۆده ی نه خوښی یه کی سهختی وهك "شهلهل" بووه!

له سهره تاوه من مژدهت دده مئی که "شهلهل" به یه کیك له نه خوښی یه پیروژه کان داده نریت بژ مرؤفی باوه ردارا

ماوه یه که ده بی ته مام له تهولیا و پیاوچا کان بیستووه، به لام نهیئی یه کهیم نه ده زانی. وا ئیستا یه کئی له نهیئی یه کانی ته مام به دلدا هات، که بریتی یه له وه ی: "تهولیا کان" به ویستی خوښان و به مه بهستی گهیشتن و شادبوونیان به خوای گهوره و رزگار بوونیان له مه ترسی یه معنه وی یه کانی دنیا و دهسته بهر کردنی به خته وه ری همیشه یی دواړوژیان، شوین دوو بناغه ی بنه رته تی که وتوون.

تهو دوو بناغه یه ش:

یه که میان: "یاد و بیری مردن" ه. واته له پیناوی به دهسته یئیانی به خته وه ری هه تاهه تایی دواړوژیاندا بیریان له نهمان و تیاچوونی دنیا کردووه ته وه و، سه رنجیان داوه که له دنیا دا میوانیکی ریپوارن و تهو ماوه یه له چه ند کار و ئه رکیکی کاتیدا ده خرینه کار.

دوو هه میان: مراندنی دهر وونی فه رمانده ری خراپکاری یه (النفس الأمارة بالسوء). ته ممش له رپی موجه ده و وه رزشی رؤحی یه وه، تاکو له شووم و مه ترسی یه کانی دهر وون و، تهو هه ست و نه ستانه ش که پاشه رپوژ نابین، رزگار یان بییت.

ده سا تهی ټو برابرهی که نیوهی تندرستی خوی له ده ست داوه! خوای گوره - به بی ویستی خوت - ټو دوو بناغه کورت و ټاسانهی له تودا داناوه که پرنکای ټهوت بو تخت و ټاسان ده کهن به بهخته وهری هه تاهه تایی شاد بیست و، هه میسه تهو او بوونی دنیا و له ناوچوونی ټاده میزادت ده خه نه وه یاد. ټیتر، دواي ټمه، "دنیا" ناتوانیت تهنگه نه فست بکات و بتخنکینیت و، بی ټاگایش پر کیشی ټهوه ناکات که په رده به سر چاوه کانتدا بهینیت. چونکه "دهروونی به دخواز" ناتوانیت به هوی ټاره زووه نزمه کانیوه که سیکي نیوه ټاده میزاد بخه ټینیت.

ټیتر ټو مروفه به زوویی له شهر و فروفیله کانی ټو دهروونه پزگاری ده بیست. ټیمانداریش - به هوی نهینیی ټیمان و تهوه ککول و ملکه چ بوونی بو فرمانی خوای گوره - به ماوهیه کی کورت و له ټازارنکی سهختی وه "شهله" دا هینده سوودی ده ست ده که ویت که به ټندازهی ټو سووده بیست ده ست ټیکوشه رانی ټههلی ویلایهت و وهرزشکارانی پوچ ده که ویت له ناو خه ټه تگا کانددا. دپاره ټو کاتمش - له بهر ټو سوودانه - ټازاره کهی خوی له بهر چاودا کهم ده بیته وه.

دهرمانی بیست و سیهههه

ټهی نه خوشی نامو و ته نیا و ده سته و سان!

ټه گهر، سه رباری نه خوشی په کهت، نامو بیست و نه بوونی چاودیر و سه ربه رشتیکار له م نه خوشی په تدا، سه ربجی دله په که کانی جوولاندیست و میهره بانئ و به زهیی ټهوانی بو لای تو را کیشاییت، ده بی پوانینی سوژ و به زهیی په روه دگاری میهره بانئ چون بیست که له سه ره تایی سووره ته کانی قور ټانددا به سیفته تی مه زنی: "الرحمن الرحیم" خویت پی ده ناسینیت و، ته نها

به بریسکانه و په کی به زه یی و میهره بانئی دره اسای خوری سر جه می دایکان ده خاته کار له خزمه تگوزاری و په روه رده ی ساو ایاندا؟

ئو خوایه ی که تنها به دره و شانوه و پیشاندانی چمکیکی میهره بانئی خوری له هموو و هریزیکئی به هاردا سهرانسهری رووی زهوی ده پرازیته وه و، له هموو جوړه زور و زه بنده و په نگینه کانی چاکه و نیعمه ت و به خششی خوری پری ده کات و، تنها به دره و شانوه په کی میهره بانئی به که شی به هه شتی بهرین - به هموو جوانی و رازاوه ییه کی - بهرجه سته ده بیټ ..

تو به هوی ئیمان که توه په یوه ندیت بهو خوایه وه کردوه و ناسیوته و، به زمانی حالتی ده سته و سانیت - که له نه خویشی به که توه سر چاره ی گرتوه - په نای بولا ده بهیت و لئی ده لالیته وه و هانای بولا ده بهیت. خو هموو ئه مانه ش نامویی و نه خویشی و ته نیاییه که ت ده گورن به هوکاری ئاور لیدانه وه ی سوز و میهره بانئی ئو خوایه و، کاریک ده که ن که خواره ند به چاوی میهر و به زه ییه وه بوټ پروانیت، ئو پروانینه ی که هموو شتیک ده هیټ!

خو ماده م خواره ند هیه و به چاوی سوز و میهره بانئی یه وه بوټ ده پروانیت، ئو هیچ خه منکت نه بیټ و، دلنیا به که هموو شتیکت هیه! ته نیا و ناموی راسته قینه ش ئو که سه یه که په یوه ندیی ئیمان و ملکه چیی بهو خوایه وه نه بیټ، یان هر گورئ بهو په یوه ندی به نه دات!

دهرمانی بیست و چواره م

ئو ئو که سانه ی چاودیری منالانی بنی گوناھی نه خویش و ئو پیر و په ککه و تانه ده که ن که له رووی ده سته و سانی و لاوازی یه وه و که منالیان لئ هاتوه!

دنيا بن كه بازرگانى يەكى بەپىت و گرنكى سەر بە رۆزى دواپىتان لە بەردەستدايە. دەسا فرىاي بكهون و سوودى لى وەر بگرن و بە شەوق و كۆششىكى زۆرەو ەهول بەن لە دەستان دەر نەچىت!

نەخۆشى يەكانى منالە بى گوناھە كان لە راستىدا برىتىن لە دەرزى لىدانى پەرور دەى خوايى بۆ ئەو منالانە كە دەمارە نەرمونيانە كانى ئەوانى پى توندوتۆل دەكات بۆ راھىنان و بەرگە گرتنى گىرو گرتنە سەختە كانى دوارۆزى ژيان..

لە ەمان كاتدا ئەو نەخۆشى يانە چەند دانست و سوودىكيان بۆ ژيانى دنيايان و ژيانى رۆحىيان تىدايە.

واتە ەروەك نەخۆشى ژيانى مروفە گەورە كان خاوين دە كاتەو و دەپىت بە كەفارتى گوناھە كانيان، بە ەمان جۆر ژيانى ئەو منالانەش پالفتەيەكى مەعنەوى دەكات.

ئەم دەرزى لىدانە مەعنەوى يانە بۆ منالان، بناغەى بەرزبونەوى پلە مەعنەوى يەكانە بۆ پاشە رۆزى ئەم دنيايان، تەنانەت ەى دوارۆزى قيامە تىشيان.

پاداشتى چاودىرى كردنى نەخۆشىي ئەم منال و ساوايانەش لە لاپەرەى كەردەو چاكە كانى دايك و باوكدا دەنوسرىت، ياخود ەر لە لاپەرەى كەردەو كانى دايكدا، چونكە وەك لای ئەھلى حەقىقەت چەسپاوە دايك - بەھۆى نەپىنى شەفەقەت و مېھرەبانى يەو - تەندروستىي منالە كەى گەلىن پى باشتر و لە پىشترە لە ەى خۆى!

سەبارەت بە چاودىرى و خزمەت كردنى پىر و پەككەوتە كانىش، ئەوالە چەند رىوايەتىكى صەحىح و چەند رووداوينكى مېژوو يىەو دەر كەوتوو كە

چاودیر بیان - به تاییه تی دایک و باوک - و دل خۆشکردن و خزمه تکر دنیا
بهوپه پری وهفا و دلسۆزی، سه رباری ئه وهی که هه موو ئه مانه مایه ی
دهستکهوتنی پاداشتی زۆر و دهستخستنی دوعا و نزیایانه، به تاییه ت دوعا ی
دایک و باوک.. جگه له مهش، مرۆف ده گه یه ننه به خته وه یی ههردوو دنیا.

ئهو منال و نهوه گوپراپه له ی که له م چهشنه حالانه دا خزمه تی دایک و
باوکی په ککهوته ی ده کات و په زامه ندیی دلایان به دهست ده هیئت، خۆشی
له کاتی پیریدا هه مان گوپراپه له ی له منال و نهوه کانیه وه ده بینیت و له وه ده مه دا
فریای ده که ویت..

به لام ئهو مناله ی دلی دایک و باوکی ته نگ ده کات و ئه شکه نجه یان
ده دات، وپرای سزای دواپۆژی ئه و دنیا، هه ر له م دنیا شدا دوو چاری گه لسی
گهرو گهرفتی زۆر ده بیئت.

به ئی، مه رج نی په چاودیری ئه و پیر و په ککهوته و منال و ساوا یانه تنه ها
له بهر ئه وه بیئت که خزم و که سوکاری ئه و که سه بن خزمه ت و چاودیری یان
ده کات، به لکو په کیک له خواسته گه رنگه کانی ئایینی ئیسلام ئه وه یه که هه ر
کاتی مرۆفی باوه ردار تووشی پیریکی نه خۆشی موحتاج و شایانی ریز بوو،
ده بین بهوپه پری لیپران و دلسۆزی یه وه خزمه تی بکات و دلی بداته وه، ماده م
برایه تیی راسته قینه ی موسلمانانه له ئارادا بیئت!

دهرمانی بیست و پینجه م

ئهی برایانی نه خۆش!

ئه گه هه ست ده که ن به وه ی که پینۆستان به چاره سه ربکی خاوین و
به سوود و به دهرمانیک هه یه که له زه تی راسته قینه ی تیدا بیئت و، بۆ چاره سه ر

کردنی هه موو دهر دېك ده ست بدات، ئەوا تا ده توان ئيمان كه تان به هيز و خاوين و دره خشان بكن! واته به هۆي تهوبه و له خوا پارانه وه و نويز و په رسته شه وه هيز و پيز به ئيمان كه تان بدهن و، ئەو چاره سه ره خاوين و قودسي به به كار به ينن.

ئەو كه سانه ي كه به هۆي خو شه ويستى دنيا و ده ستگر تنيان به داوينيه وه دوو چاري بئ ئاگايى هاتون، ده ئئى جهسته يه كى مەعنه ويى بيمارى به ئەندازه ي دنيايان له خو ياندا هه لگر تو وه!

لەم كاتدا ئيمان ديت به هانا يانه وه و، دەرمان و چاره سه رى شيفابه خشى خو ي پيشكه ش به و جهسته يه ده كات كه به مشتە كۆله ئازار به خشه كانى جودايى و نەمان زامدار بو وه و، لەو برين و زامانه رزگارى ده كات.

له چه ندين په يامدا چه سپان دو ومانه كه "ئيمان" شيفاي راسته قينه ده به خشىت. جا له بهر ئەوه ي دريژه به باسه كه نه ده ين، ئەوا به بوختى و كورتى ده ئيم:

كارىگه رى چاره سه ره ئيمانى به كان كاتى دهر ده كه وىت كه به پئى توانا "فه رزه كان" به جئى به ينرئى و چاودئى بكرئى. به پئچه وانه شه وه: (بئى ئاگايى و، هه رزه ي و، شوينكه و تنى ئاره زوى دەر وون و، گالته و گه پئى نار هوا) كارىگه رى ئەو چاره سه رانه لا ده بن.

خو ماده م نه خو شى په رده ي بئى ئاگايى لا ده بات و، ئيشته يهاى دەر وون ناهيلىت و، رئى له چوونه ژووره وه ي له زه ته نار هوا كان ده گريت، ئەوا ئيوه ش ئەمه به هه ل بزائن و سوودى لئى وه ر بگرن و، به تۆبه و داواى لئبور دن و پارانه وه و ئوميد پهيدا كردن به "ميه ره بانى خوا" چاره سه ره كانى ئيمانى راسته قينه و رووناكى به قودسي به كانى به كار به ينن.

له خورای گه وره ی میهره بان ده پاریمه وه که شیفاتان پی به خشیت و نه خوښی په کانتان بڼ بکات به که فاره تی گوناوه کانتان.

ثامین.. ثامین.. ثامین.

﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

اللهم صل على سيدنا محمدا:

طب القلوب ودوائها..

وعافية الأبدان وشفائها..

ونور الأبصار وضيائها.

وعلى آله وصحبه وسلم.

پاشکوی یه کممی په یامی بیماران
بریسکه‌ی دووهم له کتیبی (بریسکه‌کان)

له کمال پشه‌وای نارامگراندا

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (الأنبياء: ٨٢)

ئهم نزا و پارانه‌وه‌یه‌ی پشه‌نگی نارامگران حه‌زرتی ئه‌ییوب - دروودی
خوای له‌سه‌ر بیت - تاقی کراوه‌یه و، کاریگه‌ری‌یه‌کی ته‌واو به‌سوودی هه‌یه.
پیوسته ئیمه‌ش له‌مونا‌جات و پارانه‌وه‌کانماندا سوود له‌نووری ئهم ئایه‌ته
په‌روزه‌وه‌ر بگرین و بلین:

رَبِّ ﴿أَلْسِي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾!

چیرۆکی به‌ناوبانگی حه‌زرتی ئه‌ییوب - دروودی خوای له‌سه‌ر
بیت - به‌پوختی به‌م جوړه‌ی خواره‌وه‌بووه:

ئهم پشه‌وا نارامگره، ماوه‌یه‌کی درێژخایه‌ن نارامی له‌سه‌ر نه‌خۆشی‌یه
قورسه‌که‌ی گرت، به‌پاده‌یه‌ك که‌زام و برین هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی
گرت‌هوه، که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ر له‌سه‌ر نارامگرتن به‌رده‌وام بوو، چونکه
چاوه‌پوانی پادا‌شته‌مه‌زنه‌که‌ی خوای گه‌وره و به‌توانای ده‌کرد. به‌لام کاتنی
ئهم نه‌خۆشی‌یه‌په‌ر په‌ر ه‌ی سهند و کرم دایه "دل" و "زمان"ی، که‌ته‌نها به‌م
دوانه‌ش خوا ده‌ناسریت و یادی ئه‌وی پنی ده‌کریت‌ه‌وه، ئاله‌م کاته‌دا هانای

برده بهر خواوهندی میهره بان و ئەو مونا جاته نەرم و پاک و خەمناکە ی کرد و
فەر مووی:

﴿أَنِّي مَسْنِي الضُّرُّ وَأَلْتَّ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾!

ئەمەش تەنھا لە ترسی ئەو ی که ئیتر نەتوانی ت بە تەواوەتی پەرس ت شە کانی
جێ بە جێ بکات و، کەمو کورپی روو بکاتە بەندایەتی یە کانی، نە ک بۆ
مەبەستی چاکبوو نەو و حەوانەو ی خۆی. ئەو بەو یە کسەر خوای گەورە ی
میهره بان ئەو پارانەو ی پاک و نزا بیگەردە ی بە شیو یه کی دەر اس (معجز) گێرا
کرد و شیفای تەواوی پێ بە خشی و نیعمەتی خۆی بە سەردا باراند.

ئەم بریسکە یه پێنج سەرنجی وردی تێدایە:

□ سەرنجی یه کەم:

لە بەر امبەر زامە دیار و بەر چاوه کانی حەز رەتی ئە ییو و یه وە - دروودی
لە سەر بی ت - ئیمە گێرۆ دە ی چە ندین ئازار و زام و نەخۆشی ی مەع نەو یی
نادیارین کە لە "گیان" و "دل" ماندا دروست بوون. ئەو نەخۆشی یه
مەع نەو ی یانەش لە رادە یه کی و ادان کە ئە گەر دیوی ناو وە مان بۆ دەر وە و
دەر وە شمان بۆ ناو وە هە لبگێر پێنە وە، ئەوا دەر دەر کە و ی ت کە ئیمە زۆر لە
حەز رەتی ئە ییو و ی زیاتر لەش بە بار و گێرۆ دە ی زام و نەخۆشی یه کانی!

چونکە ئەو هەموو گونا هانە ی دە یانکە ی و، ئەو شوبهە و گومانانەش کە
خۆ یان دە گە یه نە مێشک و دل و دەر و و ئمان، چە ندین زامی قوول و خوێناوی
لە ناخی "دل" و "گیان" ماندا و الā دە کەن.

ئنجالە لایە کی تری شە وە، زام و برینە کانی حەز رەتی ئە ییو و ی - دروودی
خوای لە سەر بی ت - تەنھا ژیا نی کورت و کەم خایە نی ئەم دنیا یه ی ئەو ی
خستبو وە مە ترسی یه وە، کە چی زامە مەع نەو ی یه کانی ئیمە ژیا نی هە می شە یی
ئەو دنیا مان دە خاتە مە ترسی یه وە!

که‌واته ٿيمه ڇهندين جار زياتر لهو پيغهمبره مهز نه - دروودي له‌سهر بيٽ - پيوستمان به موناجاته که به تي. به تايبه تي ته گهر بزائين که له بريسي تهو کرمانه‌ی له برينه کاني تهو پيغهمبره نارامگره وه سهریان کرد و دابوويانه دل و زماني، ٿيمه ڇهندها گومان - که له زامه مه‌عنه‌وی به کاغان و گوناھ و کرده‌وه خراپه کاغانه‌وه پهيدا بوون - ناخي "دل"ی داگير کردووين، که مه‌لنه‌ند و نيسته جيبي "ٿيمان"ه! بويه ٿيمانه که مان جيبي پي ليٽر ده بيٽ و له‌سهر نارامي و دلنيابي خوئی نامينيته‌وه..

هه‌روه‌ها تهو گومان و دوودلتي يانه خوئيان ده گه‌ينه‌نه "زمان"مان، که ٿيماني ناو ده‌رووغان ده‌رده‌پرئيت. ٿيتر خوشی و چيٽر و له‌زه‌تي ٿيماني لني ده‌سينيته‌وه و دووري ده‌خاته‌وه له ياد و ناوبردني خواي گه‌وره، تا به جارئي کپ و بين ده‌نگي ده‌کات!

به‌لني، گوناھ له ناودلدا جيبي خوئی ده‌کاته‌وه و لق و پهل بؤ ناو قوولايي دل ده‌هاويت و، له‌ويوه ده‌ست به بلاو کردنه‌وه‌ی له که و تاريکاييه کاني خوئی ده‌کات و، ٿيماني لني ده‌رده‌هينيٽ. ٿيتر تهو دله وه که به‌رد په‌ق ده‌بيٽ و، چؤل و تاريک داديت.

جا له‌به‌ر ته‌وه‌ی هه‌موو خراپکاري و گوناھيک پيگايه کی به‌ره و کافر بوون لني ده‌بيته‌وه، ته‌وا گهر له سه‌ره‌تاوه به په‌شيمان بوونه‌وه و داواي ليووردن له خواي گه‌وره ناسه‌واره کاني تهو گوناھه لا نه‌برئيت و پاک نه‌کرئته‌وه، ته‌وا دوايي له ناخدا ده‌بيٽ به کرميکی مه‌عنه‌وی ياخود ماريکی مه‌عنه‌وی و به دلي مرؤفه‌وه ده‌دات!

با ته‌وه‌ش بهم نمونه‌يه‌ی خواره‌وه پروون بکه‌ينه‌وه:

ته‌گهر که سينک به دزي‌يه‌وه گوناھيک ته‌نجام بدات و شه‌رميش له‌وه بکات که پيبي بزائريٽ، ته‌م مرؤفه‌وه بووني مه‌لائيکه‌ت و جيهاني رؤحاني

به لاره گران ده بئیت و، تنهها نیشانه و بیانویه کی بئ نرخى به لاره سه روزیاده
بؤ ئه وهی حهزى خۆی دهر بړئیت که دان به بوونیا ندا نه بئیت!

نمونه به کی تر:

ئهو که سهی گونا هینکی هینده گوره بکات که به رهو دوزه خ بیداته بهر،
ئه گهر په نا بؤ خوای گه وره نه بات و داوای لیپوردنی لئ نه کات و پشتی پئ
نه به ستیت، ئه و له کاتی بیستی تازار و ناخوشی به کانی دوزه خدا، له ناخی
ده روونه وه حهز به نه بوونی دوزه خ ده کات! تاله ئه بنجامدا وای لئ دئیت که
به ئاسایی ترین نیشانه، یان به شوبهه و گومانیکى بئ نرخ، پر کیشی
نه سلماندنی بوونی دوزه خ بکات!

نمونه به کی تر:

ئهو که سهی فرزه کان به جئ ناهینئ و وهك پیویست فرمانی به ندایه تی بؤ
خوای گه وره ئه بنجام نادات، له هه مان کاتدا دلئ له سه رزه نشتی
فرمانده به کی ئاسایی تازار ده چیژئیت که له به رامبه ر به جئ نه هینانی
فرمانیکى ئاسایه وه ئاراسته ی کرد بئیت.. سستی کردنی ئهو که سه له
به جیهینانی ئهو فرزانه ی که له چه ندین فرمانی خوای گه وره دا بؤی
دهر کراوه، دلته نگى و تاریکی به کی به کجار زؤر له "گیان" و "ده روون" یدا
دروست ده کات..

ئهم دلته نگى بهش پالی پئوه ده بئیت که ههروهك له ده روونه وه ئاره زوو
ده کات، پر به ده میش هاوار بکات و بئیت: "خۆزگه خوای گه وره فرمانی
به کردنی ئهو په رستشه نه دایه!" دياره ئهو ئاره زووهش بؤنى ئینکاری و
دوژمنایه تی به کی معنه ویی لئ دئیت به رامبه ر به خواجه تیبی خوای گه وره.
هه ر له بهر ئه وه شه که ئه گهر بئ نرخترین گومان له باره ی بوونی خوا وه نده وه
روو بکاته ئهو دلته، حهزى پئ ده کات. وهك بلینى به لگه به کی گومان بپری

دهست كهوتبیت! ناشڪرايه كه بهم ڪارهی دهر گایه کی گهورهی
زه رهمه ندیی له پروودا والا ده بیت..

به لآم هم بهد بهخته به خوی نازانیت كه بهم ملنه دان و نكوولی كردنه ی،
خوی كردووه به نيشانه بو تیری دلته نگی و تاریکی بهك ملیونه ها جار له و
دلته نگی به كه می له ته بنجامی سستی كردنی له به ندایه تیدا ههستی پی ده كرد
گهوره تر و تاریکتر بیت. وه كوئو كه سهی كه له پیوه دانی میشووله
هه لیت و له تاوا خوی بخاته به رده می مار و هه ژدیهاکان!

جا با له پڙشنایی هم سنی نموونه بهدا، له نهینیی هم ئایه ته پیروزه تیښگه ین
كه ده فهرموی:

﴿بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففين: ۱۴).

□ سه رنجی دووه هم:

ههروهك له وته ییست و شه شم، له باسی نهینیی قه ده ری خوای
گهوره دا، پروون ڪراوه ته وه:

مرؤف - له سنی پرووه وه - مافی سكالای نی به له دهست ئو به لا و
نه خوشی و گپو گرفتانه ی كه دینه رنی ژبانی:
○ پرووی به كه م:

خوای گهوره کاتنی به رگی "بوون" ی به بهری مرؤف پڙشیوه،
كردوویه تی به به لنگه له سهر ورده ڪاریی سنهت و دروستڪراوانی خوی و،
مرؤفی له شیوه ی نموونه به کیشدا به دی هیناوه كه به رگی "بوون" ی به بهر
ده بریت و ده ستڪاری و ئالوگ پڙ له و بهر گه دا ده کات. به ممش دره وشانه وه
جؤراو جؤره کانی ناوه جوانه کانی خوی له بوونه وهردا پيشان ده دات.

جا ههروهك ناوی "الشافي" ی خواوه ند داخوازی بوونی نه خوشی به، به
هه مان جؤر ناوی "الرزاق" ییش داخوازی بوونی برسیتی به.. بهم جؤره

دهرده که ویت که خوای گه وره خوئی خاوه نی مولکی بوونه وهره و به ویستی خوئی ده ستکاری و ئالو گۆر له مولکه کانیدا ده کات.

○ پرووی دووههم:

"ژیان" به هۆی گپرو گرفت و به لا و موسیبه ته کانه وه پالفته ده ییت و، له پئی نه خوئی و کاره ساته کانه وه پاک ده بیته وه و به رو بووم ده به خشیت و ده گاته ئامانجه کانی. ئیتر له م پینگایه وه ده توانیت ئه رکی خوئی جی به جی بکات.

به لام ئه و ژبانه ئاساییه ی که له سه ر یه ک په وت و شیوه و به بی هیج ئالو گۆر پیک و به خوئی و حه وان وه له مرؤف ده چینه سه ر، گه لئی نزیکه له و "نه بوون" هی که شه ر و خراپه یه کی روون و ئاشکرایه، تا ئه و "بوون" هی که خیر و فخر پیک ئاشکرا و له به ر چاوه. ته نانه ت ئه و جوړه ژبانه پینگایه که بۆ رۆشن به ره و نه بوون.

○ پرووی سئهم:

دنیا ته نها خانه ی تاقیکردنه وه یه، واته جیی ئه بنجامدانی کرده وه و پیشکesh کردنی عیباده ته، نه ک جیی خوئش گوزهرانی و حه سانه وه و پاداشت وه رگرتن..

له به ر ئه وه، هه موو نه خوئی و گپرو گرفت و موسیبه تیک، به مه رجی ئارامگرتن و شوکرانه بۆیری - جگه له و گپرو گرفتانه ی روو ده که نه ئایین - زۆر له گه ل ئه و کرده وه و عیباده تانه دا گو بنجاوه، چونکه یارمه تی ئه و کرده وه و په رستشه ده دات و پشتی ده گریت. هه ر له به ر ئه وه شه که سکا لا کردن له ده ست ئه و نه خوئی و گپرو گرفتانه به کار پیک هه له و نابه جی داده نریت، به لکو ده بی شوکرانه یان له سه ر بکریت، چونکه ئه و

نەخۆشی و گێروگرفتانه هەموو سەعاتێکی ژيانى خواوەنە کانیا ن دە کەن بە پەرسەشێ پۆژێکی تەواوەتی.

بەئێ، پەرسەش دوو جۆرە: جۆرێکی بە ئەندامەکانی لەش ئەنجام دەدرێت و، جۆرە کەى تریشى بە "دل".

جۆرى یە کەمیان لای هەموان ئاشکرا و زانراوە..

جۆرى دوو هەمیش ئەو یە کە: نەخۆشى و گێروگرفته کان دەستەوسانى و لاوازیی مرۆف بە نەخۆشە کە دەناسین، خۆ کە هەستیشی بە "لاوازی" و "دەستەوسانى" ی خۆی کرد، ئەوا پەنا دەباتە بەر سۆز و میهرەبانى خواى گەورە و پرووی تێدە کات و پشتی پێ دەبەستیت. بەمەش پەرسەشێکی پاک و بێگەردی پێشکەش دە کات. ئەم جۆرە پەرسەشە گەلێ خاوینە و هەرگیز رپای تیکەل ناییت.

جا ئەگەر ئەو مرۆفەى کە دوو چاری گێروگرفت و نەخۆشى دەبیت، ئارام بگرنیت و بێر لە پادا شتە زۆرە کەى لای خواى گەورە بکاتەو و شوکرانە بژێر بیت، ئەوا هەموو سەعاتێکی ژيانى بۆ دەبیت بە عیبادەتی پۆژێکی تەواوەتی. بەم جۆرە، تەمەنە کەم و کورتە کەى بۆ دەبیت بە تەمەنێکی دوور و درێژ. بەلکو هەندیکیان هەموو خولە کێکی ژيانى بۆ دەبیت بە پەرسەشێ پۆژێکی تەواوەتی.

کاتی خۆی زۆر بەزەبیم بە "حافز ئەحمەدی موهاجیر" دا دەهاتەو، کە یە کێک بوو لە بریانی ئاخیرەم. چونکە بە نەخۆشى یە کى سەختەو دەتلا یەو. پاشان ئەم ختوورەبەم بە دلدا هات کە: (مزگینى بەدرى و پیرۆزبایى لى بکە، چونکە هەموو خولە کێکی ژيانى، کە بەو جۆرە لێی دەگوزەریت، بە پەرسەشێ پۆژێک بۆی دەژمیریت)!

لە راستیشدا هەمیشە ئارامگر و شوکرانە بژێر بوو.

□ سەرنجى سىھەم:

ھەر وەك لە "وتە كان"ى پېشوو دا رابوردوۋى كىر دىگەن كىر دىگەن تەۋە:

ئەگەر ھەر مەۋقەك بىر لە رابوردوۋى ژيانى خۇى بىكەتەۋە، ئەۋا چ بە دىل و چ بە زمانى دەئىت: "داخى بە جەر گم" .. ياخود دەئىت: "سوپاس بۇ خوا"! واتە يان زۆر لە داخى ژيانى رابوردوۋىدە، ياخود سوپاسى خىۋى گەۋرەى لە سەر دە كات.

جا ئەۋ كەسەى كە داخى ژيانى رابوردوۋى لە دىلدا بە ۋە زمانى ۋە ئەم خەم و پەژارە بە دەردە كەۋىت، ھۆكەى تەنھا لە دەستچوۋنى ژيانى شادمانى و خۇشحاللىى كاتە كانى پېشوو بە، چۈنكە لە دەستچوۋنى خۇشى - خۇى لە خۇيدا - ناخۇشى و ئازارە. بەلكو كاتى ۋا دەئىت خۇشى و چىزىكى كەم، ئازارنىكى زۆر و بەردەۋام لە دىلدا بە جى دەئىت. جا بىر كىر دىگەن ۋە مەۋقە لە خۇشى بە كانى ژيانى رابوردوۋى - بى ھىچ گومانىك - دىلى دە گۈۋىت و خەفەت و ئازار لە سەر زمانى دە چۈرپىت .. بەلام ئەۋ چىزە مەنەۋى بە بەردەۋامەى كە مەۋقە لە نەمانى ئازارە كانى رابوردوۋى ۋە ھەستى پى دە كات، زمانى دە خاتە شو كرانە بۇرپى خىۋى گەۋرە.

ئەمەش حالەتلىكى سىۋىتى بە ۋە ھەموو مەۋقەك بۇ خۇى ھەستى پى دە كات.

ئەۋ كەسەى كە دوۋچارى گىروگىرەت يان نەخۇشى بە دەئىت، جىگە لەۋ چىزە مەنەۋى بە باسما كىر، ئەگەر بىرەش لەۋ پاداشتانەى دىۋارۋۇز بىكەتەۋە كە خىۋى گەۋرە بۇ داناۋە، سەرنج لەۋەش بىدات كە ژيانە پىر لە دەردىسەرى بە كەى ئىرەى لەۋى بۇ دەئىت بە ژيانىكى ھەمىشەى ۋە دىرۋخاىن، ئەۋا ئەۋ مەۋقە تەنھا بە ئارامگىر تەۋە پاناۋەستى، بەلكو

به‌ره‌وژوورتره‌نگاو ده‌نیت و شوکرانه‌ی له‌سه‌ر پيشککش ده‌کات و به
"قه‌ده‌ر"ی خوای گه‌وره‌رازی ده‌بیت. دياره‌ئو کاته‌ش زمانی ده‌که‌وئته
شوکرانه‌بژیری و ده‌لئیت:

"الحمد لله على كل حال، سوى الكفر والضلال!"

له‌ناو خه‌لکیدا باوه‌که ده‌لئین:

"ژیانی ده‌ر دیسه‌ری و پر له‌گير و گرفت، دريژخایه‌نه!"

به‌لئێ راسته... به‌لام نه‌ک به‌و واتایه‌ی که هه‌ندئێ کس پینان وایه به‌هۆی
دته‌نگی و نازاره‌که‌یه‌وه‌ دوور و دريژه. به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که به‌وئنه‌ی
ته‌مه‌نیکی دريژخایه‌ن به‌روبوومی گه‌وره و به‌نرخ بۆ ژيانی مرؤف به‌ره‌م
ده‌هینئیت!

□ سه‌رنجی چواره‌م:

هه‌روه‌ک له‌مه‌قامی یه‌که‌می وته‌ی بیست و یه‌که‌مدا پرووغان کردووه‌ته‌وه:
ئه‌گه‌ر بیت و مرؤف ئه‌و هیژ و توانای نارامگرته‌ی که خوای گه‌وره‌ پئی
به‌خشیه‌و به‌م لا و ئه‌و لادا بلاوی نه‌کاته‌وه‌و، له‌ئهن‌دیشه‌ و ترس و خه‌فه‌ندا
په‌رته‌وازه‌ی نه‌کات، ئه‌وا هه‌ر ته‌نها ئه‌و هیژه سه‌روزیا ده‌ بۆ ئه‌وه‌ی
به‌ره‌نگاری هه‌موو گيروگرفتیکێ پین بکات..

به‌لام وه‌هم و، بئێ تاگایی و، پشت به‌ستن به‌ ژيانی دنیا و، به‌هه‌میشه
زاینی ئه‌م ژيانه، هیژی نارامگرته‌ی مرؤف ناهیلن و، له‌نیوان نازاره‌کانی
را‌بو‌ردووی و مه‌ترسی یه‌کانی ئاینده‌دا هیژ و توانای مرؤف په‌رته‌وازه‌ ده‌که‌ن.
تاله‌ئهنجامدا ئه‌و هیژی نارامگرته‌ی که خواوه‌ند به‌ مرؤفی به‌خشیه‌و هینده
که‌م ده‌بیشه‌وه‌ که له‌ به‌رامبه‌ر هیچ به‌لا و گيروگرفتیکدا خۆی پئی را‌گير
نه‌کرئیت.. ده‌بینیت ئه‌و مرؤفه‌لای ئه‌م و ئه‌و سکالا ده‌کات، ته‌نانه‌ت هه‌ندئێ
جار لای خه‌لکی - خوا په‌نامان بدات - سکالا له‌ده‌ست خوای گه‌وره

دەردە پېرىت! بەلكو وەك شىئى لىئ دىت و دەرى دەخات كە هېچ
تويشوو يەكى ئارامى لە لا نەماو!

ئەمە سەرەپراي ئەوەى كە مرۇف مافى دەرپېرىنى ئەم چەشەنە سكالايەى
نى، چۈنكە پۇژانى رابوردوو ئەگەر بە گىروگرفت و ناخۇشى پۇشتىنە
سەر، ئەوا ئىش و ئازارە كانىشيان بەسەرچوو و، خۇشى و حەوانەوەيان جى
هېشتوو.. چۈنكە تەنگزە كانى بەسەرچوون و ماندوو يە كانىشى پۇشتوون،
بەلام خېر و پاداشتە كانيان ماو تەو. كەوابوو نابى سكالايان لە دەست
بكرىت، بەلكو پىويستە مرۇف شوكرى خواى گەورە بكات لەسەر ئەوەى
كە ئازارە كانى پۇشتوون و بەسەرچوون.

ھەر وەھا كارىكى راست و دروست نى يە كە مرۇف لە دەست ئازار و
بەلا و گىروگرفتە كان بىزار بىت و رقيان لىئ ھەلبىگرىت، بەلكو دەبى
پەيوەندى خۇشەويستانەيان لە گەلدا بېستىت! چۈنكە ئەو ژيانەى كە بەو
شىو يە لە مرۇف دەرواتە سەر، بەھۆى ئەو ئازارانەو، دەبىت بە ژيان و
تەمەنىكى درىزى ئەوتۇ كە بەختەوەرىي ھەمىشەبى بۇ مرۇف بەرھەم بھىنىت.
لەبەر ئەو، گەر مرۇف بەشىكى زۇرى هيزى خۇراگرى و ئارامگرىتى
خۇى لە بىر كەرنەوەى ئازارە كانى پىشوویدا لە ناوببات، ئەوا ھەنگاوى بەرەو
كردارى شىئانە ناو!

پۇژانى داھاتووش، لەبەر ئەوەى كە هېشتا نەھاتوون و نازانىت چۇن
دەبى، ئەوا بىر كەرنەو و دەرپېرىنى بىن تاقەتى ھەر لە ئىستاو لە دەست ئازار و
گىروگرفت و ناخۇشى يە كانى ئەو پۇژانە رەفتارىكى تابلىي دور لە ژىرى يە!
چۈنكە ھەر وەك ئەو كەسەى كە ھەر ئىستا و لە ترسى برسىتى و تىنوبوونى
سبىنى و دووسبىدا ھەتا دەتوانىت گەدەى خۇى بە خواردن و خواردەو

ده‌ناخنیت، به که‌سینکی نه‌فام داده‌نریت، به هه‌مان جوړ بیر کردنه‌وه و ترس و بیمیش هر له ئیستاوه له ده‌ست نه‌خوښی و نازاریکی ئاینده که له خو کمی "نه‌بوو" دایه، به گپړی و نه‌فامی ده‌ژمیږیت، به راده‌یه‌ک که ئه‌و که‌سه‌ی ر‌ه‌فتاری وا ده‌نویښت س‌ه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی س‌ته‌م له خو‌ی ده‌کات، خویشی داده‌ب‌زینیته ئه‌و ئاسته‌ی که هیچ که‌سینک به‌زه‌یی پندا نه‌یه‌ته‌وه!

به پوختی:

هه‌روه‌ک "شو کرانه‌ب‌زیری" نیعمه‌تی پی زیاد ده‌ییت، "سکالا‌کردن" یش په‌ره به موسیبه‌ت و گپړو‌گرفته‌کان ده‌دات و، خاوه‌نه‌که‌ی له‌وه دوور ده‌خاته‌وه که خه‌لکی به‌زه‌ییان پندا بیته‌وه.

پیاوړکی خواناسی خه‌لکی "ئه‌رزروم" له‌یه که‌م سالی جه‌نگی جیهانی‌ی په‌که‌مدا گرفتاری نه‌خوښی‌یه‌کی سه‌خت بو. کاتنی پ‌و‌شتم ب‌و س‌ه‌رلیدانی، خه‌فت و سکالای خو‌ی له لا ده‌ر‌بریم و، وتی:

(سه‌د پ‌و‌زی په‌به‌قه‌خه‌و نه‌پ‌و‌ش‌ت‌وه‌ته‌چاوه‌کاتم!)

منیش زور به‌م هه‌واله دلگران بووم و به‌زه‌ییم به‌حالی‌دا هاته‌وه. پاشان ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌م بیر که‌وته‌وه و، پیم‌وت:

(برام! ئه‌و سه‌د پ‌و‌زه‌ی ر‌ا‌ب‌ورد، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پ‌و‌ش‌ت‌وون و به‌سه‌ر‌چوون، جینگای دلخ‌و‌شین. که‌واته هیچ بیرنکیان لئ مه‌که‌ره‌وه و سکالایان له ده‌ست ده‌رمه‌پ‌ره، به‌لکو شو‌کری خوای گه‌وره بکه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ته‌واوی کردوون و، له‌م گ‌و‌شه‌یه‌وه پ‌روانه ب‌و ئه‌و سه‌د پ‌و‌زه‌ی ر‌ا‌ب‌وردو!

پ‌و‌ژانی دا‌هات‌و‌وش، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که هیشتا نه‌هاتوون، پشت به‌خواوه‌ند بیه‌سته ب‌و‌یان و هه‌میشه میهره‌بان‌یی ئه‌و له پ‌یش‌چاوی خ‌و‌ت دا‌ه‌نی... پ‌یش ئه‌وه‌ی لیت بدرئ مه‌گری.. له هیچ مه‌ترسه.. شیوه و پ‌وخساری "بوون" به "نه‌بوون" مه‌ده. به‌لکو هه‌موو بیر و ه‌و‌شینک ب‌و ئه‌م سه‌عاته‌ی ئیستای

ژيان تەرخان بکە، چونکە ھیزی سەبر و ئارامت تەنھا بەشى ئەو دە کات
 کە لە بەردەم ئازارە کانى ئەم کاتەتدا رابووەستیت. وەك ئەو سەر کردە نەزانە
 مەبە کە ھەموو ھیزە کانى خۆى بەم لا و ئەولادا بلاو کردووە و، ھیزە کانى
 دەستە راست و دەستە چەپى دوژمنیش کە بەو دەرفەتەیان زانى وەك ھەلێك
 قۆزتیانەووە و یەکیان گرت و بە ھیزیکی یە کجار کەمەووە ھاتنە سەریان و
 لەناویان بردن!

برای ئازیزم! تۆ بەم جۆرە مەبە، بەلکو ھەموو ھیزە کانت بۆ ئەم سەعاتەى
 ئیستات کۆ بکەرەووە، چاوەروانى میھرەبانى یە فراوانە کەى خواى گەرە
 بە و، بىر لە پاداشتى پاشەپۇژ بکەرەووە. سەرنج لە نەخۆشى یە کەت بدە کە
 لەم دنیا پراوہیەدا تووشت بوو و لە پاشاندا بۆت دەبیّت بە تەمەنیکی درێژى
 ھەمیشەى. ئیتر لە بری ئەم سکاڵا تالە، شو کرانە بژیرى دلخۆشکەر و زۆر
 پێشکەشى خواوہندى گەرەى بەدەستەلات بکە).

کە لەم قسانەم بوومەووە، ئەو مرۆفە نەخۆشە خواناسە دلى کرایەووە و
 روخسارى گەشایەووە و، وتى:

(سوپاس بۆ خوا! وا بەشىکی زۆرى ئازارە کەم پۆشت و لەسەر شام

سووک بوو)!

□ سەرنجى پێنجەم:

ئەم سەرنجە سى مەسەلەى لەخۆ گرتووە:

◆ مەسەلەى یەكەم:

"موسیبەت" کاتى بە موسیبەتى راستەقینە دادەنریت و بە راستى
 زیانبەخش دەبیّت کە پرووى لە ئایین و باوەر کردیّت، کە ئەویش بەووە
 چارەسەر دەبیّت مرۆف ھانا بۆ لای خواى گەرە بیات و لى پاریتەووە.

به لآم ټهو گرفت و موسيبه تانهی که روویان له ټایین نه کردووه، له راستیدا موسيبه ت نین، چونکه به شیکیان ټاگادار کردنه ون له لایه ن خوای گه وروهه بؤ به نده کانی ټاکو له خه وی بڼ ټاگایی بیداریان بکاته وه، به وینهی ټهو ټاگادار کردنه ویهی که شوانه کان له کاتی بلاو بوونه وی مه په کانیاندا به کاری ده هینن و به ردیکیان تی ده گرن و، مه په کانیس به وده دا ده زانن زیاده په وی یان کردووه و، په کسه ر ده گه پښه وه بؤ له وه پر گه و لای شوانه کهی خو یان!

هر به وینهی ټهم غوونه یه، هه ندی به لآ و موسيبه تیش هه ن که ده بنه ټاگادار کردنه ویه کی په روه ردگار بؤ به نده کانی.

به شیکي تریشیان ده بن به لابه ر (کفاره) ی گونا هه و هؤی سرپښه وهی خه ټاباری.

به شیکي تریش دیاری به کی خواییه بؤ دلدا نه وه و نارامی به خشین به و دلانه، ټهمش له رڼی نه هینن و لابر دنی ټهو بڼ ټاگاییه کی تووشی مرؤف دیت و، له رڼی ټه وه شه وه که موسيبه ت و گپرو گرفت و اله مرؤف ده که ن هه ست به راده ی ټهو بڼ ده سته لاتی و ده سته و سانی و هه ژاری به ی خوی بکات که ټاو ټه ی سروشتی بوون.

به لآم ټهو موسيبه ته ی که له شیوه ی نه خو شیدا روو ده کاته مرؤف - وه ک له پشدا باسما ن کرد - موسيبه تی راسته قینه نی به، به لکو به زه یه کی خواوه نده بؤ به نده کانی خوی. چونکه "نه خو شی" مرؤف له چلکی گونا هه کان پاک ده کاته وه، وه ک له فه رمووده یه کی پیغه مه ردا ﷺ هاتوه که ده فه رموی:

"ما مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ اُذًى اِلَّا حَاتَّ اللهُ عَنْهُ خَطَايَاهُ كَمَا تُحَاتُّ وُرُقُ الشَّجَرِ"^(١).

حه زرتی ئه ییوب - دروودی له سه ر بیټ - کاتی که له خوا پارایه وه، له بهر خوئی و بۆ مه بهستی حه وان هوی ژیا نی دنیا ی نه پارایه وه، به لکو پاش ئه وه ی نه خو شی یه که ی گه یشته راده یه ک که نه یده توانی به زمان ناوی خوا ی گه وره به نیټ و به دلش یادی خوا و بیر له دروستکراوه کانی بکاته وه، ئه و کاته په نای برده بهر میهره بانبی خوا و داوا ی چا کبو ونه وه ی لی کرد، بۆ ئه وه ی بتوانیټ ئه رک و فه رمانیه ریټی به ندا یه تی به ته واوی جی به جی بکات.

ئیمهش ده بی له پارانه وه کا ئماندا یه که م مه به ستمان چا کبو ونه وه ی زام و برینه کانی دل و ده رو و ئمان بیټ که له گونا هباری و خرا په کاری یه وه تووشمان بووه.

سه باره ت به نه خو شی یه ماددی یه کانی شمان، که ده بنه کۆسپ له پی به ندا یه تیماندا، ده بی په نا بۆ خوا ی گه وره به یین و به راستی لی پی پار پی نه وه، بی ئه وه ی هیچ سکا لا و ته یه کی نا ره و امان له ده م ده ر بچیت، چونکه ماده م ئیمه ئه وه پری ره زامه ندیمان له په روه رد گاریټی خوا ی گه وره هه یه، ئه وا ده بی هه رشتیکیش له لایه ن خوا وهنده وه بیټ پی رازی بین و ملکه چی و ته سلیم بوونی خو مانی بۆ ده ر به رین.

به لام هه ر سکا لایه ک په لپ و بیانو و گرتنی تی دا بیټ به قهزا و قه ده ری خوا ی گه وره، یان داخ و خه فه تی له به رامبه ره وه ده ر به ریت، ئه وا وه کو ئه وه

(١) ته خریجه که ی له لاپه ره (١٨) دا را بو رد. (وه ر گنر)

وايه که په‌ځنه له "قه‌ده‌ری خوا" بگړنيت و ميه‌ره‌بانۍ په زوره که‌ی تۆمه‌تبار بکات! خو ناشکر ايه هر که سيک په‌ځنه له قه‌ده‌ری خوا بگړنيت نه‌وا "قه‌ده‌ر" به‌سر نه‌و که سه‌دا سر ده که ویت و، هر که سيش تۆمه‌ت ناراسته‌ی ميه‌ره‌بانۍ خواوه‌ندی ميه‌ره‌بان بکات، له سوز و ميه‌ره‌بانۍ په که‌ی بڼې به‌ش ده‌بیت! هر وړه که به کاره‌ینانی ده‌ستی شکاو له تۆله‌سه‌ندنه‌و ه‌دا زیاتر ده‌بشکینیت، سکالا و په‌ځنه‌گرتن و ده‌رپړنی بیزارش به‌رامبه‌ر به‌تازار، به ه‌مان جوړ تازاره که پتر ده‌کات و په‌ره‌ی پڼې ده‌سینیت!

◆ مه‌سه‌له‌ی دووهم:

هر موسیبه‌تیکی ماددی تا به گه‌وره ته‌ماشاش بگړنيت، گه‌وره‌تر ده‌بیت. به پیچ‌ه‌وانه‌وه‌شه ه‌تا به بچووک سه‌یر بگړنيت، بچووک ده‌بیت‌ه‌وه.
 بؤ غوونه: نه‌و شتانه‌ی که له ده‌می تاریکایی شه‌و به نه‌ندیش‌ه‌ی مروځدا دین، ه‌تا بیریان لڼ بکاته‌وه و بایه‌خیان پڼ بدات، له به‌رچاویدا پتر گه‌وره ده‌بن. به‌لام گه‌ر پشت‌گوڼیان بخات، نامینن!
 یان نه‌گه‌ر مروځ شاره زه‌رده‌واله‌یه‌ک بورووزینیت نه‌وا زیاتر هیرشی ده‌که‌نه سر، به‌لام گه‌ر گوڼیان نه‌داتڼ، بلاوه‌ی لڼې ده‌که‌ن!
 ه‌موو په کیک له گرفته ماددی په‌کانیش به ه‌مان جوړه، چونکه نه‌گه‌ر مروځ گرنگی و بایه‌خیکی گه‌وره‌ی پڼ بدات، نه‌واله جه‌سته‌وه تپه‌ر ده‌بیت و ده‌رواته ناخه‌وه و له دلدا جیی خوی ده‌کاته‌وه، ئیتر له‌ویوه ده‌بیت به‌گرفتیکي مه‌عنه‌وی و به‌ره به‌ره زیاد ده‌کات و په‌ره ده‌سینیت تا ده‌بیته پالپشتی گرفته ماددی په‌که و دريژه‌ی پڼ ده‌دات.

به‌لام هر کات مروځ، له پڼی "رازی بوونی به‌قه‌زای خوا" پشه‌ی ه‌موو خه‌فت و داخیکی له دلای خویدا ده‌ره‌ینا و، پشتی به‌ميه‌ره‌بانۍ

خاواهند بهست، ئەوا نه خۆشی یه ماددی یه کهشی به ره و کزی دهر وات تا له
 ئەنجامدا ته واد ده بیست و نامینیت، به وینه ی ئەو دره خته ی که ریشه کانی
 دهرده هینریت، لق و پهل و گه لاکانیشی و شک ده بن!
 رۆژنیکیان - بۆ دهر برینی ئەم راستی یه - ئەم وتانه ی خاوار و هم له بهر
 خۆمه وه وت:

کاکی داماو ی بیچاره!

واز له سکالا و هاوار بهینه و، پشت به خوای گه وره ی خۆت بهسته ..
 چونکه سکالا - خۆی له خۆیدا - به لایه کی ئاوینته ی به لایه و گونا هیکه
 له دوو توپیی گونا هباریدا.

گهر به بۆنه ی ئەم به لایه ته وه "به لایه خش" بنا سیت و بیدۆزیته وه، ئەوا
 به لاکهت له راستیدا ده بیست به به خششیککی مه زن و سه فایه کی یه کجار زۆر.
 به لام دنیا کهت - به بی خواناسی - سه رانسه ر ئازاره و هه رده م روو له
 نه مانه.

کهواته واز له سکالا بهینه و، له م به لایه دا پشت به خوا بهسته و، قازانجی
 شو کرانه بۆیری دهستی خۆت بجه، چونکه زه رده خه نه ی گول له شه وقی
 رووی "بولبولی عاشقیه تی"!

بۆچی له دهست به لایه کی بچووک هاوار ده کهیت، له کاتیکدا که پر به
 دنیا کۆتی به لات له سه ر شانه ۱۹!

زه رده خه نه ی "ته وه ککول" له رووی به لادا بنوینه، با ئەویش به پیکه نین
 به ره و رووت بیته وه ..

چونکه هه تا ئەو له پیکه نیندا بیست، ئەوا هیندی هیندی بچووکتر ده بیته وه،
 تا به ته وادی نامینیت.

به‌ئى، هه‌روه‌ك مرؤف گه‌ر به‌ر ووى گه‌ش و خه‌ندانه‌وه پيش‌وای له‌
 دوژمنه‌كه‌ى بكات ئه‌وا كه‌فو كولى رڤ و قينى نيوانىيان كه‌م ده‌بيته‌وه تا
 ده‌گاته ئه‌وه‌ى دوژمنايه‌تیی له‌ نيوانىياندا نه‌مىنیت، ته‌نانه‌ت
 دوژمنايه‌تیی به‌كه‌يان ده‌بيت به‌ ئاشتی و ته‌بابی^(۱)، به‌ هه‌مان جوړ گه‌ر مرؤف
 پشت به‌ خ‌وای گه‌وره‌ بيه‌ستیت و له‌ وړئيه‌وه پيش‌وای له‌ به‌لا و
 گيرو گرفته‌كان بكات، ئه‌وا سه‌رجه‌م گيرو گرفته‌كانی كۆتاييان پئ دیت،
 ته‌نانه‌ت ئاسه‌واريشيان نامىنیت.

◆ مه‌سه‌له‌ى سئ هه‌م:

هه‌موو سه‌رده‌ميك حوكمىكى تايه‌ت به‌ خۆى هه‌يه. جاله‌م سه‌رده‌مه‌ى
 خۆماندا - كه‌ "بئى ئاگایی" تيايدا په‌ره‌ى سه‌ندوه - "به‌لا" ش شيوه‌ى خۆى
 گۆرپوه‌! واته ئه‌وه‌ى سه‌باره‌ت به‌ هه‌ندئى كه‌س به‌ گرفت و "به‌لا" داده‌نریت،
 بۆ هه‌ندىكى تر به‌ گرفت و به‌لا دانانریت، به‌لكو جوړنكه‌ له‌ چاكه‌ و به‌زه‌ی
 خوا سه‌باره‌ت به‌وان!

جاله‌ به‌ر ئه‌وه‌ى من هه‌ندئى له‌ به‌لادارانى ئیستا به‌ به‌خته‌وه‌ر ده‌زام - به‌
 مه‌رچئ ئه‌و به‌لایه‌ر ووى نه‌ كرديته‌ ئايینه‌كه‌يان - ئه‌وا پئم وانى به‌ به‌لاكانيان
 زيانبه‌خش بن تا رڤم له‌و به‌لایه‌ر بيته‌وه‌! هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌وه‌ شه‌ كه‌ به‌زه‌يم به‌و
 كه‌سانه‌دا نايه‌ته‌وه‌. چونكه‌ سه‌رنجم داوه: هه‌ر كام له‌وانه‌ كه‌ هاتون بۆ لام و
 سه‌ردانيان كر دووم، له‌چاو هاوه‌لانى تری خۆى زياتر ده‌ستى به‌ ئايینه‌كه‌يه‌وه
 گرتوه‌ و په‌يوه‌نديشى له‌ گه‌ل دواروژدا له‌ هئى ئه‌وان گه‌لسئ گه‌رموگورتر
 بووه‌!

(۱) خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمئ: ﴿ادْفَعِ بِلِّئِي هِيَ اٰحْسَنُ لِيَاذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَاٰلِهٖ وَاٰلِهٖ
 حَمِيْمٌ﴾ (نصفت: ۳۴). (وه‌ر گۆر هئناويه‌تى)

لەمەوہ تىگەشتم كە نەخۇشىي ئەو جۆرە كەسانە "بەلا" و موسىبەت نى يە، بەلكو يە كىنكە لە نىعمەتە زۆر و لە ژمارە نەھاتوۋە كانى خىۋاي گەورە، چونكە ھەرچەند ئەم نەخۇشى يە لەم دىنيا كەم خايەن و فانى يەدا ئازارنىكى كەمى خاۋەنە كەى دەدات، بەلام سوودىكى زۆرى بۇزىيانى ھەمىشەيى دواپۇزى ئەو كەسە تىدايە و، بۇى دەيىت بە جۆرە پەرسىشكى بىگەرد و خاۋىن!

بەلنى، ئەم لاۋەى كە ئىستا لە نەخۇشى يە كەيدا دەستى بە فەرمانە كانى خواۋە گرتوۋە و بەجىيان دەھىيىت، لەوہ نەدەچوۋ - گەر تەندروسىتى تەواۋ بوايە - ئەو فەرمانانەى جى بەجى بگردايە! بەلكو لەوانەيە، بەھۇى لاۋى و ھەلوپىستە نارەۋاكانى پۇژگارەوہ، بەرەو خراپكارى ھەنگاۋى بنايە.

* * *

كۆتايى

خىۋاي بالادەست بۇ مەبەستى دەر خستىن و پىشاندانى دەستەلاتى پەھا و بەزەيى ھەرە فراۋانى خۇى: "بى دەستەلاتى" و "ھەژارى" يەكى لە ئەندازە بەدەرى لە سىروشتى مرۇفدا داناۋە. مرۇقىشى بە جۆرى بەدى ھىناۋە كە لە چەندىن لاۋە "ئازار" و "خۇشى" بچىيىت، تاكو نەخش و نىگارە پەنگىن و زۆرە كانى ناۋە جوانە كانى خۇى لەودا دەر بىخات.

دەيىن خىۋاي گەورە مرۇفى لە شىۋەى مە كىنەيە كدا بەدى ھىناۋە كە سەدان ئامىرى تىدايە و ھەرىكە لەو ئامىرانەش "ئازار" و "خۇشى" و "پاداشت" و "تۆلە" ئى تايەتتى خۇيان ھەيە. ۋەك بلىتى: ئەو ناۋە جوانانەى

خوای گەوره که لە جیهاندا دەدرهوشینهوه - ئەو جیهانهی که مروفینکی گەورهیه - بە هەمان جوړ له مروفیشدا - که جیهانیکى بچوو که - بدرهوشینهوه.. جا هەر وەك لایەنە سوودبەخشە کانی مروف (ووەك: تەندروستی و خۆشحالی و شتانی تر) بە وینەى مە کینهیه کی شوکرانه بۆ پریان لى دیت، بە هەمان جوړ ئامیره کانی تری ئەم مە کینهیهش بە موسیبهت و نەخۆشى و ئازار دەکەونه گەر و، ئەو "هەژاری" و "بى دەستەلاتى" یەى مروف دەردەخەن، ئیتر نەك تەنها بە زمانیک، بەلكو بە زمانى هەموو ئامیرنك لە ئەندامە کانی، پەنا دەباتە بەر خوا و لى دەپارێتەوه..

واتە مروف بەم جوړه شتانهی که کارى تیده کەن و پى لى دە گرن، وە کو پینوسیکی گەوره وایه که هەزاران پینوسی تری لى بوو بیتەوه و بەسەر هاتە کانی ژيانى پى بنوسیت، چ لەسەر لاپەرە کانی ژيانیدا و، چ لەسەر لاپەرە کانی "لەوحى میسالى" دا، هەر وەها تابلۆیه کی رازاوهی لە ناوه جوانە کانی خوا پى دروست دە کات و، وەك چامهیه کی هۆنراوهی بەسۆز و تابلۆیه کی ئاگادار کردنەوه (لوحه إعلان) ی لى دیت که بە بالای نىعمەتە کانی خوادا دەخوینن.

ئىتر بەم جوړه ئەر کی فەرمانبەریتى ناو سروشتى خۆى بەجى دەهینیت.

* * *

پاشکوی دووهمی په یامی بیماران
مه کتووی حه فده هم له کتبی مه کتوبات

پرسی مندالیک

باسمه سبحانه

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾

بۆ برای تازیزی تاخیره تم، به ریز: "حافظ خالد!"

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ

رَاجِعُونَ﴾ (البقرة: ۱۵۵-۱۵۶)

برام!

هوالی مردنی منداله که تان گه لنی تازاری دام. به لام هموو فه رمانیک به
دهستی خوای گه وره یه. رازی بوون به قهزا و ته سلیم بوون به قه ده ری نهو،
درووشمی موسلمانیتی یه.

له خوا ده پاریمه وه نارامی به کی ره نگینتان بین به خشیت و منداله که تان بۆ
بکات به پشتگیر و تکا کار له روژی دواییدا.

والىرەدا بۇ ئىۋە و بۆ ھەموو موسلمانىكى خاۋەن تەقوا و لە خوا ترس،
پىنج خالى و اباس دە كەين كە مزگىنى يە كى خۇش و دلدانە ۋە يە كى
راستە قىنەيان تىدا بىت:

● خالى يە كەم:

واتا و نەينى ئايەتى پىرۇزى: ﴿وَلِدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾ ھەم جۆرە يە:

مندالى ئيمانداران كە پىش بائغ بوونيان كۆچى دوايان كىر دوۋە، لە
بەھەشتدا بە خۇشەۋىستى دەمىنە ۋە ھەتاھە تايى دەبن بە شىۋە يەك كە
شياۋى بەھەشت بىت و، دەبن بە ھۆى دلخۇشى بۇ دايكان و باۋ كانيان كە
رۇشتوۋ نەتە بەھەشت و، ناسكەتەن چىزى ھەمىشە يى بۇ ئەۋ دايك و باۋ كانە
داين دە كەن كە برىتى يە لە خۇشەۋىستى و دواندى مىدال.

جالە بەر ئەۋەى ھەموو شتىكى خۇش و بەلەزەت لە بەھەشتدا ھەيە، ئەۋا
ئەۋ وتەيە راست نى يە كە دەلتى: (لە بەر نە بوونى زاۋزى لە بەھەشتدا، خۇش
ۋىستى مىدالىشى تىدا نى يە و، گەمە و گالتەش لە گەلىاندا لەۋى دەست
ناكەۋىت)..

نەخىر.. ئەم وتەيە راست نى يە. چۈنكە خۇشەۋىستى مىدالان - كە
دەسكەۋتىكى گەۋرە يە - و گەمە و گالتە كىرەن لە گەلىاندا، بە مىلۇنەھا
سال لە بەھەشتدا، بەۋپەرى پىكۋىكى و دوور لە ھەموو تارىكى و لىلى يەك
بەردەۋام دە بىت، لە برى ئەۋ دە سالە كورت و پىر ئەشكەنجە و ئازارەى كە لە
دىيادا لە گەلىان دە برىتە سەر.

ئەم ئايەتە پىرۇزە بە رستەى: ﴿وَلِدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾ ھەموو ئەم و اتايانە مان پى
رادە گەيە نىت و، ئەمەش دە بىتە مزگىنى يە كى گرنگ بۇ باۋە پىداران و
بەختىارى يە كە بۇ دۋارۋىيان.

● خالى دووهەم:

سەردەمىك پياوئىك لە بەندىخانەدا بوو. ماوھىە كى زۆرى نەخاياند كۆرپە خۆشەويستە كەشيان خستە لاي! ئىتر جگە لە ئازارى تايبەتتى خۆي، ئازارى كۆرپە كەشى و نەتوانىنى داين كىردنى حەوانەوھى، ئەوھەندەي تر ئازارە كەي ئەوئى زىاد كىردبوو.. فەرمانپەرەوا كەش لەبەر ئەوھى زۆر مېھرەبان بوو، مەرفىئەكى نارد بۆ لاي ئەم پياوھە كە پىي بلىت:

(ھەرچەند ئەم مەندالە كۆرپى تۆيە، بەلام لە ھەمان كاتدا يە كىنكە لە دانىشتووانى ولاتە كەم و گەلە كەم. وا ئىستا دەيبەم بۆ لاي خۆم و لە كۆشكىكى گەورەي پەنگىن و رازاوەدا پەروەردەي دە كەم).

باو كە بەند كراوھە كەش كە ئەمەي بىست، دەستى دا يە گرىبان و ئاخ و تۆف كىردن و خەفەت خواردن.. پاشان وتى:

(نەخىر، ناتانە مەئى.. چونكە ئەم كۆرپە ھۆي دلنەوايىمە لەم بەندىخانە يەدا)!

ھاوھە كانى بەندىخانەشى پىيان وت:

(برادەر! ھىچ پىويست بە خەم خواردن ناكات و خەفەتەيش دادى تۆ نادات. ئەگەر تۆ خەمى كۆرپە كەتە، ئەوا ئەو بۆ كۆشكىكى بەرىنى رازاوە دەپرات، لە برىي مانەوھى لەم بەندىخانە تەنگ و نالەبار و رىزىوھەدا..

خۆ ئەگەر خەمى خۆشەتە و بە دوای بەرژەوھەندىي تايبەتتى خۆتدا دەگەرىت، ئەوا باش بزائە كە ئەگەر كۆرپە كەت لىرەدا بۆ مەبەستى دلدانەوھە و خەمپەوئىنى تۆمىنئىتەوھە - كە ئەمەش سوودىكى كاتى يە و لەوانەشە ھەر گىز نەيەتەدى - تووشى ئازار و ئەشكەنجەيە كى زۆر دەيىت.

بەلام ئەگەر پىرواتە ئەو كۆشكەي پادشا، دەيىت بە ھۆي دەستكەوتنى ھەزاران سوود بۆ تۆ، چونكە مانەوھى ئەو لەوئى، دەيىتە تەككارەت و ھۆي

جوولاندنی به‌زه‌یی فەرمان‌په‌وا سه‌بارت به‌تۆ، ئیتر پۆژنیک دیتنه‌ پینش که فەرمان‌په‌وا حەز بکات له‌ گەل کۆره‌ که‌تدا به‌ یه‌ کتر شاد بینه‌وه‌. خۆ گومانیشی تێدان‌ی به‌ کۆره‌ که‌ت نانیریته‌وه‌ به‌ندیخانه‌ بۆ لای تۆ، به‌لکو تۆ دهرده‌ کات و ده‌باته‌ ناو ئەو کۆشکه‌ و، له‌وئ به‌ دیتنی شاد و به‌خته‌وه‌ر ده‌بیست.. ئەمه‌ له‌ کاتیکدا که‌ ئەگەر تۆ گوپراپه‌لی پادشا بیست و باوه‌رت پئی هه‌بیست).

ئێستاش برای تازیم!

ده‌بێ باوه‌رداران‌ی هاوینیه‌ی تۆ له‌ پۆشنایی ئەم نمورنه‌یه‌وه‌ بیر بکه‌نه‌وه‌ کاتنی مندالیکیان کۆچی دوایی ده‌کات. واته‌ ده‌بێ به‌م جۆره‌ بیر بکه‌نه‌وه‌: (ئەم منداله‌ بئی گوناھ و پاکه‌.. به‌دیهنه‌ریشی تابه‌لی خاوه‌نی به‌زه‌یی و میهره‌بانه‌.. سۆز و چاودیری ئەو خواوه‌نده‌ گه‌وره‌ و میهره‌بانەش برديه‌وه‌ بۆ لای خۆی له‌ بریی ئەو دلسۆزی به‌ کورت و په‌روه‌رده‌ که‌موکوورپی من و، له‌ به‌ندیخانه‌ی ئیش و تازار و به‌لای دنیا دهربازی کرد و ناردی بۆ به‌هه‌شته‌ گه‌وره‌ و رازاوه‌ که‌ی خۆی.. خۆزگه‌م به‌ خۆی! چه‌نده‌ به‌ختیاره‌! یاخوا پیرۆز و نۆشی گیانی بیست! کئی ده‌زانیت گەر لی‌ره‌ بمایه‌ته‌وه‌ چیی ده‌کرد؟ هه‌لسوکه‌وتی له‌م دنیا به‌دا چون ده‌بوو؟ هه‌ر له‌ به‌ر ئەوه‌شه‌ که‌ خه‌فته‌ی بۆ ناخۆم و به‌ به‌خته‌وه‌ری ده‌زانم.

ماوه‌ته‌وه‌ بیریک له‌ سوودی تابه‌تیی خۆم بکه‌مه‌وه‌..

به‌لئ، ئەگەر بمایه‌، ئەوپه‌ری ئەو سووده‌ی که‌ لیبه‌وه‌ ده‌ستم ده‌که‌وت هینده‌ ده‌بوو که‌ ده‌یتوانی بۆ ماوه‌ی ده‌ سالیک خۆشه‌ویستی به‌کی ئاویتیه‌ی تازاری دنیا بۆ دایین بکات. دوا‌ی ئەوه‌ش ئەگەر کورپنکی باش و دلسۆز و له‌ کاروباری دنیا دا لی‌هاتوو بوایه‌، له‌وانه‌یه‌ هه‌ندی یارمه‌تی و هاوکاری له‌ گه‌لمدا بکرده‌یه‌.

بەلام بە مردنە كەي خۆشەويستى يە كى يىگەردى دەيان ملىزن سالى بەھەشتى ھەمىشەبى بۇ دەستەبەر كردم و، بوو بە تكاكارم لە لاي خواوھندى مېھرەبان، تاكو منىش پرۇمە بەھەشتى ھەمىشەبى خانەي بەختيارى. كەواتە ئەگەر بەرژەوھندىبى خۇيشم لىك بدەمەو، دەبى ھىچ خەفەتەك نەخۇم، چونكە ھەر شتەك كە خوا ويستى لەسەر بوونى ھەبىت، ھەر دەبى بىت. لە لايە كى تريشەو ھەگەر كەسەك سوودىكى گومان لىكرارى خىراي لە دەست دەر چوو بىت، بەلام لە ھەمان كاتدا ھەزار سوودى بى گومانى داھاتووى ماوھەك درەنگى بۇ بەجى مايت، ھەرگىز خەفەت و ئازار دەر ناپرېت و ناھومىدى سەرى تى ناكات).

● خالى سىھەم:

ئەم مندالەي كە كۆچى دوايى كردو، بەندە و بەدپھاتووى خوايە كى مېھرەبان و خواوھن بەزەبى بوو، ھەر وھك ھاوپرى و برادەرىك بوو خواي گەورە لە لاي داىك و باوكى داىنا بوو، تاكو لە ژىر چاودىرىبى ئەواندا بىنئەتەو. ھەر وھەا خواوھند ئەو داىك و باوكى كردبوو بە دوو خزمەتكارى دلتسۆزى ئەو مندالە. پادا شتى پىشە كى و زووى ئەو خزمەتەشى پى بەخشىبون كە ئەو بەزەبى و شەفەقەتە بەتام و چىزەي باوك و داىكە بەرامبەر مندالە كانيان. وا ئىستاش ھەر ئەو بەدپھنەرە خواوھن سۆز و بەزەبە كە - لە ھەزاردا نۆسەد و نەوھد و نۆ بەشى ئەو مندالە ھى ئەو - گەر مېھرەبانى و دانستە كەي خواستيان وا بوو مندالە كە بېنەوھ و كار و ئەر كە كانى ئەستۆزى كۆتايى پى بھىن، ئايا دەبى مرۆفى موسلمان و ئەھلى ئيمان بگرين و ناھومىدى دەر بېرن؟ يان ئايا دەگونجى دەست بەكەن بە شىن و ھاوار و گريان، كە ئەمەش - لە راستىدا - دەبىتە سكالالا كردن لە خواوھنى ھەزار بەشە كە لە بەرامبەر بەشىكى ساكارى بچوو كەوھ؟

تَم چه شنه په فتاره تنها له بی تاگا و گومر ایانه وه دوه شیته وه، نهك
 تیمانداران!

● خالی چوارهم:

ته گهر دنیا هه تاهه تایی بوایه ..

ته گهر مروّف تیايدا هه میشه یی بوایه ..

یان:

ته گهر "جودایی" ته به دی بوایه ..

ته و کاته نائو میدی و خهفت و نازار و اتایه کی تیدا ده بوو ..

به لام ماده م دنیا میوانخانه یه کی سهره پری یه، ته و ا ته و منداله کوچ کردووه
 بوهر لایهك پروات، نیمهش و ئیوهش - هه موومان - بی گومان دهر پوین
 بو ته وئی. تم مردنesh تنها بو ته و نی یه، به لكو راسته شه قامیکه بو هه موان.
 هر كه سینك لم سهرزه وی یه دایه ده بی روظنك پیایدا پروات.

جاله بهر ته و هی جودایی هه میشه یی نی یه، ته و له روظانی داهاتوو، چ له
 بهرزه خ و چ له بهه شتدا، به یه کتر شاد دهنه وه. هر له بهر ته و شه كه
 پیویسته مروّف له هه لوپستیکی و ادا بلیت:

(ته مه فرمانی خوایه و .. هر ته و به خشویوه تی و هر ته ویش
 بردوویه تیه وه).

هاو دم له گه ل ته مه شدا، ده بی کالای نارامگرتن و شوکرانه بژیری
 پیوشین و، بلین:

"الحمد لله على كل حال".

● خالی پینجه م:

میهره بانئ (شه فقهت) ناسکتین و جوانترین و شیرینترین و پاکترین
 دره و شانوه کانی میهره بانئی خواوه ننده و، ئیکسیریکی نورانی یه و، له

عیشق گه‌لئ کاریگه‌رتره و، کورتترین و زووترین رینگا و هوئی گه‌یشتنیشه به‌خوای گه‌وره.

به‌لئ، هه‌روهك عیشقی مه‌جازی و عیشقی دنیایی - دوای پرینی چه‌ند قوناغینکی سه‌خت - مروّف ده‌گه‌یه‌ننه "عیشقی حه‌قیقی" و له‌وئوه خاوه‌نه‌که‌ی به‌خوای بالاده‌ست ده‌گات، میهره‌بانی و شه‌فه‌قه‌تیش به‌هه‌مان جوّره؛ دلئ مروّف به‌خوای خوئیه‌وه په‌یوه‌ست ده‌کات، تا‌کو له‌کورتترین رینگا و به‌جوانترین شیوه و به‌بئ هیچ سه‌ختی و گه‌روگرفتیکیش، به‌خوای خۆی شه‌ره‌فمه‌ند بیئت.

بئ گومان دایک و باوک - یان هه‌ر کامیکیان - منداله‌که‌یان خوّش ده‌وئیت و پارچه‌یه‌که‌له‌جگه‌ریان. جا هه‌ر کاتیک مندال له‌باوکی ده‌سپنرته‌وه، گه‌ر ئه‌و باوکه‌به‌خته‌وه‌ر و ئیماندار بیئت، روو له‌دنیا وه‌رده‌چهر خینیت و به‌خشنده‌ی راسته‌قینه‌ده‌بیینته‌وه و، ده‌لئیت:

(ماده‌م دنیا ده‌پرته‌وه، ئه‌وا شایانی دل پئوه به‌ستن نی‌یه. خو ئه‌و منداله‌بو هه‌ر لایه‌ك پروات، مروّف هه‌ست ده‌کات که جوّره په‌یوه‌ندی‌یه‌کی تایه‌تیی له‌گه‌لدا هه‌یه).

به‌م جوّره سوودیکی مه‌عنه‌ویی به‌رز و گرنگی ده‌ست ده‌که‌وئیت. ئه‌م مزگینیی و مژدانه‌ش ته‌نها بو ئیماندارانن. چونکه‌بئ ئاگا و گو‌مراپان له‌مزگینیی و به‌خته‌وه‌ریی ئه‌م پینج "راستی" یه‌بئ به‌شن. ده‌توانن ئه‌و باره‌ده‌روونی‌یه‌ئازاربه‌خش و به‌سوئیه‌ی ئه‌وانتان بو ده‌رکه‌وئیت کاتی که هه‌ریه‌ك له‌وان به‌م جوّره بیر ده‌کاته‌وه و ده‌بیینیت:

تاقانه‌یه‌کی هه‌یه و زووریشی خوّش ده‌وئیت، که‌چی ئیستا له‌سه‌ره‌مه‌رگدا ده‌بیینته‌وه و، بیر له‌سه‌بینیی ئه‌و منداله‌ی ده‌کاته‌وه له‌بری جینگا و پینخه‌فی نهرم و نۆلئ ماله‌وه‌ی له‌ناو خا‌کدا راکشاوه. هینده‌ش به‌هه‌له‌دا چووه‌که

- به ئەندێشەیی خۆی - پێی وایە مردن "نەبوون" و "جووایی" یەکی
 ھەمیشەییە و، لە لایەکی تریشەووە وایتدەگات کە مرۆف بە ھەتاهەتایی لە
 دنیا دا دەمێنێتەووە. ئنجا بە ھیچ جووێکیش سۆز و بەزەبی خواوہندی
 میھرەبان و، نیعمەت و بەھەشتە رازاوہ کە ی ئەوی بە دلدا نایەت!

تۆش دەتوانیت ئەمە بکەیت بە تەرازووێک و، ئەو خەفەت و ئازار و
 نائومییدی یە ی ئەوانی پێی ھەلبسەنگینیت کە تەنانت تروسکاییە کیش
 رووناکیی تیدا بەدی ناکەیت، با بۆ خۆت بزانت تاج رادەبەک تاریک و پەر
 لە نائومییدی یە.

کەچی لە ھەمان کاتدا ئیمان و ئیسلام - کە ھۆی بەختەوہریی ھەردوو
 دنیان - بە مرۆفی باوہردار دەلێن:

ئەم مندالە ی کە ئیستا لە ئازاری سەر مەرگدایە، دوای دەر باز کردنی لەم
 دنیا کەم نرخ و فانی یە، بەدییەنەری میھرەبانی دەینیریت بۆ بەھەشتی بەرینی
 خۆی و، دەیکات بە تکاکارت لە رۆژی دواییدا. پاش ئەوہش دەبیت بە
 مندالتیکی خۆشەویستی ھەمیشەییەت.

کەواتە، مەشلەژی و ھەرگیز خەفەت مەخۆ، چونکە ئەم جووایی و
 لیکداپرانە ی نیوانتان بۆ ماوہیەکی کاتی و کەم خایەنە. دەسا بۆ خۆت ئارام
 بگرە و، بلێ:

"الحکم لله".

﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾.

الباقی هو الباقی
 سەعیدی نوورسی

بىشزانە كە پوختە و گرنىگى تەواۋى "ژيان" لەو دەپايە كە "تۆو" و بنەما و سەرەتاي گەشە كەردنى ژيانىكى نەمرى ھەمىشەيى بىت. بە رادەيەك كە بۆچوونى پىچەوانەي ئەمە، واتە تەرخان كەردنى ھەموو خەم و بىر و زانىنىك بۆ ئەم ژيانە لەناوچوۋەي دىنا، تىكدانىكى تەواۋەتەيى ژيانى ھەمىشەيى يە، و شىتەي و نەفامى يەكى ۋەك ئەۋە واپە كە يە كىك "خۆر" يكى ھەمىشەيى بە بريسكانە ۋەيە كى كىپرى بگۆرپتە ۋە.

پزىشكانى بى ئاگا لە دوارپۇز و نوقم بوۋانى ناو لىتاۋى ماددىگەرى، لە پروانگەي راستى يەۋە، لە ھەرچى كەسە نەخۇشەن! بەلام ئەگەر ئەوانە بتوانن چارەسەرىي ئىمانى و دەرمەنە دژ بە ژەھرە كان لە دەرمەنخانەي قورئانى پىرۇز ۋەربگرن و بە چەند ژەمىك بە كارى بەيىن، ئەوا جگە لەۋەي كە زامە مەرفانە و نەخۇشى يە تايپەتەي يە كانى خۇيانى بى چارەسەر دە كەن، دەشبن بە ھۆي سارپۇز كەردنى تىكراي زامە كانى مەرفايتەي بە گشتى.

لە خۋاي گەۋرە دەپارپىمەۋە ئەم بىداربوۋنەۋە پۇجى يەتەن بىكات بە مەلھەمىكى شىفابەخشى زامە كانى خۆت و، غوۋنەيە كى زىندوۋ و خاۋىن و رچەشكىن لە بەردەم پزىشكانى تردا و بىكات بە دەرمەنى دەردى ئەوانىش.

لاتان ئاشكرايە كە دلدانەۋە و دلنەۋايى نەخۇشىكى ناۋمىد لە ھەموو ترووسكايى يە كى ھىۋاي ژيان چەندە كارىكى گرنگە، كاتى ۋا دەبى ئەم دلدانەۋەيە بۆ ئەو جۆرە نەخۇشانە لە ھەزار دەرمان و چارەسەر سوۋد بەخش تر دەبىت. بەلام پزىشكى نوقم بوۋى ناو سەروشتى دل رەق و لىتاۋى ماددىگەرى، ناۋمىدى يە دلنەزىنە كەي ئەو ھەزارانە پتر دە كەن، بە رادەيەك كە ژيان لە بەرچاۋى ئەواندا بە تارىكىستانىكى رەش پىشان دەدەن.

پشت بە خۋا ئەم راپەرپىن و بىداربوۋنەۋە پۇجى يەي تۆ دەبى بە ماپەي دلنەۋايى و دلدانەۋەي ئەو ھەزارانە و كەسانى ترى ھاۋچەشنيان و، دەتكات

به پزیشکیکی راسته‌قینه‌ی ئه‌وتۆ که پرووناکی ئاراسته‌ی دلان بکه‌یت و شادمانیش به‌ده‌روونی خه‌لکی بیه‌خشیت!

وه‌ک ئاشکرا به‌ته‌من یه‌کجار کورته‌ و ئه‌ر که پیوسته‌کانی سه‌رشانیش گه‌لنی زۆرن. که‌واته‌ ئه‌ر که کاغان له‌ چاو کاته‌ کاغاندا گه‌لنی زۆر و زیاترن. جا‌ته‌ گه‌ر تۆش - وه‌ک من - زانیاری‌یه‌کانی ناو می‌شکت بپشکنیت و لییان ورد بیته‌وه، ده‌بینیت هه‌ندی له‌و زانیاری‌یانه‌ بی‌ که‌لک و بی‌ سوودن و وه‌کو خۆله‌میش وان. من به‌ش به‌حالی خۆم ئه‌م چه‌شنه‌ پشکنین و لی‌کدانه‌وه‌ و ته‌ته‌له‌ کردنه‌م ئه‌بجام داوه‌، و گه‌لنی زانیاری‌ی بی‌ سوود و بی‌ بایه‌خم بۆ ده‌ر که‌وتوه.

به‌لنی، پیوست ده‌کات مرۆف به‌دوای چاره‌سه‌ر و هۆکارێکدا بگه‌ریت تا‌کو بتوانیت ئه‌و زانیاری‌یه‌ زانستی و فه‌لسه‌فی‌یانه‌ بکات به‌چه‌ند زانیاری‌یه‌کی سوودبه‌خش و، پرووناک و، پرووناکیده‌ر و، زیندوو و، ته‌ر و، پاراو و، به‌رهم به‌خش.

برام! تۆش وه‌کو من بلایه‌وه‌ و له‌خوای دانای شکۆمه‌ند پیاپیره‌وه‌ که‌ بیر کردنه‌وه‌ کانت بۆخۆی و له‌ پیناوی خۆیدا پالافته‌ و خاوی‌ن بکات و، ئاگر به‌ربداته‌ ئه‌و لیژنه‌داره‌، تا‌کو ئه‌و زاینه‌ زانستی‌یه‌ بی‌ سوودانه‌ به‌م ئاگره‌ پرووناک بینه‌وه‌ و بگۆرێن به‌چه‌ند زانستیکی به‌نرخ‌ی خواناسی.

هاورپیی زیره‌کم!

له‌ دله‌وه‌ گه‌لنی ئاره‌زوومه‌ندم که‌سانی هاوویته‌ی "خلووصی" له‌ زانیانی تاسه‌مه‌ند و تامه‌زرۆی نووره‌کانی ئیمان و نه‌پینی‌یه‌کانی قورئان، ده‌رپه‌ر نه‌ مه‌یدان.

جا‌له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کتیبی "وته‌کان" ده‌توانیت له‌گه‌ل ویزدان و دل و ده‌رووندا بدویت، ئه‌وا نه‌ک هه‌ر ته‌نها به‌نامه‌یه‌کی تایبه‌تی له‌منه‌وه‌ بۆتۆ،

بەلكو ھەموو تەيەك لە وتەكانى ئەو كىتەبە بە نامەيە كى ئاراستە كراو داينى لە كەسكى بانگەواز كارى قورئان و رى پىشاندەرى خەلكى يەو ە بۇ لای ئەو قورئانە پىرۆزە. ھەروەھا بە پەچەتەيە كى دەرمانخانە كەى قورئانى حە كىمى وەربگرە. ئەو كاتە بەم كارەت و دووراودوور كۆرپىكى فراوانى خاوين و دانىشتنىكى پىرۆزى پروبەروو ساز دە كەيت!

تۆ لە نامەنووسىندا بۆ من ھەركات بەتوئت سەربەستىت، بەلام تەكام وایە لە وەلام نەدانەوہى دلگران نەيىت! چونكە من لە مېژە لەسەر نەنووسىنى نامە - مەگەر بە دەگمەن - راھاتووم، تەنانەت و اسنى سالا لە يەك وەلام زياترم بۆ براكەم نەنووسىو، ھەرچەندەش ئەو نامەى زۆرم بۆ دەنېرىت.

سەعیدى نورسى

پونختیک لے ریانی دانر

* ناوی "به‌دیعو ززه مان سه‌عیدی نوورسی" یه.

* له نیوان چیا بلنده کان و له گوندی "نوورس" ی سهر به پاریز گای "به‌دلیس" ی کوردستانی ژیر ده‌سته لاتی عوسمانی له بنه‌ماله یه کی کوردی دیندار له‌دایک بووه.

* له نیوان ساله کانی (۱۸۷۶-۱۹۶۰ز) دا ژیاوه.

* "صوفی میرزا" ی باو کی به خواهرستی و پیاو چاکی به‌ناوبانگ بووه و، هر خۆراکێک هه‌لال نه‌بوو بیت ده‌ر خواردی مناله کانی نه‌داوه.. خاتوو "نووریه" ی دایکیشی به پاک و خاوینی و ده‌ستتویژه وه نه‌بوو بیت شیر ی به مناله کانی نه‌داوه!

* دایکی له کاتی جهنگی جیهانی یه که م و، باو کیشی له ساله کانی بیستی سه‌ده ی پیشوودا کۆچی دوایان کردووه و، له گۆرستانی گوندی نوورس نیژراون.

* چواره م نالی خانه‌واده که یانه که یه که له دوای یه که نه‌مانه ن: (دورپریه، خانم، عه‌بدو لالا، سه‌عید، محهمد، عه‌بدو له جید، مهر جان).

* له تمه‌نی چواره ده‌ سالی‌دا پروانامه ی زانایی له زانسته ئیسلامی یه کاندایه‌ده‌ست هیئاوه.

* به‌هه‌ول و ته‌قالای خۆی شاره‌زایی له زانسته کانی پۆژگاردای، وه‌ک: کیمیا فیزیا، بایۆلۆجی، جیۆلۆجی، بیرکاری، گه‌ردووناسی، جوگرافیا، هتد.. په‌یدا کردووه.

* لەبەر زیرەکیی ناوازه و لە پراده بە دەری، نازناوی (سەعیدی مەشهور) پاشان (بەدیعو زەمان) ی لە لایەن زانایانەوه پێ دراوه.

* یەكەم كەسە هەوتی داوه بۆ دامەزراندنی زانکۆ لە کوردستاندا و، کوردنەوهی قوتابخانەى کوردی و، خویندنی وانەى زانستەکانى سەردەم شان بە شانى زانستە ئایینى یەکان.

* گەورەترین کەسایەتیی کوردی ئەم سەردەمە و مەزنترین زانایە کە لە دوای مەولانا خالیدی نەقشەبەندی لەناو نەتەوهی کورددا هاتوووە دنیاوێ و، ناوبانگی جیهانیی بۆ دروست بوو و، لە پروبەریکی فراوانی سەرزەویدا سوود لە بەرھەمەکانی وەرەگیریت.

* تاکە کەسایەتی بوو کە هەموو زەبر و زەنگینکی مستەفا کەمال و دامودەزگا چەوسینەرەکانی و سی و پینج سالی بەندی و زیندانی تاکە کەسی و ڕەھەندەیی و دەست بەسەری و دەیان دادگای تۆقینەر نەیانئوانیوێ چۆکی پێ دابەن و لە خەباتی ڕەوای خۆی کۆلی پێ بدەن. تەنانەت ئەو توانیوێتی سەرکەوتنیشیان بە سەردا بە دەست بەیئیت.

* زیاتر لە سەد و سی کتیب و نامیلکەى لە ژێر ناویشانی (سەرجمی پەيامەکانى نوور) دا نووسیوێ و بلاوی کردوو نەتەوه.

* وەرگیرانی سەرجمی پەيامەکانى نوور بۆ (زمانى عەرەبى) لە لایەن مامۆستا (ئیحسان قاسم صالحى) یەوه تەواو بوو و، لە دە دانە بەرگی قەشەنگدا و لە هەردوو شارى ئەستەمبوول و قاھیرە چەند چاپینکی یەك لە دوای یەکیان تا ئیستائى بلاو کراوێ تەوه.

* بەشیکى زۆریشیان لە لایەن خوشکی نۆموسلمان: ماری وێلد (شوکران واحیدە) هەوێ کراون بە (زمانى ئینگلیزى) و، تا ئیستا پینج بەرگی گەورەیان بە چاپی جوان و مۆدێرن بەو زمانە لى بلاو کراوێ تەوه.

* بە (زمانى كوردى) ش تا ئىستا پىنج بەرگى گەورەى بە شىۋەيە كى ناياب لى چاپكراو، جگە لە سى كىتب و نامىلكەى سەر بەخۆ.

* ئەم پەيامانە بۆ چل و حەوت زمانى نەتەوہە كانى جىهان وەر گىپراون، كە تا ئىستا كارى وەر گىپران تىياندا بەردەوامە، وەك زمانە كانى:

ئەلمانى، فەرەنسەى، پرووسى، ئوردى، فارسى، ئىتالى، كۆجاراتى، مەلایا، رۆمانى، چىنى، بولگارى، پورتوگالى، ئەلبانى، بۆسنى، ئىسپانى، مەقەدۇنى.. ھەروەھا گەلى زمانى تىرش.

* تا ئىستا زىاتر لە پازدە كۆنگرەى جىهانى و دەيان كۆپى زانستى و پىشپىر كىپى رۆشنىرى لى ئاستى جىهاندا لەسەر كراو، دەيان كىتب و، سەدان لىكۆلئىنەوہى لەسەر نووسراو، چەندىن بەلگەنامەى زانكۆيىشى لە خویندىنى بالادا لەسەر وەر گىراو، كە ھەندىكىان لە كوردستاندا بوو.

* دواھەمىن كۆنگرەى جىهانى لەسەر مامۇستا بەدیعوززەمان لە شارى ئەستەمبوول لە بەروارى (۳-۵/۱۰/۲۰۱۰ز) ۱۵ ساز كراو، چەندىن كەسايەتتى زانستى لە (چل و چوار) ولاتەوہە بەشدارىيان تىدا كرد كە توپۇەرانى (سى و سى) ولات لەوانە سەد و پىنج دانە توپۇئىنەوہى زانستىيان پىشكەش كرد.

* لە كوردستانى باشووريشدا، ھەتا ئىستا سى سىمىنار تايبەت كراو بە مامۇستا نوورسى و پەيامە كانى، لە شارە كانى (ھەولپىر، سلىمانى، سۇران). ھەروەك تا ئىستا سى مزگەوت بە ناویەوہە ناوئراوہە لە شارە كانى (سلىمانى، سۇران، كەر كووك).

پیرستی بابرتکان

بابەت

لاپەرە

پیشە کی:

پەيامی بیماران

(بریسکە ییست و پینجەم)

بریتی بە لە بیست و پینج دەرمان

ئاگاداری و پۆز:

دەرمانی یە کەم: "نەخۆشی" دەبێت بەهزی دەستکەوتنی قازانجیکی
زۆر و نایەلێت دەسمایە ی تەمەن بە خۆرابی و خیرایی

لە دەست دەربچیت

دەرمانی دوو هەم: "نەخۆشی" دەتوانیت هەموو خولە کینکی ژیانی مرۆفی

نەخۆش بکات بە سەعاتیک عیبادەت و پەرستش

دەرمانی سێ هەم: "نەخۆشی" پزۆلی مامۆستا یە کی دلتسۆز و رابەریکی

لێهاتوو دەبینیت

دەرمانی چوارەم: "نەخۆشی" بە "ناوہ جوانە کانی خوای گەورە
ئاشنات دەکات و، بە تایبەتی ناوی "الشافی" ی ئەوت

تێدە گەپە نیت

دەرمانی پینجەم: "نەخۆشی" بۆ هەندێ کەس چاکە و بەخششی خوای

گەورە یە کە بە میهرەبانی خۆی بۆیان دەنیریت!

- دەرمانی شه شهم (۱): "هیچ ناخۆشی بهك تا سهر ناییت!" كهواته بیر لهو
پاداشته نه براوه خوابی به بکه ره وه که له دوو توینی
نهخۆشیدایه و، له شوکرانه بژیرینی خواوند دهرمهچۆ و،
دهست له سکالا کردن هه لېگره ۱۵-۱۶
- دەرمانی شه شهم (۲): پيش نهوهی دنیا دهرمان بکات ده بئ ئیمه عیشقی له
دلماندا دهر بکهین. باشترین هه لیش بۆ ئهم مه بهسته کاتی
نهخۆشی به! چونکه نهخۆشی مرۆف له خهو هه لده سینیت و
بیداری ده کاته وه! ۱۷-۱۸
- دەرمانی هه وه تم: "نهخۆشی" له زه تی ته ندروستی و نیعمه ته کانت پتر پئ
ده چیژنیت و بایه خدار و شیرین تری ده کات له لات ۱۸-۱۹
- دەرمانی هه شته م: "نهخۆشی" چلکی خه تا کاری و گونا هباری ده شو اته وه
پاکی ده کاته وه! ۱۹-۲۱
- دەرمانی نۆ هه م: مردن - له راستیدا - سامناک نی به، وهك نهوهی به پوالت
دینه پيش چاو ۲۲-۲۳
- دەرمانی ده هه م: واز له نیگه رانی بهینه و بیر له سووده کانی نهخۆشی و
پاداشته کانی بکه ره وه، با نازاری نهخۆشی به کت کم بیته وه .. ۲۳-۲۵
- دەرمانی یاز ده هه م: "نهخۆشی" هه ر چه ند ئیستا نازارت ده دات، به لام له بهر
نه مانی نهخۆشی و نازاری پيشوو، له زه تیکي معنه وهی و
په نهانت پئ ده چیژنیت ۲۵-۲۶
- دەرمانی دوا ز ده هه م: "نهخۆشی" هۆ کار نکه بۆ نزا و پارانه وهی پئ گهرد،
کهواته نایب به چا کبوو نه وه له نهخۆشی لهو کانی او ه پاراو هی
دوعا و نزا پر بکر ئته وه که نهخۆشی ته قاندو ویه تیه وه! ۲۷-۲۸
- دەرمانی سیاز ده هه م: "نهخۆشی" بۆ هه ندئ کس ده بیئت به گه نجینه به کی
گه وه و دیاری به کی به نرخی خوابی و، مرۆف ده گه په نیته
پله به کی له وتۆ که به کرده وه چا که کانی پئ نه ده گه بیشت! .. ۲۸-۳۰
- دەرمانی چوار ده هه م: له ژیر لهو په رده بهی که به سه ر چاوی ئیمان دارانی
ناینادا هاتوه، رووناکی به کی له راده به در و چاویکی معنه وهی

- دوو رین همیه! ۳۰-۳۲
- دهرمانی پازدههم: پیغه مهران و پیاوچا کان، له هموو که سیک زیاتر
- دوو چاری بهلا و گپو گرفت دهن ۳۳-۳۴
- دهرمانی شازدههم: "نهخوشی" گرنگترین هژکاری په یوه نندیده ری
ژیانی کومه لایه تی و مرؤفایه تی فیری نهخوش ده کات، که
"پیزگرتن" و "خوشه ویستی" یهو، نهخوشه که دهر باز
ده کات له وهی دووره پریزی له خه لکی بکات و هر بؤ
خوی بوی! ۳۴-۳۵
- دهرمانی حهفدههم: چاودیری کردنی نهخوش پاداشتیکی زوری بؤ
سهر پهرشتیارانی تیدایه. ههروه ها سهر لیدان و ههوال
پرسینیان سونه تیکی پیروزه و ده بیته که فاره تی گوناھی
- مرؤف ۳۶-۳۸
- دهرمانی ههژدههم: ده بی نهخوش سهیری نمو نهخوشه دهسته و سان و
داماوانه بکات که پله بیان لهو نزمتره و همیشه به دست
ئیش و تازاره وه ده تلینه وه ۳۹-۴۱
- دهرمانی نوزدههم: "نهخوشی" میوانیکی تازیزه و ژیانی نهخوش پالفته
ده کات و هیزی ده داتی و به پله کاند سهری ده خات و،
نهخسه ره نگینه کانی ناوه جوانه کان ده خاته پروو ۴۱-۴۴
- دهرمانی بیستم: چاره سهری نهخوشی راسه قینه و، نهخوشی
وههمی و نه نندیشمی ۴۴-۴۶
- دهرمانی بیست و یه کهم: هه رچهند "نهخوشی" تازاریکی ماددی هیه،
چیژ و له زه تیکی معنه وی هینه گرنگیشی تیدایه که هموو
تاسه وار یکی تازاره ماددی به کان ده شواته وه ۴۶-۴۸
- دهرمانی بیست و دووهم: بؤچی "شهله لی" به یه کیلک له نهخوشی به
پیروزه کان داده نریت بؤ مرؤفی باوه ردار؟ ۴۸-۴۹
- دهرمانی بیست و سئهم: ئاور لیدانه وهی سؤز و میهره بانیهی خوای
گهروه که به چاوی میهر و به زه یی یه وه بؤ نهخوش دهر وانیت .. ۴۹-۵۰
- دهرمانی بیست و چوارهم: نهخوشی به کانی مناله بی گوناهاه کان دهرزی

- لیدانی په‌روه‌ده‌ی خوایی به بۆ راهینان و به‌رگه گرتنی گرفته
 سه‌خته‌کانی دواړوژ و، چهنده سوودیکیشیان بۆ ژبانی
 دنیا و ژبانی رۆحیی ئەوان تیدایه - چاودیزی و خزمه‌تی
 نه‌خۆشه‌پیر و په‌ککه‌وته‌کان به‌وپه‌ری وه‌فا و دلتسوزی،
 به‌تایبه‌تی دایک و باوک، جگه‌له ده‌ستکه‌وتنی پاداشتی
 زۆر و ده‌ستخستنی دوعایان، مرۆفیش ده‌گه‌یه‌نه
 ۵۲-۵۰ به‌خته‌وه‌ریی هه‌ردوو دنیا
 ده‌رمانی بیست و پینجهم: تۆبه و داوای لی‌بوردن و پارانه‌وه و ئومید
 په‌یدا کردن‌ته "میه‌ره‌بانیی خوای گه‌وره" چاره‌سه‌ری
 ۵۴-۵۲ راسته‌قینه و خاویڤن و قودسی به‌ مرۆف ده‌به‌خشن

پاشکۆی په‌که‌م
 (له‌گه‌ل پێشه‌وای ئارامگراندا)

- پارانه‌وه‌که‌ی چه‌زه‌تی ئەییووب، دروودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت و،
 روونکردنه‌وه‌ی ئەوه‌ی که ئیمش پینوستان به‌و
 ۵۶-۵۵ مونا‌جاته‌هه‌به. له‌وه‌ش له‌ پینج سه‌رنجدا:
 ۵۹-۵۶ په‌که‌م: هه‌موو گونا‌هینک پڤینه‌کی به‌ره‌و کوفر لی ده‌بیته‌وه!
 دووه‌م: مرۆف له‌ سنی رووه‌وه مافی سکالای نی‌یه به‌رامه‌ر
 ۶۰-۵۹ نه‌خۆشی و گه‌رو‌گرفته‌کان
 سنی‌هه‌م: هه‌ر مرۆفینک دوو‌چاری هه‌ر گه‌رو‌گرفتینک ده‌بی‌ت با‌په‌ر
 له‌ پاداشتی خوایی به‌کاته‌وه تا‌کو له‌ شو‌کرانه‌بژی‌ری
 ۶۳-۶۲ ده‌ر نه‌چیت
 ۶۶-۶۳ چواره‌م: روونکردنه‌وه‌ی هی‌زی ئارامگرتن و و‌ره‌ی مرۆف
 پینجهم: سنی مه‌سه‌له‌ی له‌خۆ‌گرتووه:
 په‌که‌میان: موسیبه‌تی راسته‌قینه ئەوه‌یه که‌ رووی له‌ تایی‌نی
 ۶۹-۶۶ مرۆف کرد‌بی‌ت - چاره‌سه‌ر کردنی ئەم‌حاله‌ته
 دووه‌میان: هه‌تا موسیبه‌ت به‌ گه‌وره‌ته‌ماشاش به‌کریت گه‌وره

- ۷۰-۶۹ ده‌بیت - چاره‌سەری ئەم حالەتە
- ۷۲-۷۱ سەن ھەمیان: لەم رۆژگاراندەدا "نەخۆشی" بۆ لاوان نەعمەتە
- کۆتایی: نەخۆشی‌پەکان دەرگای گەنجینەیی کۆلەواری و
- ۷۳-۷۲ ھەزاریی مرۆف دەخەنە سەرپشت

پاشکۆی دووھەم

(پرسەیی مندالتیک)

- ۷۵-۷۴ سەرەتا
- ۷۵ خالی یە کەم: واتای ئایەتی پیرۆزی: ﴿وَلِدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾
- خالی دووھەم: ئموونەبەک کە دەبی ھەر مرۆفیک کە سەنکی
- ۷۸-۷۶ دەمریت بیری لێ بکاتەوہ
- خالی سەن ھەم: ئەو کە سەیی کۆچی مالتاواویی لە دنیا دە کات
- ۷۹-۷۸ بەندەیی خوای گەورەبە، کە خاوەنی راستەقینەبەتی
- خالی چوارەم: کۆچکردن لە دنیا جودایی یەکی ھەمیشەیی
- ۷۹ نی‌یە، بەلکو ھۆبە کە بۆ مانەوہی ھەمیشەیی
- خالی پینجەم: "شەفەقەت" ناسکتەین درەوشانەوہ کانی مېھرەبانیی
- ۸۱-۷۹ خوای گەورەبە

پاشکۆی سەھەم

(نامەبەک بۆ پزیشکێک)

- دەقی نامەبە کە بۆ پزیشکێک کە گەلنی تاسەمەندی پەيامە کانی
- نوور بوو، دواي ئەوہی کە لە ئەنجامی خۆپندنەوہی زۆری ئەو
- ۸۵-۸۲ پەيامانەوہ بێداربوونەوہبەکی رۆحیی تێدا دروست بووہ
- ۸۷-۸۶ پوختەبەک لە ژبانی دانەر

رسالة المرضى

من كليات رسائل النور التي ألفها:

الأستاذ بديع الزمان سعيد النورسي

ترجمها من التركية إلى العربية: الأستاذ إحسان قاسم الصالحي

نقلها من العربية إلى الكردية: فاروق رسول يحيى

الطبعة الرابعة (المنقحة) - بيروت

٢٠١٢م / ١٤٣٣هـ

* * *

THE PATIENT'S LETTER

From the Risale-i Nur Collection

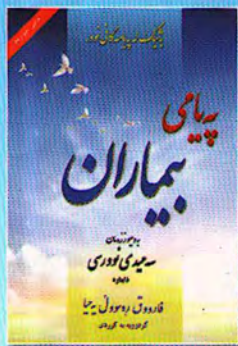
By:

Bediuzzaman Said Nursi

Translated from the Arabic into Kurdish by:

Farooq Rasool Yahya

2012

❁ (په‌یامی بيماران) په‌رده‌ی نازار و زام له‌سه‌ر بيماران
هه‌لده‌داته‌وه، و سه‌ر جه‌م دانست و نيعمه‌ته‌کانی خوی گه‌وره‌ش
ده‌خاته‌ روو که له ژير نه‌و په‌رده‌یه‌دان.

❁ خوينه‌ر خوی له به‌رده‌م (پيشه‌وای نارامگراندا) ده‌بينته‌وه،
تاكو له نزا پاك و بيگه‌رده‌کانی هه‌لبگوزی که له دل و
ده‌روونی پيغه‌مبه‌ریکی گه‌وره‌وه - دروودی له‌سه‌ر بیت -
هه‌لده‌قولین و، ده‌فه‌رموی:

﴿إِنِّي مَسْفِي الضَّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ ❁

❁ نه‌و که‌سانه‌ش که دل‌یان به‌کوچی جگه‌رگۆشه‌کانیان له
په‌ژاره‌ پر بووه (په‌سه‌ی مندالیک) رووناکی هیوا و نو‌مید له
هه‌موو گۆشه‌یه‌کی دل و ده‌روونیاندا بلا و ده‌کاته‌وه.
مامۆستا نوورسی ده‌لێت:

لله دَرُّ الْعِلَّةِ وَالْمُصِيبَةِ وَالذَّلَّةِ.. مَا أَحْلَاهَا وَهِيَ مُرَّة!
إِذْ هِيَ الَّتِي تُذِيقُكَ لَذَّةَ الْمُنَاجَاةِ وَالنَّضْرِعِ وَالِدُعَاءِ!

ISBN 0-0211-0000-4

نرخى (۲۰۰۰) دیناره